

MIC. # 9511 (RAB. 2369)

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

MALTI, AHARON.

מלטי, אהרן.

DERASHOT 'AL SEFER BE-
RESHIT.

דרשות על ספר בראשית.

[BEG. 17TH CENTURY]
ORIENTAL SCRIPT

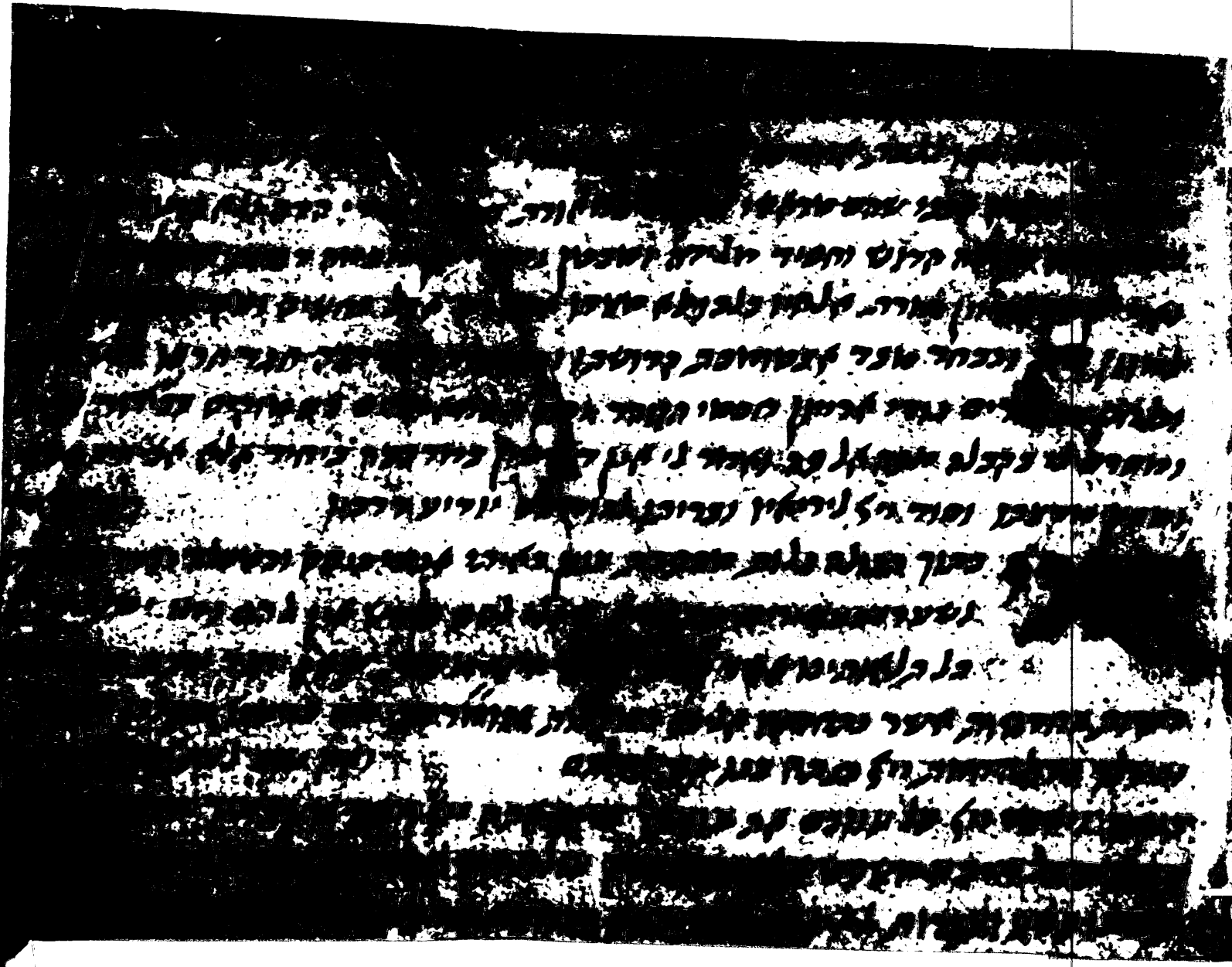
ס
ל
כ

לך אין וזכה בארץ ע"י נשמתך סוד כה בא אין עך לך ביארך אין
כמו כה נשמתך בארץ אין דינים ב נשמתך בארץ בארץ

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

11

150

04359

לדבר אלהים לנביא פרוצה חביבה לידו ענוה ענוה חביבה לידו חסידות חסידות

לדבר אלהים לנביא פרוצה חביבה לידו ענוה ענוה חביבה לידו חסידות חסידות
כבודן של נוח ואלהים עליהן מעשה אלהי לבשר ענוים חסידים לא באחד אלא
ענוים טהור שענוה גדולה מכונן אשר בה זכה
כמשה

הדר

ישר לפני האיש העוסק בתורה נהיה הענוה והיא החלה לעסק התורה
ואחריה העלם הוא המעשה וסמך לו הזריזות הוא שלימות מצוק עשה
דקדוק וכעצמה ואח"כ אזהירות היות האדם זהיר שלא לחטוא ולא
מעשה נא"ע שיהיה ראוי להיותו קודם כמשה רבינו ע"ה אשרו האיש אשר לא הלך וגו'
כחובט לומר כי כשהאדם זוכה בתורה באזהרה יקעה בעיניו לעוף עצמו ונפשו
לארץ וכוונתו בשביל הגאון הגוף כמו שבא בעשר הנשמה ע"כ אחר כי הזריזות אבואה
לידי אזהרות אח"כ הכסות והוא הנקיוב והטהרה והפרישה המדות החשובות אשר
בהם יזכה ליפנים בעדקלן של מלך וידמה לחלף אדוני ככאור כמו עהדיא מורי
ר' סעדיה שעיר והיו ואזי עהר גופך וגם נפשו וחשעך וחלבושך הדמה להרב
הגזכר וגו' ובעת פעודתו יזכה לגן עדן ומחלל עדניו ישבה מי באר ענוה וקדש
נשמתו כעצמה העליונה ויעבור חלפו לפניו לנביא י"ל יתפוך שיחו ואומר שיחני וידיו
יושרו ונעשה מרובה העליונה וירכב אורו כדכבר האמנה אשר לו ויקרא
לפניו אבדך אב בחביבה ורך בשנים ויהי הפוחל דאח ציה ק"ב ובהיה חוהנו חופתה
נחיה ויעלה במעלות העליונים ויזכה לאור באור חיים ולקיון הפנים האמורים ולא קם
בסוף ע"כ ביעדאל •
כמשה

פיקני וסניני...
 האדם לא ידע...
 אהיה חלק חלוף...
 שכל חכמה...
 ענין עולם...
 ארבעה האין...
 זרועות עולם...
 הארץ יכרת...
 והעולם...
 זה עשה...
 אדם ואם...
 ואדם אם...
 כי אין מה...
 את ישראל...
 יחיו את...
 להלפיות...
 מאתיה...
 ואורך...
 אל כל...
 העולם...
 ולעמים...
 עמודים...

כל חנני... ומה... השנים הטובות לעשות כראש צוונקל
ונקל מאת בעיניך... יען... אבות בידים... העולם
הלו ושמך על יוסף שטי של סיון לראות אם יקבלו... שראת את הבורח
ואם לא חזר העולם לכהו וצוקו בי יסוד כל המלאים היא הבורח
ולמדו כי אם לא צדו יומם ולי להאבד ומה... שראת
בכרו חבור חבוין... שראת שניתן להם כלי המלכה...
העולם חיצה יתרה נודעה להם שניתן להם כלי המלכה...
נצרא העולם... שאלו למה ככל הענין שני פעמים... חיצה
וכולדו מה כי הכל א' הוא אכן לעד החיטה הא' היא שניתן להם
כלי המלכה מעיר עור ולא כנים אמרו ייך אלונינו הנה הודך
עלי השמים ולא נהנה להם כי אם לישראל הרי חיטה א' וה' צ'
להודיעם דבר גדול שניתן להם כלי המלכה שבו נצרא העולם
ואמרו בידם וצרותם אגם הם יפולו לצרא עולם מוצק כצירוף
אוביות שבתורה מה היא החיטה הק' גם תועלת נוספת על ה'
החיטה והיא גדולה על האד ונפלאה צבאית העולם על ידי
אשר צה יבנה לצבא הערל כנחל שאם פגע נקח ונחול מה
מה מושנה לבית המלך כי אם תהא מליקהו ומעם הדבר למה
הקנה מליקהו יען האדם הזה מתחילת נכסיהו כשצרא
הקנה אדם הא' כראומך כלי שטרם היה יבדו מנחון ולא בלבו
וצא נוקפו כצעל הצית ואולם הוא לעשותו כראש אהנס הוא
הביאו לבית והכנס ממלכה יכל קודש הקדשים והאדם על ידי
התורה יגדש אורו מליקהו ונעשה את עצמו צדקה חדשה כער
כצדק האדם שהיה נקי ומזה מקח... הנחש אמש כמרה
כונן תלהא הא' לפתח חמאק רובץ וה' ששפר חמור גרם רובץ
המשפטים וה' כי תראה חמור שונאך רובץ רל' שהיכהו מתחלה
עומד כפתח כעני עשיקה ראנו נכנס לבית ונעשה צעל הצדקה
שהוא

א הוא אולטראן וימי הקדושים הטהורים והקדושה והקדושה שהיא אש ומים
אורה ואור וזקא וששבר חמור גרם כותף אחר שהולך לו לכה
זה קורה איברו נעשה בחמור שמשא בכר ורפף חתק משאו שאין בו
כה לעוד עוד זקא כי הנאה חמור שונאך רופף חתק משאו נמלא
העצם גדולה ונפלאה כפריאת העולם על ידי הקורה איכנע
לעצם העלל הערל ואין היכא שולט בו עוד תועלת גדולה ועל
מלכד איכנע לכבוד הערל אלמא נעשה כריה חדשה בקריאת
הקורה יען שהקורה מכפרת בקורבנות שנתה זאת הקורה לעולה
וכד נמלא בקריאת הקורה שהאלים חזק עולל עתה ונעשה כן ויומו
שאין בו חטא ואינינו האוש אשר חטא על הנפש כי כפח הקורה
נעשה כריה חדשה נמלא כחה תועלת ונטה מעלת טופות הם
בקריאת הקורה בניגם אים יקרא האלם בתורה בכל מקום ושקרא
חוטא תכפר עליו וקא נעשה אכמה לעינו כדמותרינו וכד
כי הדבר קשה להוללנו באומרו לשון רבים אשר נמה כותף מקום
למענה לומר שהם ראיות כדאז את העולם וכבר אמרו חז"ל כי
הכוונה ללמד דעת אלהים ולומר ישאלו גדולים מן הקטנים דבר
ועצה הלוים כי כן עשה המלך הגדול ושאל את המלכים ועצה
ואמר נעשה אלם הם אמר ודבריהם אמר אלמם עליו הקושיא
כמקוה עולת נפשי כמקום אחר שהיו המלכים מריבים זה
עם זה אמר להם שיתנה אהם מריבים כבר נעשה אלם אלמם
לעל שהשית דבר עם הקורה נעשה אלם אה ואה כי אה האמת
ואה סלי האולנות ואה למה שריק לו יתכלי לזא ככלמנו
כדמותרינו וירדו כלמתיים וכד ירצה שיטמנו הכדוקים ככלמנו

לעשות בו כדאנסי בועה שיהיה ~~הוא~~ כל האומנות וכל ~~הוא~~ לשנות
 המצב אל דאנסי ואחר בכללנו כדמורינו לומר יהיו בוראי עולמות
 כמו שאני רואה באותיותך וכורא העולם כצירוף האותיות כן עשו גם
 הנה לדמות חלינו בקראם בתורה ואחר בכללנו בבית אכל ~~הוא~~
 בכ"ף ומן הדאני ואחר שעהם בבית או הכל בכ"ף גם כח חקם יספין
 או בכללנו או כדמורינו אמרא קבונה שיעשה האדם בכלל ~~הוא~~
 על ראשו מלמעלה היא הנשמה של צדיק אשר היא שלם אלהים
 כמשה חזק בכלם יתהלך איש ופירושו בספר דזוהר אבל זמן איש
 לו שלם אלהים על ראשו יתהלך איש חינו יחיה ולא ימות אכן
 אם יסתלק שלם אלהים מת הוא ולא יחיה מהו הנשמה
 החופפת בראש הצדיק א"כ נעשה אדם וכשיהיה עומד בכללנו
 וישנו חלק הנשמה אז יהיה כדמורינו לזכור עולם חדש ולשנות
 המצב כפי דאנסי וזהו התנאי שהתנה הש"ת עם כל מעשה בראש
 לעשות כפי הצדיקים כל מה שנברא בעולם בתורה נשרעבר
 העולם ומלואו לתורה וללומדיה לעשות בו כדאנסי וחסד ייך
 על ידאיו מעולם ועד עולם להאשים ככה התורה על כל העולם
 כי היתה בלי אומנות גם פנקס המצווה בו העולם גם האדם
 להודות לו כי היא חיוך ואורך ימים והגבר בו יומם ולילה להעתיק
 כל העולם ואשר מו שיזכה הש"ת לקיים גופו ונשמתו כי לא כל
 האדם זוכה לאכול חפת בנ התלך מלכו של עולם אם לו כה שתדלות
 נחין או שתדל בכל האמצעי כמו כלב ונפש עד שיחוננו עליו ויאזכור
 לאור משפטו לכה לו חכמה כי מי ומי הוא הזוכה אל מדרגת החכמה
 אם לא על צד החסד והחנינה ומשה כי ייך יתן חכמה במתנה ויוז

בית

והקטן עיניו את בעיניך והדבר אל עבדך במאה קורת
האלם ומה אומיק עוד לדבר ומה ודעת מורש לבני אשר
אחת שאליהי ומתק אוקה אבקש לחמוק בנועם ית ובעק
לדרוש ולקור בחכמה קורת יוז בתוהק והמכני למסוק ול
ולמכות את הרצים הרוצים כמפרי זה כי לא לכבודי ולכבוד
אשא ולשום לו שם כשם הרדולים אשר שארן כמדובר לעל כי
אם ברום לבני עשיתי למען לא תשכח חילושים אשר לתי
לתלמודי אך יהיו בקרובים במפר למען אשר ילמדו לעצמם
ולאחרים ואחרים לאחרים כי רכוס חילו פני לה עתיקו יען
אשר יקענה בו השנה להש לשבת נפסס ורוחם ונסמקם
פי עשאר יחי השבת ישא אלם לפעלו ולעבודתו השחיו ויראו
את יי ויקראו והגבו לרוות הנשמה יתירה על בן אחרתי
ובחרתי כלבי לתיק לתיק קצת מאשר אמכור כיהסמה
לצויה וגורד נגור הקד חילוש קלעו המן כלתי נאמן והמכירה
חמה מרום קטן הרעו ומרן קלעו שמה גורם למרבי אין
קוח אין קורה ולמה אין חמרון בחמרון כים כי חפרנו גורם לחמור
כל לבן אחילה לאל ואחלה פניו שיפתח לבני ואיר עיני עמולתו
ויסיר השבדה והטפשוך חלני ויתק לי קפירה מופה ועיון טוב וט
ושכל טוב להוציא מן הכח אל הפועל ולא אכשל בדבר קטון או
גדול אל אל שחתר גלי אבקש חמני מערכי לכ ודחש לבני
דבר טוב אשאלה מענה לשון לשוני כעקסופר וקיר לשון לתולדים
לדעת לעור את יעל ויווני דרך ושכון אור וריב לא ידעתי כח
אחקדהו אפוננה אפחנה אמרנו אמא עד תפונקו ויהיה לי
לחשיב נפש פשוטו אב עינו עלי למוטק טוב וחמל יודפונ
ובהרוב יודיכונ עדרך אלה קטונתי לכל החמדים ומכר
שיחור אבקש ראן שוכני סנה אקרא וייז יענה ימכט לך עליס

הרמנו מקוק מדעם ומכל פני יערה עשר בעיני כל קרא ושונה
ויתן לאיש די מחקורו אשר יחמר לו בקלחידים ובחורים
יחבר את גבולו בדרך יתחילו וגבולו ישלם לו על
בן מצא עטרך את לבו לחזור אחר
אפרקו אפרתי אשר אפרתי
מיום אשר מישרי יצאתי

אמצא את גאולתי

ובוהב במחתי

לכן כולי אחזתי בעת בקמתי בעמי נאום קצער אהרן בן לאה
החפס שלם הדיוק הטאווין אוריון בר אוריון בטהרה ללמנו וללה
שלע יא וחובני יא היה עומר לי וכאשר שמעך בבלך אדומני
דהעד וכך אשר בגבולנו יקוולראון

אחרי סי וקענו לבי לפעך

ית יעורי וגואלי

ספר בראשית

מדרש ויקרא רבה רבי אבא בר כהנא פתח
 קח מוסרי ואל כסף קח מוסרה של תורה ואל
 כסף למה תשקלן כסף בלא לחם למה אתם
 שוקלים כסף לאומות בלא לחם על שלא
 שבעתם מלחמה של תורה ויניעכם בלא
 לשבעה למה אתם יניעים ואומות העולם
 שבעים בלא לשבעה על שלא שבעתם מינה
 של תורה דכתיב ושמרתיך מפסתי עברה

ידוע הוא ומפורסם הדבר גדולה הקדוה
 והחריזות והקדוה מעמק מה עסקים
 הודאה גדולה על טוב הכליות והעלות והכרחיות
 והישובות בעיני הפועל הקבוצל ומאומן יד בפעולה
 מה פעולות הריפיון שבו מורה שהפעולה הקהיה נחמדה
 ונחמ בעיניו ולכן לא שר לבו לאמור כגבר חלצי אלה וציא
 לאור השפטה והעלומה יוציא אור ולמה השפטה האיש
 השלם להגהל לאמו על קטן הקנינים הדומים לחולשתם
 ושיש בגבור לרוץ אורה מאורחות הכלחות הנפסיות לאור
 באור פעולת חיים גדו שנתו מעיניו ואל יקפוגת לו אמה
 הקדמה שצריך האדם השלם ושיש בגבורתו אורה
 מאורחות הכלחות הנפסיות נפין הש דעה בזה יוסף נער

דודי הנה מה שכתבתי לך וראוי לך קדק יקור הנה מה והילל קול
דודי נא אחר אחר שכתבתי וישאל נתיעצבה ההקדמות מה
באותה סמכותי וכדכחולק אהבה שהיא חולה לה שכתבתי ו
מה גורם לעורר אהבתו לך לקראתה מה קול דודי הנה מה פאל
לעוהך חשקה הנה נחשך שקול דודי וקול פסיעותינו נשלעות
או אחר שדומה אינו פאל עדיין אכל קולנו לפר דומה שכתבתי ונראה לנו
פאלו הוא עצמו מה קול דודי הקול כלל של דודי הנה מה
אשר נראה שדנה מה נא ולא נחבוקינו כי אין לנו חכמה
נחבוק הדרים הם האבות ונחבוק הברורה והוא כמו שכתבתי
לעול כשם שהאדם חשקו אל השית כך השית יגדל כבודו אחר
האדם השלם העומק בברורה לשמה ולמה מילה של ברורה
הראשונה טראשית כי היה יכול לוותר כראשונה חכן כשפיל כבוד
שאל הנקרא ראשית שנה קודש יהי שאל ראשית וכל לקוד
כי כחן שהשית שיעשע אלו קדם כרואת העולם והג
עבד הוא הברורה שנה ואגיה שעשועים יום יום וסלכך כ
שחכו ושעשועו כעומק בברורה לשמה כעלה ובעלה בעד
ככל המקום אצור את שמי וכל ובעלה כדל שהשית השקשע
השקשע עם הכדיקה נהן עין אשרה ואשני חלקו אשר נהן
לו השית והנה חכמה לעמך בברורה וברורה יהג יולם
ולילה למכור להיוב שמוחקוק בברורה כשאר יחידים גולה כח
שאכאר בה ומה נדקדק קצת פסוקים מה פרשה ולבא אל כ
בכונתם אומר טראשית כרא לשון סחוך והוא חסר תיכ כ
שכן הילל טראשית הכל כרא אלו או כרא שונה כרא ונסקש
והארן היתה לשון עבר אשר נהן טוכן מקום למעוה ולומר
שהעולם קדחן וסמחנים מוכים מלא השית וכרא אג העולם
מה

מה העולם הזה ילל ויהי האחרון וטרו ופועל עוד למה
 לא נאמר אלהים כראשית כדל שאלה יטעו הטועים
 לומר ובראשית אלהים הוא וברא אלהים שאלה מה הוצרכו
 לשבור לתלותי העלך אלהים כראשית וחסל פיראן
 וברא שרפה ללמד חולד המוציא שש לטמלה לכך לא דכז
 דכפיד שם אלהים כדי שלא יהיה לטמלה עד כא היתה כראשית
 כפיד יחבר שמו ולא לטמלה // עוד קשה מה טעם נאמר
 בראשית אלהים ופסוק אחר ביום עשה ייץ אלהים ארץ ושמים
 // עוד למה נחלה נבא הארץ הורה ופורה וחושק על פני כ
 כדי שהוצרך אהם לברא באור ולבראיה הדיקיע כהודק היום
 ולהכיל בין ימים למים ויברא חמה האור והמים לחמה
 ודיקיע באמצע אהם ימים כי הוא ית' דסל גלוי וידוע לפניו
 ולא טעם מלתי ודיקיע להיות יעשה חמה ודיקיע
 חמה שנה דגבי אור כה' ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור
 לא כן דגבי דיקיע דגבי ויאמר אלהים יהי דיקיע ויהי דיקיע
 חמה דיקיע ולא כה' ויאמר אלהים יהי דיקיע ויהי דיקיע
 ואם נבא להאריך בקושיות קושיות דנבא וליהי חמה
 בקושיות יחזיק שלא העיקר לנבא אל הכונה הדיוט ללכר
 כדכתיב יושר כחמה ולא ידעב אם לא שחמה אלהי עולם ייץ
 סו כורא קאתר הארץ לא יועל ולא ייגע אין חקר לברונה
 ידעו הטעם שאמרנו כראשית כראשית אלהים ולא אחר אלהים
 כראשית כראשית כראשית ית' חמה וכלה מושג לזכר עכמו
 כי אם חזר פעולותיו ולכן הזכיר כראשית חמה ואלה אלהים
 חזק פעולה כראשית חמה וזעק אלהות וזש כראשית כראשית
 אלהים אלהים ואג הארץ שגם כסא חלכות באותיות

הטעם כמאז והארץ פרוס פגלי וכו' והם שגזר אומר ויאמר
אלהים יהי אור וכו' ויאמר אלהים יהי דקיע וכו' לכתובת הנביא
הלא ידעת כידועה לעשה כראשית ואם לא ידעת תכלה היו
לעשה כראשית עמוק שבעה מין אלהי עולם ית' ולמה יכונן
הגלור תלכו כריאת העולם ומש' כורא קאתה הארץ ולמי שאמר כורא
שעל כו' ובלד ובלדן למה אלהי אינו כן לא ייעף ולא יגוע
אידוע שמי שפעל ומורה ואינו יגיע אינו תלכו החכמה לקח
אחר אינו כן כי אין חקר לה כונן או נאמר מעט אחר לדבריה
כאל נמי כראשית שהיא התורה שנת' ית' קנני ראשית דרכו
נאופן שדקורה היתה סלי אומנות של הכה וכה היה כורא העולם
וקיינו כראשית כראשית אלהים כאלו אחר דקורה כראשית שהיא
היתה כלי אומנות ואלי סתם אלהים כראשית שהיא
אף על גב דכתיב כראשית כאלו כראשית לא שחשבו
הדר אוקדוא התחילו כתיב כראשית מלבד קכר קפרישע שיש
וקוא שאז אחר כראשית ואיני כחזק כראשית סמוך לבן הפסוק
הוכרח למקום כראשית לגלות לנצל הנדר שוק הדרו שוק כתיב
כראשית עד כאן לפי הפסוק נבא לענין אחר למד דתחילה
התורה כתיב ולא כאלו שהיא ראשית האותיות // עוד שני פעמים
אז ואק לרבות מה // עוד אומר והאפי היתה למה הניח השמים
ונקט הארץ // עוד אומר הוהו ופגו הגם כו' גם לשון חרבה ושמו
כרוך להסין תוקדו מה הוא ופגו מה הוא למה לא נקט לשון אחר
חרבה ושמו // אכרא לפוס ריהטא תש' חזל שהחלה כליק לשון
כרבה ולא לשון אור עד שנתרעה האל' לפי דעה והוא ית' שחט
אורה לאור עשרה הדורות שהם עיקר הכל אנכי ית' ומג' גם אחר
חזל שהחילה כתיב שהיא סבועה לעד דורה ופרחה תלכו אחר

לומר

על מי צדקה הויס שהיא הקטנה לאמר חק פסעא מה חטאיה
כי תלוק גהינס עלי כחורדך על ית אלהיך לעשות עמך
והדרך הרע ולשכח את ייז אלהיך כי כדאך ודרך ומסבנתך
ומפני נמק למה תגלוץ לו ועק החק טובה טוב וחרון אף
וקנחס על הרעה שעשית ואל בביטול לדיור עמך כרחוק
שאול וזש ורוח אלהים ורחפת שהיא הנשמה מברפקה על
דודה אל עליון לשאוב אל שרשה וגמעה לכן היא מרחפת פלו
כן אדם חולה ומעם פיו מר בחפי פר חוליו עליו וזש ורוח אלהי
שהיא הנשמה ראור פועל הכועל דע מר חפר עליה וזש לוחפת
מרחפת ואי הקנהיה על פני הויס לעשות טובה גמורה שהיא
כדחשוב שלוש לחסור לחחוק הפשעים כדכתי לחיותי בעב
וכד וזכו על פני הויס ורחל פירשו שפסי כהויס לכך ולעל
על פני הויס לעסוק בתורה לאתק שמואלה לויס וכעומקו
בתורה יכוסור עונותיו כקורבנות אחר התורה לעולם וגו'
אונאמר לעל מעם אחר אומר על פני הויס כנראה
בכר הקל אפולק על פני הויס ואינן כן אלא כהו אראותי אע
כפיני ביותי בחזרות ודכותי כשקין ותודים חולניס דלעות
לעינתים והיו לוקחים דלעות ומשיתים בתחום ושאלי להם
מה זה ועל מה זה והשיבו ל מעם טוב לאמר כיה עונות שיעשה
האדם לחטוא כהנה הם כהויס כהנחם של אדם ובה דחושק
שהם כספר לב משיתים על חמס לחחוק העונות והפשעים
אשר הם כהויס ולא נברכית עד שאתרו ליפקוק חן בתורה מבר
לדבר והיה על חמס אהרן ונשא אר עון ובר אמ נברכתי וזש
על פני הויס שהתשובה שיעשה האדם יהיה כפכיה ולחיות
לוי דלעות יתן כהנחם אחר כן אומר ויאמר אלהים יבי אור
ויבי

ויהי אור ירכה ותשכ כלבו לעשות השוכה לצאת מוח שכו
 אשר יחשך לו ויהדרר כלבו לעשות ^{השוכה} למסייעין לו מן שמיים וזש
 ויאמר אלהים יהי אור ירכה אחר שהדרר לחזור בגו אכר
 אחר אלהים יהי אור סייעוהו להכריעו מאפילה לאור גדול
 וזש ויהי אור שיכא מוח שכו מעשיו הרעים לאור גדול
 שבהקום שבעלי השוכה עולדין וכד והפרש גדול יש חרש
 מתשובה להשוקב שיש השוכה טובל ושן כידו רשעים מתחיי
 וכד ויש השוכה שהיא שליח שיכא חכל וכל מאפילה לאורה
 והאיש אשר כזק יהיה אהוב לקונו וכאשר אדם ישראל יש לו
 אהב ירכה טובהו והפא ~~א~~ ובעת יטב לבו יקרא לאוהבו לאסול
 ולשוק וליתנוק לו סך דכה שראק שעשה השוכה שליח נעשה
 אהוב להקכר וזהו שאמר ויקרא אלהים לאיש זה אשר השוכה
 ונקרא אור מאהבהו לו קראו חלשן קדומים להם לשולחטו
 לדיכן קרא לו לבן עקן שסולן יום ואין לו חושך ולרשע אהב
 אלהים יודק לגדינס בו כחמשך ועשיו וזש ולחושך אהוא רשע
 אעמד בחורדו ולא עשה השוכה קרא ללב גדינס שסולן ללב
 בולו חושך ולא די לו כזה אלף ויהי ערכ זה העולם שהוא
 ערכו של עולם הכא סבל השלם מקללים אותו ואי לו ויהי
 כקריוס הדין הגדול שהגלה חרפה כקקל רס כזמן שיהיה
 יזש לחלק על כל הארץ כיוס הגוא יהיה יסך אחד וזש יוס
 אחד הנכפיר שנו לעטן הגוף והנשמה נכא לעטן כוכדיקו
 ולא הבה לה לעוסק בתורה לשחק כולו שאפרש בעד פיורקי אביר
 סל העוסק בתורה לשחק לא לשחול להקרא רכי או להגדל
 על קח להראות עצמו כי אין כחוקו אלף לששמוכה לדכיי
 הרבה זכר הא כחלובד לעל שהוא חו ירכה שהוא חי בעה
 ולא כאיש בחיים חייוהו נקרא חק וזש ר אלעזר כחמכר כהוסיב

בני אורח טלית כל המשגל באורח של תורה וכו' ע"ש
מי בעת ולזה התחילה התורה בבית ולא עוד אלא העלתה
גדולה יהיה לו לעומק תורה לשלה איהיה שמו לעולם חקוק
ורחוק תורה כשם הצדיקים הגבורים אשר מעולם כגון
דאבי חל ואליהו הנביא בריכת בראשית בחילוף אורח
רשפי נשאר בראשית ק"ל דל תורה אלקים ברא נאר וכן אלקו
שהוא רשפי נשאר ובראשית ק"ל דאיהו אלקים לעשות וללא
ואם לא יהיה בעולם שהם גבורים בע ענף עליון נורא קרובים
אלה האר לפחות צדיק להיות עמו שכל כרך להיות תורה אחר
כפיהו וזכריו עינים ומקוקים מדכש שכן בראשית וכל כש
גם אם לא היה קורא אולגורו כי אם נוכל לשוט בארץ ער
חזונותיו ופרנסתו לפחות לשמור שנה בלכתו לעסוק בתורה
כי יתנו שבת וי"ל לעסוק בתורה ומ"ל בראשית ו"ל א"ל
והק גם אם היה עשיר וזכ חולו וחלמי הרבה וירצה לתק בהלוא
יחדר שלא ילוק בנביק ויאמר שנהו כהפסדו כי גדולה הלואה
יותר מן הצדקה ולא די אלא יפול באש צדיקים דגדינס שכן
בראשית רצ"ב אשרה רחמנו אם יהיה גבור בתורה או כנוע
או עשיר או בעל תלמדה כולם אם ילכו בדרך ית יקראו
בעים לחקוס שכן בראשית א"ן בעים כחיים א"ן שמים
יכריזו תהלותם גם רחוק בריכת בראשית ברא שיק ירצה
כן שכן תינוס כן ברא נשאר שיה שמו יתעלה או נאמר
בראשית רחל לאילו של אברהם אבינו שנברא מששק וחי
בראשית ברא קוש או נאמר בראשית רחל לעומק תורה
לשמה גם לא היה לו בעים נדרו לא יכנה בחו ענין עירי חו
אלא בענין התלמוד שהיה יודע תפלה א והיא חגיגה וכו'
וכמו כן עמא חל יסאר שארית בארץ העליונה שכן בראשית
שארית

שארית בשאר בית צאון כל שיהיה רצו צאון העליונה שכן כראשית
 רב אשית וכן כראשית ראש בית ככל בית נאמן ואם לא יהיה
 נאמן שעשה הונתו פלמגו הנה יצדו כצדו שיקום עליו ויארכו לו
 שכן כראשית ארבע שבור ישנווך תהליך ואם ישנו כראשית ירחם
 עליו אלהים כראשית תשוב ותחוק אלהים כי תלך ישר לפני
 אלהים נענה וזהו כראשית ישר תבא ולא עוד נפסק תלך
 כשיר לעהכ וזהו כראשית שיר תבא כראשית כשיר אלהים
 תקובל אשה אדם שומע ללכת בדרכי יצדו ואלי ישעך ליצדו
 ליסול בושתי וילכד שכן כראשית באר שאת יסול ואם יפניע
 יצדו יהיה אהוב להקכה כחן החקן שהיא אהוב אצל חתניו שיש
 לו מדומה ותולד יופיה כלככו באהבה יסנה תהליך שכן כראשית
 כראשית באר שתי שכן תהליך חכם קוראים לו בעל תורה ודריה
 ירווקו ככל עת כראשית תלשון ואישיתך לי לעולם ותק נפש
 מולך רשע ואליהו שהם חקוקים ודחוקים כרשית כראשית גבא
 ורב אש. אשר במלכא כראשית רב אשית תהליך חכם כראשית רבא
 ולא תפניא צדיקי ישראל אף צדיקי אהוב העולם כגון אנטוניוס
 ורכיבו הקדוש הנקרא רבי וזהו כראשית רבי אשית אשה אנטוניוס
 שלימד תורה הגם שבחוקים אחר כחן אנטוניוס בענין כרובית
 ליעקב שברכו יצחק אביו וצעק עשו לאביו לאמר הלא אצלתי וגו'
 כיוון אינו מקווא לדרוש כי ארוך הוא אצלך אנטוניוס צדיק
 שלימד תורה במלכא העומק בקורב האהבה אף האהוב כדחז
 כרורה עבדה כידיו/ תיקון האדם גופו ונפשו הוא מלמ
 לרדוף אחר הכלי החמין והפאכה כי אם כיראת יול כל היום
 וקש שענה קחו חומרי ואל במקף ודעך לחרון כחמו יכבד

שירדוף האדם אחר העבודתם לא יחצאנו אילנות בני
לקח התורה ככסף ולא זש' וומר. כל קחו כלקחתם כסף
אכל כרדיפת המלון ואכל כסף לא ירדוף אחר כסף ואפי' לקחו
דרך חתנת חנם ולזה לא אחר ואכל קחו כסף ודעה הוא ידבר
לוב מתרון הנכחור ידע שעיניו האדלות האדם יהיה לתשג
התורה כי העוסק ועושה מלאכה מחנה עיקר אי אס' שאלו
לקחי' מעל התורה אלא יעשה תורה קנע ומלאכה עושה
ומה וזה יתקיים כידו וכזה נכא אל כבוד המאמר שהצענו
אלו זה שיכור יש לקחו לומר עם הפסוק ולקחתם כסף
התייחוס לשון ולקחתם עם קחו אלא כדוך התייחוס העשן
ו עור הכת' אחר קחו לומר והם דראו לומר אל תורה
והוא לומר אל תורה // עוד הביאו לזה שקלון כסף כללם
כדאק השולח פלי קשר // עוד כפל הענינים כדברי המאמר
מלחמק של תורה וינה של תורה אעפ' שחורכטם על הפסוק
שהוא כפול // עוד קשקש אפעם לא אכלתם מלחמק של תורה
ופעם אחר לא טבעתם אנדאק אכלתם אכל לא שבעו ולא
דוסיק מיפיק // אמנם ראיתי גידוף המאמר זה כמפר
לוקי דוסי כסף כבוד שהקשו הפסוק שהעה קחו לומר
ומל כסף אכלתם כסף לכל וכל והרי נאמר בתורה
ולקחתם לכם כיוס הרואשון ודרשינן לכם השלכם ולא אכל
ולא גמול ואם אין כסף איך יקנו להם מה שאתם התורה
ולקחתם לכם השלכם ואיך יכר כלשון שללה ואל כסף דמשמע
כלל כל עיקר ואם הפונק שיפחור התורה יותר מהכסף היכל
קחו לומר יותר מהכסף ועוד דקדקו לומר ולא כסף היכל כדכתיב

שבע את אונן צדק ~~ב~~ לא לשוועה לכן היא נקראת
שמה למה השקלו כסף לפני אדם שלא לחס נשכיל שלא
אכלתם לחמה של דורה והוא חש שהערה ואל כסף כמדובר
לעיל ויגיעכם כלומר וגם אם לפעמים קראו שאינכם נוקטים
קלים לאחור לפי שאם עוסקים בתורה ועבד אדם זנינים על
דבר נקל שאין בו חוש ומה אחרת אובלים באונן ונזק אדם
ולא יניס כיוון טלמול ומורה ויגיעה ואפי' בלא דבר של עקר
כדין יגיעה ואחרי העולם גם כדברים של חוס הם שקיים
בשום ונחה הטעם הוא לשווע אכשיל שלא אכעכם כל
כדיכם מדברי קורה כי כלל גדול בתורה שיעשה אדם עיקר
הן התורה וזה וזה יתקיים כידו על כן לשוננו של מורי הרב
אחיפזו כסף נכחד ונלעד לכאן על דרך אחר דקאי
לפעול האחר בסמוך
ולקחתם לכם הינה לכם חיונה ופסוק קחו חומר ואל
כסף קשיא נחוי קמשיטא וכי כסוף אחד נכנסים הכסף עם
חומר ית' שהוצרך לוחר קחו חומר ואל כסף לעשותה
הכרוח פירוש הפסוק קחו חומר ונא אל כסף לעכוי אי כ
התורה שלא במדכו לרק לאחור כיון שאם מפזרים אותה
כעלי תורה ונקני חומרה של תורה ומאניה וז' ולקחתם
לכם דל' מה שלקחתם חומרה של תורה ומאניה לכם ולתועלתכם
יהיה שאל כסף למכוי חיוני התורה אלא הכל לכם ולכא מה
הכיא פסוק למה השקלו כסף וכי כפי שוטו קשה הדבנה ועוד
קשה ויגיעכם בלא לשוועה לא לשוועה קולל מאי בלא ככ"ר
לכך דישו על התורה שנקראת לחס ו"ן וקטעם לחס על הפסע
שכלו אהלחם הכרחי ככה הפסע ונקראת ו"ן על החינה וזוהי

שכח

סדר תולדות נח

במדרש

רבה ויזכור אלהים את נח ואת כל החיה
ונג' כתיב צדקתך כהררי אל ומשפטך
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי' יהודה
בר סימון פתר קרייא בנח אמר הקב"ה צדיק
שעשיתו עם נח בתיבה לא עשיתו לא עם
הררי אל שנ' ותנח התיבה בחדש השביעי
ונג' ומשפטך תהום רבה יסורין שהבאתי
על דורו לא הבאתי עליהם אלא מתהום רבה
שנ' נבקעו ונג' וכשזכרתי לו לא לו לברו
נזכרתי לו אלא לו ולכל שיש עמו בתיבה
הה' ויזכור אלהים את נח ואת כל החיה ונג'
עכ"ל

אמונה אומן לאלהים איה לנח כיוס עאור ות ארץ ושאליך
לשרף ולדק הרוחאים עם ולדק הדין אזי חיים
בלעונת ימים וכל רוח שבס פרוך יי' שלא נבטנו מרף לשינה
לזה עזרת כסא יי' עושר שלים וארץ זל אס היה עושר שלים
וארץ כסא אלקים כלסר לא היה יכול לעולם להפקיים כאלה
הדין אבל עגב יא לנו עזר ומיע גנוול למין חקך שאלך אנראו
כאלה רחמים ומרו שרוא ידעה עזרת כסא יי' עושר שלים
וארץ העזר שלנו שלא נבטנו מרף לשיטהם לבחור הדין הו
סיקטורג עלינו הוא כעבור שמו שהוא פעל הרוחאים ועשה
העולם כעצמה הנכסר וזה היה סיבה שעשה דורו
מאנס ועז נח להודיע כאלה ארץ אפיו לפענו ולא היה הו מועות
השגחה עהם כי אפה וחביט היה כמעשיהם מאנס להיות
ארץ אנפין וברא עולמו כאלה הרוחאים למה האויך אפו ככל
עשרה דורות להודיע כאלה ארץ אפיו לפענו שכל הדורות
היו חכעיקים וכאין והקראו הים כראורו שחמא דור א' ודור ב'
ודור ג' כאלה ינתק החטל ויפקק הוחיל וכהלכא הוויא חקקה
אמנס להיות ארץ אנפין ודוצה ללמד לעולם כולו שחמריך
אפיה

עכבר -
טרוב חולקו האיר לו וזש זנת מצא חן אבל מצרקה דיה כי סן ג
שנים הכיר אברהם את בוראו אעפ"י שכל נאו עלים לא דט ופירי
אובי הגם שחוקוס אחר אולרים טן לח שנה הכיר אברהם את
בוראו אלו ואלו דברי אלהים חיים כי בן ג טעם הכיר את בוראו
כפי השכל והיה חולק לעופו ע"ז והשכל בישא שהיה לו חכמותו
לפך לאהבה האמת אבל כשהיה טן לח שנה האוב פוי קבלת
האמתות ולא כשביל שדיק קדוה אל השכל נק שהיה יודע
אית אמת ובוראו אמת ידע שקיים אברהם עדותי הנשיליס
ועיקר השפור הוא שעושה לשם י"י ולא כשביל שקוא קרוב לשכל
על דרך כיבוד אפי ואס ומהות שגא בגם כאשר צוק י"י אליך
אבל לא יעשה אופם האנס ות. נרם בעבור שפיבור אפי ואס קוא דבר
קרוב אל השכל או לשאר אב קשבת פעבור חכמות הגוף יק
קיים ולכונה אפי כחון אברהם היה קשית כפי יכול בחכמות
הגוף לנגי עלמא שאין מי שיביט על אפי לו אברהם
כמו שאמר הכהן ויקרא אברהם שקדיא שהוא בכל העולם //
והוא אחר אלה תולדות נח כל הדורות של צמח הוא חכמה שנתו
החכמה לשעלה וזה בעבור שהיה איש צדיק דל ענין
לו שניש דקשהיה איש באורי א חלן היה צדיק בחאור אל אפי
איש ירא אפי בשקוא איש בעודיני איש קודם שיכנס בעקבה על
מכני שיכר תקום קודם הטיבה תקום לעבור אפי י"י וזש איש צדיק
תלים כשכולו לו נעים וכזה נכא אל דקדוקי קצר ולכמקוקים
אלה תולדות נח איש צדיק תלויס היה // ויולד נח ג בניס
של כפל נח נח // עוד חבלו לקזכיר תולדותיו וכבר נזכרו
למעלה // עוד למה התחיל כהולדות וקיים כשכחיס איש צדיק
ודאי אל כהכפיון שהזכירו מיכר כשטחו עדיין קואני לדוכר
שהי הזכירו למעלה ולא מיכר כשטחו אס ולה נאנה זכיר

זו // עוד אמרו את האלהים דברלק כח חיבור שכבר נאמר איש צדיק
 תמים // עוד אמרו ויולד כח' כעץ דרי נאמר כפ' הקולות // עוד
 הענינא למה לי כאן ולמעלה לא אמר מענינא כי אם ויולדנא את שם וכד'
 אמרם יובן קמ"ל כח'ש חז"ל בענין סגולת כוכב פסקוק ונה' חז"א חן
 אלה גולדור נח' אגם נח' היה ראוי לומר עס דור החסות
 אלא שחז"א חן כשטול אלה גולדורגיו כזכור השם אע"כ להוליד
 כחש' והיו יולדו מלאה ועשרים שנה כזכור השם אשר חן ק"כ ש'
 שג' גם כשגם הוא השם אפ' ונה' חז"א חן כשטול אלה גולדור נח'
 זה השם וצריך לר' מ'עם לדבר למה הצריך לזכור השם יהיה הוא
 צדיק תמים // גם לא הגין עליו שום אחד ומכיון הצדיקים אלא
 השם לנדרו אמנם הוא נהו פ' הכרובי' ונה' חז"א חן כזכור אלה
 גולדורג' הוא השם אכן השם עם הריבוי כולק הוא נח' // עוד גם
 כיון והשם חשבון אחד למה אכל הצדיקים שבעולם לא יכלו
 אלא כזכור השם לומר לך כחש' לעיל על הפרש גדול בין נח' ו
 אברהם והושלים הנל' כי לא נא זה כראי זה הכי נח' הפ' אלה
 שעשה זה לא עשה זה ואף אם נח' זה איש צדיק תמים היה
 בדורותיו ואם היה בדור צדיקים כש' שהיה צדיק ביוגר' אפ' למה
 הצריך לזכור גולדורגיו למה את האלהים דברלק נח' ידבר היה
 צדיק כינו' לטוב האלהים ולמה היה מדרוך אהבני דולד' אלא צדיק
 כפי עמלו ולא לומר דע' את העם להיות לו גולדורג' וביס'
 הקוראים בניס' כחש' ויבאו טע' הנביאים גם כה' אלה גולדורג'
 אהרן והשם כע' אהרן יקראו על שם השם שהוא ילדס' וביאר'
 כה' מתי נעשו גולדורג' השם כיוס' כפי יול' אל השם כהר' מות'
 ולדס' רזה' און נעשו גולדורג' אהרן והשם אפ' זה היה עובד' שג'
 נח' אלא היו לו אלא נ' בניס' לומר ול' גולדורג' לכן היה נח' נח'
 ליענש

לי ענש כיון שיהיה כבודו למחנה ולא מליה הוא נהפך בתורה
גם היה ליענש על שלא היה מלך על בני דוד ולא שלום ביד בשעם
לא כן משב עבד יצא אשר למדו דעם אהרן הער והשגה והערה
לחור טפשו על ישראל והתפלל עליהם לכן הוצרך לה לחסוק
שמה שהוא בקן אהרן עיוור נח להיוור והתפלל על ישראל
במשך לולי ושה נחירו וכו' לה ש-ח חמה ונה שהיה ג' פ'
העמיד הללו ימים הרבה כל ישראל לכן בזכות השגה נכח
ואין להאריך עוד כזה הדבר כי דבר יצא כאשר אפרש בעת ויש
יהודא כל הקושיה בהכנה כלולה כלילת יוסף לכן נכח
ערה אל הכנה המאמר שהצענו שילך נדבר ד' סימון מה נכח
שעשה צדקה עם הקדושים הרבים אל פי חול קרו כי רב קוא וקנת
היבה נחשט גשמי על קרו ארמא ומא נכח אן מלינה אס היה
עם הקדושים אועם הגשמי כלי שיכא דוד ללמדנו שעשה צדקה עם
הקדושים // עוד איך צדק לשון צדקה עם הקדושים שואמר שעשה
צדקה עם הקדושים // עוד נחשט נעם נשזכר ארנה זכור כל שיש עמו
נתיבה זכאינו צריך ללמדנו שהיה כפי כתי ויזכור אלדים אה
נח ואב פלגה חיה וג' אמרם כולם // אמנם עתה הרגיש נכח
מה נח שלא הילל פואס ויזכור יצא אה נח שקרא שאל התפלל וקדמונים
אכל לא לומר ויזכור אלדים שהוא מידקה דין לפי שזאת הזכירה הוא
זכירה למופד אה הילל ויזכור יצא וג' וכן כדוד אומר יצא זכרנו י
צריך וג' ולא אומר אלדים זכרנו
אמר חזן יגדו כולדו
הגעלים - אמר רבי צחק ואי דכתי יצא לחסול ישב וג' וכי היה לוד
לומר

לוהר דבר זה וכי כל העולם יודעין אמת ודעתם יחדיו ואין
 יקודם ולקח הנהיג את כל העולם ואת כל המלכות
 ה' ולקח רחמים ואעפ"י אלקים ודבר הדין הוא עב"ה ודבר רחמים
 דבר כו' שאלוה' כן אחריו על מה שאלוה' לענין דבר אור הדין
 דאית ביה רחמים אקייש וכן אב הוציא כפואר מן הכלל דין שהוא עשיר
 וג' נראה לי שכל לרבן זה שהרגיש בעל המאמר והרצו האוסף אחר
 ולענין דרושונם האוסף אלנו צריך לתרץ על הרבונתו ויניח אלהים
 דרכיו לי כדום חסדו ליתן לנישכל טוב לרבינו לקיימו על פי
 דרכיו ולעבד נראה שיש דוד ע"ה צדקתך כדרכו אל וג' שלמה
 לא היה לו לדוד להזכיר השפטיך הקום רבך לפי שעתך חזק
 כחוק חסדו ית באחריו י"ל פגשמים חסדך אלונתך עד שהקים
 צדקתך כדרכו אל וג' א"כ האן דבר שיהיה עתה המשפטים ההולות
 יבטיחו למה פתח קדוש בנה לפי שהחזקו בולו ודבר פדש
 נאום פשע לראע וג' און יחשוב על המשפט וג' שכל אלקי דרכים
 הנאמרים כחזקו זה צדקתם כדור המכול לקח ה' כגשמים לא יולל
 אם ה' גשמים חסדך הא' כגשמים ה"א יתורב אמנם חזק כפי אמת
 דקם ודבר חסדו כסבלתך לעלה לעלה וזוה"ל יתורב לרחוק אל
 ראשונה של שם אונת על עבד דתור וק"ש ה' כגשמים חסדך גשמים
 העלונים חסדך לפי שכל המעלה בארץ חסדך כפי שכל המעלה חזק
 חסדך שהוא חסדך ולנגד להחלק לכן אמנתך לית חזק וקיום כח
 יתד הקוצה כחוקם נאמן עד שהקים כללך ולא גשמים ולחזק כיוצא
 הוא כשישאל עושים ראני של חזקם רוכב שמים בעזרך ואם ח' חכמים
 אורו ארץ כחוקם של העלה וק"ש ואמנתך על שהקים כיוצא חזק של
 כפי יכול היה עד שהקים אכל כפי יכול אין כפי יכול מה העולם התרין
 ולקח אמנתך עד שהקים ולקח בעבד הצדק שעת עסכת לקנימו

כתיבה ולקצול מהחכול לא היה צדקה סודות מלא חזל על
 כדודותיו כי כדודותיו היה צדיק בערכם זמיל היה כדוד ושר
 ואהרן סכה עז ושמאל בקורבא שמו לא היה נחשט ולזה הצדק
 משעה עמו אינה כשפיל כי אם עם הרחי אל שנא והנח הריצה
 וגו' ומקצועת יש לנו איכרוב קרורק שנחה הריצה בהדש הק
 או כחלש השמונה גם אם היה על הרחי אדרמ או הכי שוליס או
 הנוח שאך אלמה יוטן כחש כמספר הזוהר על קועלת החלש
 קשיוני הוא חזש קשרי שבו ככרא העולם וכו' הקנה קועלות וכו' יוס
 הכי פורים שהוא בעשור לחדש השפיעי ואז יושב האיק על כמא דין
 לשמוט רמל כצדק ונזה נבין למה נחה הריצה כדודי אדרמ טודין
 לכל לוונטין ומכנין שריון כהון כאופן אדם כל בחוב הדין איצמו מכה
 נחש הקדמות שנתקלל פאכוד אהה חבלה הנהיה וקרעם אדוד לים
 וכלזה לקודיענו יחז גדול שאל יהיאש אדם מן הדחולים שאפילו
 חרב חזנהק על צואה שהי חזל ומ כענן החכול וישאר אך
 נח ואשר אבו כתיבה לכת לעולם שאריות וכחליו על כל מעשיו
 בשם שריחם יוז על נח ועל בניו כן ירחם יוז על עמו ושמאל
 ויוציאם מאפילק הגלות צאה גדול ביאת גואלינו זמשיחנו אמן

דרוש שני לפרשת נח

מדרש
 רבה אלה תולדות נח אחתהא
 לא היה צריך קרא לים ימר אלה לה
 תולדות נח שם חס ויפת לא נייחא
 לו נייחא לעולם נייחא לאבות נייחא לבנים נייחא
 לעליונים נייחא לתחתונים נייחא בעהז נייחא בעה
 עכ"ל

היות אהרן שכאורה נראה היות האדם היותר כחוב וכל מה שצדק
 הקפה בעלמנו לכמה סיבות הא שדוא נכרא אחר הכל כהול
 שלא יתגאה כפי יקוש קדמו כמעשה בראשית כי וחוקר האדם מן
 הנחש

הצהרה אין ועל הפילוסופים האחרים כי כחוק זה יחוק זה וכחוק זה
 הגוף יחוק הנשמה שאין הנפש השכל נכדל אלא חכמה עליו כדור
 הצהרה הפסד עליו פחוק ורוח עפדה בו ואינינו וכל אה הנכדראים
 הם נדיה כפני עכמה אכל רחוק ליצאן מהאי דעמא שאין ישראל כפול
 הצהרה חלק יז עליו וכל ישראל חילת החשבה והכלית העשה
 כדלן שבעה דברים קדמו לכריאת העולם וחשבתן של ישראל קדמו
 לפולם והרורה קדמה לשבעה דברים וברורה פה זו ארבע ישראל
 להורות בהם קודם הכל כי הכל נברא בשפילו וגם הרורה העידה על
 זאת כי בחלה אורה בראשית ומוף הרורה ישראל להורות שבראשית
 בשפילו ישראל ולזה כשחמיימים הרורה שהיא חלק ישראל הפך והיו
 אחרים בראשית שלל הבס שנברא הרורה חלה מוכנה ומינה הכל
 הוא כשפילו ישראל אכל לפי דרושינו שישראל יש להם מעלה יותר
 משאר האחרות היותם חלק יז ואינם ככלל סדרת הפיקוד ופיק
 // עוד ראוי למה שכל הנבראים כולם נוצרו יז שלים נעשו ופז
 והאדם יציר כפיו של הקדש כולו וייצר אלו אלהים את האדם
 אלא כהכין ככל הנבראים ואם נברא אחר הכל הוא החלה
 החשבה כדלן על פסוק אחר וקלם צרתני וכל אס אחר
 נבראתי וקלם צרתני כי החלה הכל צרתני והנאיה כיוקטת
 עלי כפן בני אדם כפן לדורות שאני חילת מעלה חכם //
 ועיני רוח למה כי הנהגה נפושם שקדמו לעולם הם מעלה חכם
 // הרורה להאיר לפשו // והרשונה לכפרת אס חמא // וכסא
 הכבוד כי כרשונה חצע עד כסא הכבוד שנה ושנה עד יז
 וכל וילך לגן עדן ויחשוב גדיהם ולא יחמא ואם כאלו יחמא כי
 אין צדיק בארץ וכל יסוף קרפן ויתפסר ושטו של השם הוא
 הכלית המוס // ואה להר שבעה ולא יותר לא פחוק המעשה

הוא שגם כנגד יצחק ששבעה שנים נקראו לו כיו שבע הועדוק כלכו
ואם לזה שבעה שנים נקראו לו לפי ששבעה כוכבי לכת כולם עומדי
אותו לעשותו וזו או עתה לפי שיש באדם ל' מלות וזו בחור
דבור ולחשבה וזו העשה וכולם נגדן זה לזה אם היו מולות
פחותה ואם מדבור לפעמים הוא מר ולפעמים הוא מתוק וזו
למחשבה הלב אינו יודע עם הדבור וזו העשה לפעמים
עושה אור האדם כלב שלם ולפעמים על צד הדבור שלא ספיקו
ובאלו הם דברים יתוקן כולם פנגד הדבור אשרה הורה הורה
אחיה היתה בפיהו וזו כנגד המחשבה אשר במא הכבוד שיקרה
מחשבה לשמים במש' אורח חיים למעלה למשכיל כל שהוא
מסכל במחשבה למעלה מא ליד אורח חיים וזו כנגד המחשבה
אשר הראוה או יאמר כנגד המחשבה השוכה כיוצאין שיהיה
מלב ומנפס וזו כנגד העשה המוכ הוא כמא דכבוד וזו
יסודות כנגד יסוד הרוח ג' כי כוח מלפני ועמוק וכו' וזו
כנגד יסוד האש אס גובר עליו לכו בהכבוד אש בועדה מאומה
הינים פרוח חו' וזו כנגד יסוד העפר היותו דמקדש עפר קדוש
ברצ' אדם הראשון המקום פרתו נפרא שהוא מזכה אדמה
וזו כנגד יסוד המים שאלו של משיח שנה והלכה האלהית
יזכרו לים חכמים נחמא שר' זכרים אקד' כולם הם
לרועלת האדם וזו ועוד ר' שאלו מה שגא הקנה בשמים
ובארץ הכל משועבדים לאדם כמשה כל שבה חת דגליו ולא
מפניא עולם הגלגלים שכולם משועבדים חת האדם ברצ' גדולים
מעשה הכליקים ומעשה שמים וארץ דאלו כמעשה שמים וארץ כתי
אף וזו יסוד ארץ וזו יסוד מפתה שמים ומעשה לכליקים כתי מקדש
יזכרו יסוד וזו שאלו שגם הכונה לומר שהכליקים הם יוכר העולם

חן השמים הילל גדולים הצדיקים מאי מעשה אצל הכונה לוהר
 שזה שהצדיקים יורו מעולם השמים ואין הם האל המעשה שבהם
 שפועלים השמים והארץ האל טבע או חיוץ כי חק ומחן נהן להם //
 ועוד שאין להם ידיעה בפעולתם ובהנועתם ועוד שאינם יכולים
 לעשות אלא פעולה אחת אבל הצדיקים הם פועלים כראון הגאון
 לפי שגם בעלי בחירה וראון ויש להם ידיעה בפעולתם ולפי גדולים
 מעשה הצדיקים ולהורוה שיכולים על שני הפכים באחד אחר
 כוננו ידיו השנים שמוכה על שני הפכים והלכך שהם גדולים
 גם השועבדים אליהם וואם השמש וירח ליהושע וואם המטר
 לא יקרו וואם השמים והארץ למטה עה שהשמים והארץ
 ואם כרימה יפלא ית וואם לעולם ויט השם אב ידו על השמים ויכפצו
 הלוים כדל כל היום שבעולם וואם להחיות את מלשע ולקא דהעק
 גדולים מעשה ית שהם השמים וכל מבצם כהש והעשה ידיו
 שמים עבדוהם צדושים לכל חפציהם של ישראל ועלד ומקצם
 המלאכים גם האדם כיוהר העלם שהם השועבדים למדם
 כדל ווי הוא גדול השומר או הנשאר הוי הנשאר כי מלאכיו
 יבוא לך לשמורך ככל דרכיך ווי גדול בנושא או קניא
 שדכ על שמים שאוק ויעקב אבינו שעיבד למלאכיה
 אלה שמתביעלה השמר וישר אל חלמך וכל ולמשך למיך
 שכל עמיתך שיקדך ויהיה נהם ולמשך שדכ השמים לא
 בהם כח אלא על דרך הקוד וישאל קול ופחמן ויהי דהעק אור
 ית ככל לבב נסוד ישראל ועדה כל שנה שהיה נסוד לישראל
 שהם המלאכים וסודך סוד אלהי זוכה לקבוא אוקה סודך קהל ועוד
 והפסוק השני הכפשו על דהורה גדולים מעשה ית שהם על דלוחו
 מעשה אלהים עמך צדושים לכל חפציהם על העדה כי ע פעם

לתורה וק"ש שבעה כ"י טובים דודיק אחתי בשקם מוין שקם חנע
פטם כ"י הפוך בה וכה נחצא לפי דרוש יכל היוה הכלית האדם
מה שנקרא אדם שהוא ישראל כ"י אי עמוק בתורה שהוא חיינו
כ"י היא חייך ואורך יחייך כ"י לא יתקיים העולם כ"י אם לא ברייתך
וכד נחזור לענינו שהשפעה דברים אקדחו לשלם מה שפיל
תועלת האדם והתורה תחלק הק' דברים ומ"ה וירא אלהים את כל
אשר עשה והנה ט"ו מא"ז מופה היא התורה כ"י לקח טוב נבראת
תחלה בעבור מא"ז שהוא אלוס קרי אחרינו הק' דברים הם לתועלת
האדם כחל שפיראנו והק' גם כנגד אפעק שחוק אל יצהר שהקנה
קראו רע כי כל היום חורש רע והחשבותיו רעים והתורה קספדים
כ"י כל העומק בהם יצילהו הא"ת והי"צ"הר כ"י אם פגע חטול זה וכד
אשפע תועפות בלבו אם אמן הוא וכד כנגד ערל שרל ערל לב כ"י
הגויס ערלים וכל ישראל ערלי לב כ"י הוא אפיקורוס ברא השוכה קשע
גוש עד דכא // כנגד טחא בעפירות ברא בית המקדש להקריב קרבן
תורה עצמו כנגד שונא התורה ולוותריה פה"ש ר' עקיבא ברא גן עדן
אע"ן קטא חיים לחחזיקים ופסק יכא לאקוב את התורה כנגד טפסול
שחמטוא את הדברים כח"ש הריוח חפסול ברא גהינס כ"י ילך לג' שג
כלי כס"ה כ"י החמטוא את הדברים אין חספיקין פי' וכו' וכו'
ברא כמ' בפור יסתכל בלפי מעל ית' ד' ח"ש ח"ש ח"ש ח"ש ח"ש ח"ש
פונ' וכו' רפ"ה ופ"ד ברא שמוס' ל' שיק כ"י הוא צפון כ"י אי ימ"ה
ק"ס"ו כ"י וק"ס"ו ל' חבור על פניו ל' כ"י יק"ו הלכסות מהוריס כל
אוס קנאה ואיבה באלוהים לב אבות פל' כניס שקם בתכלית האהבה
// נחצא לפי דרוש ינו שק' שחוק של יצהר האדם חכניע אוקס"אם
היה צדיק וכל העולם כולו כדאי הוא לו וק"ס כ"י חיינו יהיה רשע
חורים עצמו וס' העולם אשר נברא בשבילו כח"ש אחת את האדם אשר
בראת

כנאקו האדם עד כדחך עד והש ועד עוף השמים וכו' אם אדם חטא
במחשבתו וחיותו ועופותו ודומיו חטאו אלא אחר הקדש לא כדאיתא בכל אלה
בשפיל האדם וכשאחיה את האדם ודך בשעלך יש כשאר אדם כיד כל אדם
הוא לקיוב צדיק שכן מצינו בנה שהיה צדיק כחן שחעיד דתורה
עליו כח אים צדיק האים היה וכו'

וכן נבא אל כואור הפרשה בקצרה דגם שארפי בהקלה ואחור
לקדשות כדכחילה דגם כדדוש ראשון דקישנה על פי הדרוש הראשון בעת
החדש כדגיש כד לקח א לא לחצוא חטונם שול האמר שפכ אעפוד
אורי ויולך כח אק שס ואקחם וגו' למה חזר וחנה כעם אחת // עוד
אחור אלה תולדות כל מקום אלה תולדות ידעך כח אלא נחמד כל עיקר ומה
תחלתו למפירו ובכר חפר אורם לעיל ולמה חזר וזכר אורם כעם אחת
// עוד ותחילת בתולדות וקשיאו לדבר אחר איש צדיק וכו' // עוד

בענין כח כח // עוד בתחלה אומר צדיק האים ולקחן אומר כי
איתך ראית צדיק ולא אחר האים // עוד האים כדודותיו פשיטתו
כל צדיק לא יזכרו צדקותיו אלא כדודותיו פשיטתו הוא שם ול
כדודות אחרים אדם כדודותיו ללא צורך // עוד האחר שזכר

איש צדיק האים הא את האלים הקהלך כס // עוד חנניה למה
// עוד תשחק קהל לפני האלים ובפל וירא אלהים את קדושתו כי
גשמה // עוד עשך לך חוקר ואינו צודק לו ולכל חסיד

כבוד כשלא לחן נחם שלע יכנסו אדם חטא ארץ חסד ומה ענין
לחך // עוד ענין החסד לשחק אדם חטא ארץ חסד ומה ענין
דחסד ויהי לקיוב חדר סגור חדר // ואפי' דני חפוא אק דחסד און
כי עדין לא קגיע דעק אפי' דילל ואפי' חפוא חסד און // עוד לחך
אדם יום וארבעים לילך וכיוס אחד היה יכול לקבוא ואם אכא

לדבריו עוד פקושה מקשה כולה אמנם נבא בקצרה הספק הא
אחר אמנם פעם אחד
למה חזר והנאם פעם אחר אלמלא הולך איהם כדכפשו
שם הולך אכבר דזכורם לחעלה אלמלא הולך הם מקרים
עד כי לא הדעה ילך יום ואר למה חזר ואמר ויולך בת
כניס וכה אלמלא ידוע הוא אקדם חורבנו חגוף ולנפש ובהושי
כניס לגוף יש כניס לנפש כדאל הולך הים של צדיקים הם
קדושים מופים ולמא בני חגוף ובהו שינה כדאשנים בני חגוף
כדחנה בני נח ולפי שאמר לעול ויאמר יל חמה אקדמם ופז
ומהיק ליה ונתמא חן כענין אדם שמתא חן בעיני חולק ושל
דגלו וקעשיך מותו לא שהיה ראוי לאותו דבר אלמלא שמת חן
כך ענין נח למק חזר ואמר אלמלא הולך נח לא כהו שאקו סופר
המציא חן לכד אלמלא הולך וזכר העשים מופים שם הולך
הנפש ואר ענין הקושיא בחקולק עולדק למק חזר ואמר ויולך
זכנים ללמדך שלמ העשיא שניאל הזכר צדקותיו שם בני הנפש
כהו שאמרנו אלמלא אפי' בני חגוף ניאלו כדקקו ולמה חזר ואמר ויולך
נח ונזה ירוץ כפל נח נח שלשה פעמים יכא שדוא אחד השלש
אלמלא חכם הצייל שלשד וקם נח דניאל ואווכ נח הצייל שלשד כנו
דניאל חבירו כשניגדק לו הקלום ואווכ שלשד דיציו ולמק חזר ואמר
ויולך פעם כיומי לא ידע שהם שלשד אלמלא כהו
וכזה יקוץ הקושיא מעיני למד יאו נאמר טעם למה כפל נח
נח אלמלא שלושד חלק בני נח אפי' שהיה נהם קאר צדקות
הפל מקום לא כדאים להפל הזכר שמתם אלמלא שזכור אבותם ומפי
מפייעתם וצדקתם קמא שעולדק להם וכזה יוסף הפסוק אמר
בעצם היום בא זכר ושמם ויפק בני נח ואר ואשר נח להורות
שזכור

שזכות היוותם בני נח ואשר נח ניאלמו וגם בהכבוד פור
 זכות הפעלי חיים על דרך אדם ובהיות יושע ילד זעיר ואל
 אדם כזכות פדמה וגם הנה אכל בחיה לרמז לנח ולמג כשכא
 להקריב אלה הולדו נח אחר שלא היו עניו דוחים אלנו כצדקו
 שחן הראוי היה שיהיה שיהיה חלו חלו בכל מדותיו וחלק החולרי
 והרות אכל אינם דוחים לו וגם אלה הולדו נח כלומר קטן
 הולדו חלו חלק החולרי אכל נח לכך איש צדיק התיים ואלו היו
 הולדו כצדקו כחוקו היה אחר אלה הולדו נח איש צדיק
 התיים למה אחר פעם שניה נח להפריד ולהפסיק הענין שאלו לא
 היו הולדו חלו חלק כצדקו לנח נח והיא הולדו לא כצדקו
 הצדקו ונח יבוא לנח חלק הולדו והיא לנח אחר וואו
 נח נח טעם אחר למה כפל נח נח וכן צדיק התיים אלא הקרה
 חגור אחריק חרא שיק אעגידים לצאת חשני עניו אס ויפך שני
 צדיקים שיהיו חנוה לשלם וגם צדיק התיים כנגד צדיק יפך
 שיצא חנו כורא צדיק וכשר שכן נקרא עבד לכוורא עבדי
 יפך כחך כורא אפי וכנגד התיים הוליד אס איצא לחנו אחרת
 שנה בו התיק לפע והיה התיים וואו נח אחר שיפך נח עולד התיים
 אלא שחע פורא לסטבלט החורו עברה שמה לבטל כענין שמה
 התיק שיהיה כורא צדיק התיים ולמא נח נח לשני צדיקים ולמא
 חלפן אעגידים רל צדיק כצד צדיק והפעם השלישית שהזכיר נח לסד
 דוגן נחם אהלך שיהיה לנח וואו נח אחר טעם אחר שמה כפ
 נכפל שחו לוחו לק וללחך שכל מי שנכפל שחיה אהו לנח חק
 ומא ואל כל שרוח הצדוק נחבב יעני רוח הקוס נוח היתנו
 ומא צדיק התיק פלורו חיו שרוח הצדוק נחבב יעני רוח הקוס
 ומא קוא שכל טפ נח נח וואו נח אחר נח נח על האחר שהכפני

ש"ל מה דיוק בעל המאמר לדיוש כך // עוד מהיכן רחוק לרושוק
// עוד היכן רחוק כלמה בפסוק כ"כ כפראך שהוא דרשך עלפה //
עוד אחרו עיחה לו עיחה לעולם היינן עיחה לאכור עיחה לבטס
// אחנס נבאר בקצרה כיו הפסוק ויזכר לגזריו כי כבר נפקדו
כ"כ שפכה והג גם שהחיל בקולרה ופ"ס בשבתו // עוד בפסוק
אדבעה הוארים איש צדיק תמים את האלהים הנהלך נח ול עעלי
נח לבק דרשן כי דבר נח למפר הז הארים שהיו כלולים בנח
כלו איש' הוארים במשנה אימרו חכס וכו' שהיה חכס עשיה
גבור וחכוכד לגבור איש ה' איש חלחוק // לעושר אחר צדיק
כי צדקות אהב ועושה צדקה כי איש אין למל ידו מאין יעשה
צדקה // לרחוק לחכס תמים בדעות וגם רחוק בפסוק האלהים
הנהלך נח סופי היטוב חכס אחנס כה דואה לעען דכבוד את
אלהים הנהלך נח הלך הכבוד ומהו כוונת המאמר לרחוק
למפר אחר עיחה לו וניחה לעולם שלא יעשו לעול עיחה לעולם
להשיל עשוק ויוד עושקו // לרחוק לעושה עיחה לאכור שהוא לא
דמרחק למולתו וניחה לבנים שישאר להם ירושה // לרחוק
לחפזה עיחה לעלונים עיחה להתרונים אם לא כדיתה יועם
ולילה וכו' לרחוק לכבוד הוא עה"פ כבוד י"ל יאספק // או נאמר
המאמר ככוונת אחרת עיחה לו שטעון הן הפורענות // עיחה ל
לעולם שנתקיים בשביל // עיחה לאכור היינן פע דורו של נח
עיחה לבנים לדורות הבאים אחריו אנהו כזכורו המרחק החכול
שמשפע לו הקצה שלא יהיה עזוב // עיחה לעלונים שהם
החלוק שלא שמו גב' והגם כדל' שפעק יחיס הקצה חזרתי
חלערב ואוקע במזרח עיחה שהעכיר החכול וכהה עתה לעלונים
ולבחרונים

ולתרום // ניהא בעהז ונייהא בעקב אהבך לשני עולמוך
 חבאין אובון צדיקיא נחדי עמקון קבל בעלמא קדין ובעלמא
 דאב וקין גי סבה גדולים מעשה ית דרושים לכל הפעמים
 ועוד קרא אחרונא מו יחלל גבורת ית ישמע קול תהלוך
 ואם פא לראות האדם מא ידבר שהאדם והחיות קורן חיקי פאט
 לאפני חן הקדשים אשר לא ניקן לו וועול העל כית חולב ו
 מאשר לא יואים הללך הלכו אל עולם אה שרומא זכו חק בו
 זהבה של הורה בו כל א. א. ש. כפי הדרגה נטל חלקו חלק ית
 והר סיני ולמא רחל כרחי יאקוב עולמו כשעה אחת ויש שמאכר
 עולמו כשעה א הורה פירא חלל איכרא לענין דרושיו ירצה
 טהא אינה רשמי לבטל חן הורה אפי שעה א כואם לצורך שעה
 כגון אכילה כפי סיגיה לו כח לקדוה וכיוצא כגון סיגיה ואם בלתי
 צורך יתעצל שעה א נחש בעלן באילו אובך שעה לא נח בעולם
 ואם יש שמאכר עולם אובך שעה זמאי הורה נכרא ולא פסק עמך
 חפוליה אפי שעה א וקין דאחרי יש שקוב עולמו עולם כשעה
 מאחר שהא שקוד בליוהודו וכל יומיק חלק ויש רחל קנה חבאה זכר
 קונה חוש בענין שהאדם קונה זכו חדש וישלח מאז זקש חלל
 הולדוה נח איש הולדוה כלא לעיל הס המעשים נח הוקוס ונח
 כפיות נח הוקוס שמוסך אה הוקוס בעומקו הורה שנה צבול
 הוקוס אשר אמיר וכד ונח לבדיוק סיזכר אה הרבים ללוחם
 חבאה לא זואאן נח נח אהוד אהש לכחש אהישו ונח כחש יארו
 וסאי צדיק ופבר דעכר צדיק כל עובדיו כפולות זוג הוא תלים
 זכר יוחוי לא ככשל בעון זכר נח כדורוהו אפי כזעירובי אה
 האלהים דקה לק צדיק לא בקרין אחין זמאילין וזמאילין לא עסיק
 בחדו שגא אוק דפי צדיק לא ממיל עם קלא כגרא דעון דכוליל

נשחא ודין דכתיב אפ האלקים היתה לך נח ויולד נח שלש בנים
שהילדו ס ליה ולשאן ^{לדור} ולשאן ^{לדור} ולשאן ^{לדור} ולשאן ^{לדור} ולשאן ^{לדור}
עמיה חד חיותניה וחד השמאליה ושכונק על נושיה דאינון קלמ
ודין דכתיב אה סס לאיהו יתקט אה סס לא יתקט לאתעביד ליה
סמיגור ואה יתקט לא שכונק דהיא יופיה דכול עלהיא ושחיא
ואועא לא היא סכר טוב דכדיקיא סכאין אינון עדיקיא ואס סחון
לישאלן הוה גברא דשיעא וסליק כמורדיה ולמ פתוד מאלמא
קדישא ואהתכל אורחיה ולא היא ובאה קארן ואהתכל
ארעא לא גופא דחד השכונק איה קמיה קנה ואהתלוצא ארעא
חמס דארשוע שניא על לאתעביד כמורא לאתכל ולמ
יועיל לכלא ואעיל ואמיק שאוקיה ופאוסיה על צה שחיא ודין
דכתיב לפני האלקים והתלמא קארן לאתלמא סאביה ואה
חחוי למחוק ולמ אהתס ולמ גמ האורחיה ומי הוה אחריה
מחוק חרב ולמ סחאל אינא אלקים אה קארן והנה נשחקה
ודין די חמאק נשחקה עובדו דגופא דליה קנה אהתחד
שחיא ודין וירא לשון וירא דאהתחד אלקים לא נשחקה לאיה
סלק אלוד והנה נשחקה לישיב נקבה קל דאשטריסא לקבלא
לונטה חמיצה גופא כו השחיק סל כשר ולמ סקק עבדורה
עלמא ולמ אמקאט על דליה ליה חסורא לאענא לנהיב
אלמ כפסיה חמול ככלב גמטשום בעורע ^{במחנה} ^{במחנה} ^{במחנה}
דכתיב אה דכתיב על קארן חמול שקבלה הנשה עונאה
חורה ולקדוהו קדמה כפר קבלה הנשה עונאה חס
וחמור אלקים אדוא חרב בשחוק נח אדוא ססה הויה סכן
עולה כגמטרה כיוז יתהו ואו קה עולה חן נחקאכל כשא
כל קאה של נשחקה גניע שכר קבלה לונטה ככמה
מלגולים כרלונה ויה כל כשר כחג ליפון כמלגול סקסל
ראה

לאה אור קרבה לא לפע כחלואה נה צעקת בני ישראל באה אל
 וזאת אלהים יללה הארץ כל פי כבוד ודעך יללה הארץ ואלה
 נשאת הארץ זה הנהוף כחלואה חזקו חלואה ינס סלקה
 ספקים אל הארץ הגלגולם ועקה לה אנו עושה לו כל העונו
 אעשה אצורם אשליכם כחלואה יס וזש והנני ושאחיהם אהבתי
 רל כעבור הארץ שהיא הגוף כדו שיהיה לו חלק לעקב עליה ידיו
 היו חזקם תבליה דכל ושלטת עולמות ובו יוכלו הגלגולים
 סמך פנה לעולם קולמסיו אחר א.ש וקאוש גברואל פי כול
 צדיקים לעולם הגלגלים אחר הוויס כי דס הנועקם כהליטת
 בלי תקייה לעולם חסל היה בדורו ריו שאעפי שהיו רשעים
 אר האלהים הנהלך נח נלכא שכל מו שיהיה צדיק כל העולם
 כולו כדאי הוא לו ויזכר לחיות כנועם יי

ולפקד ביה יוכלו
 היכל יי

סדר לך לך

בבד הש

אחר הדברים האלה היר
 דבר יוי אל אפרם במחזה לאמ
 ושה אז דברת כחזון לחסידך
 שויד עזר על בדי הרימות בחור מעם אז דברת
 כחזון לחסידך זה וברתם סכל ומצאת את לבנו נאמן לפי
 שיהי עזר על בדי הרימות בחור מעם זה יסוד
 בחור מעם זה אברהם שהיה בחור מעם במטה אשתו יי
 יוי האלהים אשר בחרת באברהם ריו אל הרימות

דוד הולך עה אור עם חסיד הרימות ובה כל צכך
 איואה האזם בעין שכלו הרימות וצע אליו כהתקדשות
 החסידים והנחק הוציע לו כהתחברו להציע כיו שהפרש גדול
 ביה צדיק לושע אה צדיק לא וצעיא טח צדיק עצמו על ידיו

הדורה והמטק שעשה אלה שחזרתי לחולתי וכל הנלוים אלו
והמקופפים ככלו וז' עמו וכל אשר יפנה ילפת לאו
אלו אהוקום אשר הוא עומד עליו אמת קודש הוא כל מקום
אשר בדרך כל רגלו קודש יאמר לו לא כן קודש המטאים
ומטאים חזקם הוהקרבנים אליהם וכל מקום אשר יאכו לו עוד
מוחמקו ומוקדדך אור דהעד ופחוש לצים לא ישב לא
בהעם לצים לא ישב אלא עניפת מוניה קאמר אפה שלבו קלצים
ובעקנו מן המקום הקודש והוא זה המאמר לא ישב כאותו חושש כי
נחוש ואפה אין אם לצים לא נמקלקה המועצה וגם עלוקה
קדיק אפסר לפי וכלדך מטאים לא עמד ולכן יושך מן קלדיק
שאלפד זה שהוא חזקה וממכה את הרבים בפועל הנה הוא חזקה
וממכה את הרבים כפי מן קלדיק שאמרנו שנהיות הכלי קיס בעולם
אחסי כיון מדרה וקדושה מן השית והנה כל אדם הנלוה עמו
יחא נשור למחר ולקדש עצמו והרשע כחן חוטא ומחמיה
כפי על דרך קלדיק קלדיק וזה שמה קולך את חכמים יחכם וקודש
כחילים ירוע ידע שהקולך את החכמים החיד והקשר אליהם
ועושה עצמו מכל לקם ונורן אורב עליו אלופים לראש ומשפיל
עצמו להקלחור מהם אין מסך שיחכם כחן שורשנו כחן פעמים
אוקמו חכם הלחור מכל אדם כחן שאירע לפי אלעזר חמחא שהיה
הלחיד ו עקיבא ולחך נקרא שחן חמחא שחמחורו שלא יפע לפני
כלב חכמים וכיוצא בו והדברים קלים שלא כן דעגל עליהם לפי
אדם קלים ולקא שדעך קולך את החכמים יחכם שמשפיל עצמו ואינו
מקביל להקלחור מהם כחן חכמים שאין הרבה חכמים אלא
כחן שחחיק עצמו עליה אבל הקשר לחכמים אינה לקם ירוע
כלומר ישפר כלשמה שחקלל אורב שמה לפי שכולא הוא
כהחמורו לכלים יגיע לו נזק גדול כחש לא כן הקשר
ינעור

בעפר רגלי החכמים שחגיגתו קועלת גדול כחובתו של הנכבד לחנוך
 של נפש וקלטת גיח הכשרים כשזכר כל סגדיו לפושטים והוא לא קנתה
 הנושם כלום גם הדולק את החכמים יחכם ולתפק נועה כסילים השל
 לנכבד לריו רע וכו' גם השלול לחכמים לנכד שחזיק חוטב ואורה אינו
 חסר כלום עלה חזכר ינו הקועלת החציע לאדם כהתפרו לצדיק והנזק
 החציע אליו כהתפרו לרשע ולזק דהעך חתחיל כמפרו והזהיר הרבה
 בהרחקת חבורה הרשעים ומהיך מיד כי אם כגורה יל הפא והנה אכנה
 מפינו עה יאה לקיים עטן הגורה והעבודה כנה שקיים אפי ערולי
 הכשילים והוצרך להזהר לאנשי דורו שהם חטואים וחטואים
 שאחרינו עלכן נא אליו דבר יל שיתרחק חכם ואל יתלכלך עתה
 ושלך לארץ ארץ חפץ ארץ מבורה ויפטר מארצו ומחולקו וכו'
 ולכא להבנת קרא חפסוקי הפ' ולהעיר כהה ספקוק הא ידוע קוד
 שעדין לא נראה אליו יל ולא דבר עמו כי זק פעם ראשונה אב מקראו
 הנה שיודע קדוש הרהר אור ויאהר וירא יל אל אדם ואהב חת
 דבר אליו // עוד ידוע הוא שאברהם היה יורו צדיק גמלים וכל
 אחר כנה איש צדיק גמלים ונאברהם לא נאהר שחן קראו היה ללמע
 יורו חכם // עוד לך חיוורת // עוד מאדכך וכו' כי כאותו חת
 קארן אשר אראך חו לא ידע כי מארצו יכא ומחולקו וחתיק אכיו
 // עוד כי כהפוך הוא כמרה אחיהי שחן קראו יאהר חביב חביב
 ומחולקו ומאדכך כי כהלה נא חביב אכיו ואהב מחולקו וכה
 מארצו // עוד כי אכא אכיו לכא עמו לית יעקב עמו אחר
 שאר דבר ילך חפיק אכיו ויעזבם // עוד לית יעקב לך לו אכא
 אלא שאור למסכס אל קארן אשר אראך ואהר כלו לחכה עליו כהו
 עטן עקידה אפ קולל אהר אהר אלוך כהה חתחיל על עקידה

ו עור ידוע הוא שיהא לא עובר אהרן על חנה לקבל פרס אהרן למה אהרן
לו עשה חסותי וכשכר מה אעשך לגוי גדול ו עור ואעשך לגוי גדול
ואעשך גוי גדול יצדק יובר ו עור ואכרובך כי הלא בעשוק לגוי גדול
גם הוא כרבה ו עור ואגולה שחך היבן שחם אכרובך בגדולו ו
ובנפלאות ו עור למה תלך הגדולה בשמו הילל ואגדלך ו עור והיה
כרבה כי איך יהיה הוא הכרבה והיה חסודך הילל או תהיה חסודך
ו לא אהיוך בקושיך כי תקשה תקשה נכח והדוחה דוחה בקש ו
אלהם נבאר בקרה כפי אשר חטן אלהים אהרן עבדו סוף לדברי
חל אשר היתו כדכריהם פי ו יוכל להשיג קצת תקצר
תדף ותכלית כללית וכללות דבריהם עה כי קורקנו הקדוש ארובה
וארן ורה ורחמי וניס ומה אשר כראו וחרשו דבריהם כהה פנים
מפנים שונים ולי הוא מה אשר יבא אחרי המלכים האדירים אהרן
אחור אולר מדבריהם כהלכה על הדברים כהקפן על הגבורה
נאמר הקדוש אהרן שמהן כהה וכמה קושיך לחטין אלהי עולם יס
מכבה ויתעלה שמו לעד ולעלמי עולמים כה ללמד לאברהם דעך
למען יסביל האיהי שמהי מה סין היורה כהוצה לארן אל היורה
כאחור קודש והלא יאמר איש הלא למה נפלאו מחני ערך יברוכם
כדבר הלא מה האדם עצמו אהרן הלמו עה עולם הגלגלים עולם
הדוחה אשר עליו והוא כי על כראשון הוא האדם יאמר מה רבן ומה
הוסיף ארן ישראל כי הלא באיכותי כהל איכותי בארן אס טוב ואס דע
ו על דבר היא עצם הארן הלא יאמר הנה הארן והל מחמה שמש
ועד חפוא גוף אהרן כראשון דאר עא חור הוא ומכ סין חלקה לחלק
חלק ו על דבר הוא מה סין חלק הגלגל אשר לעוהה חל לחלק אשר
כגד הארן ואשר קופר השמים שפוטו כהל לחלק יגדע מחנו סארן

והה

כד

וזה גם כי הנלגל סובב סובב הולך אל כל עמם האנן המבור
 והמאמר ועל הד' גם הוא אומר יאמר מה בין חלקי אשר
 לעומת ה' לאשר הוא לעומת האנן אחר שכל העולם
 העליון עליון סובב על כן על כל ד' אלה בא האלהים ללמד
 לאדם דעת ולקדשיו אה אכנס על האמה ויורהו ויאמר לו
 על הא' לך לך לומר אהב דע לך כי אינך כחל מה שהיה האנן
 והוא כל האכל כל איש חכם לב יודע כי לא כפשוט העמים
 בפאוק עם אלהי אברהם כי אלהי אברהם יכונן עולם הפירוד
 ואלהי חן הקדושים עולם האחדות אשר על כן כל נפאוק
 ישראל ה' יקראו כל נפש ששים ואש מה שאין כן בגוים
 שנה בהם נפאוק ועל כל ישראל ערכים מהלך עוד ידענו
 מחכמי האלה כי אין דבר יוחי קדוש הולך מחקום לחקום
 ויעקב לגמרי מחקום שקיה צו כי אם שש ושאר עקר
 ארשו ולחלף אורו והפסח והולך אל חקום החפץ אל
 איפה נפאוק עם בני ישראל אשר הן הנה חלק אלוהי
 מחלף הלא כבואינה אל העליון שאינו ארשיהן לחלף
 החכ כנפיו השפונה היא חן העלמ' אשר הוא לעומת
 ארץ הקדושה כי על כן שהיה אכזר החיים יקראו באופן כי
 אין ארץ נפש קדושה באה לחטא לארץ שלא ושאר ארץ
 החכמה העליון עם ואלו האלהים ולאו האלהים ונקודת החכמה
 אלו האנשים ללמד וכה' אלהי אברהם יקראו אלהי
 ועל כן יקראו ח' מה שאין כן הנפאוק העליון החכמה על
 נפשו והפסיק חוץ הקדושה הנחשבת חכמה לבינה לבינה
 קונו הוא אלהים חיים ועל כן ה' שהוא רשע ארומוטונו

תקרא ותקרא שנתרבו דונס מולני חיותו וזש קנפוא עונותי
היו חכמים נתינים לבין אלביכס וחמא דבר וזש כיתעכר
ישראל האוכן כארץ אשר היא לעוהה ארץ העליונה דבר
נשאו כי אויר ארץ ישראל קדוש הוא וישך כו דרך ישרה
אופור אורש כפשו אל כפשו אשר בקדשו נחמא
כו אלם תקרא כלי פירוד חיעה וניה חמני לשואו חק שאן
כן כהיותו כחל שאור ארץ העמים מחמא וחפסיק כו איזה
הדרך והשך איכור אורש נפשו אשר כארץ העליונה אשר לשואה
התחונה דרך עקלקון אל מחמא ו אויר ארץ מחמא אל נפס
קדוש השוכן אהה כהוך מחמארה. וכזה נכא אל העטן כיהלא
כיהלא מה מאר הארץ אל אפרהם עכדו אל ועלה על דוחק כו
מקורב. כחל והקורב כארץ אהה היא כיהלא דע לך היותך
כחל אינך דבק עם ארשך ואינך נעשם שלם כיהאם כאלו נפרד
קצתך מקצתך מעקוד וששך אך כלכרן אל כארץ אשר חמה
הולך כהולך ומבחסר אל עמאך ושורשך וזש לך שבו
כילך ולעצמך אהה הולך הוא אורש הדמך כאלהיך כו
איכוריק מרעלה ומקדש ומשקלם כזה שאין עצמותיך כחל
כעצמותיך כארץ ו ועל דשעך אהר מארשך לוהר שאל קמאר
צפול גוף דארץ אהה היא ואפילו תלק אל קצוב הארץ עורך פאנך
כו מדנך כמרעאמר הוא לאין הוא כו מארשך אהה הולך כו פנתן
שם הוא כפלו כגוף אהה אהה וזש נס ליהל האותיות כו
כחלה כנצחתיים ארץ ישראל כלכר ואחכחל שכתא על לא עשך
ארץ וחזות כו ועל עולם גדלגלים ומחולדך לוהר דע לך כו
דחולד שלך כחל מחמו אהה הולך כו חק שגמר חולדך כה לא
יגור לך ארץ ישראל כו כלכר מארשך אל הארץ כחלהלך גם
מחמא

ונתת החלום והשומע לדרך כי החולד שלך בנחמד שלם הולך
 יבטל כאלו אינך רחוק החול שלך על ידי והפיק אפיק וקרא
 כי אין לאדם בית בעליו כי גר הוא כאורח במה ללון ולגבול דומה וחייו
 כאל עובר אך הבית האמיתי הוא למעלה כלל כי הולך האדם אל
 בית עולמו ולא שיש הפרט כי בית עולמו של אדם הוא בית
 כנפו השמימי כי אם ביתו וזו כל הריבית הוא רחוק
 השמים והאבות בעולם החלשים על בן אדם לו כל כרח החל
 הוא כאלו אהרן ומהלך גם בעולם העליון והוא שהוא לשמוע
 ארץ הרחוקה גם חודרת בית אפיק שלם נקניי שגוראין
 השמים ואהרן וקעלה ואינך רחוק שדי מעלה ולעולם מוח
 אחר לו לך לך וכך ארץ ארץ ארץ ופחד גם יהיה אשר
 העיניו כרחוקה למה לא נאמר ויהי אל אפרים סג מדם יפרי
 האחרו ית אליו וגם אחר ויטן אם חזקת לוי הנראה אליו
 שבוא חיות אהרן הנב למדני ית עה גדלה מעלה אבדקם
 אפיק עם היוקר שלם על יני כאל קארן הקדוש כי כה אחר
 אליו הנב למה שאהרן ארץ העמים הוא מואר ואין שכינה
 אורה בה וגם נפש האדם נפרדק ולקדושה חזקה על פניו
 זוכה לקבלת השראת שכינה וקדושה שיזכה בעליה להרמק
 אליו ית שכלואה אליו וקודע אם כאשר חזינו כועקב עובדינו
 בהל שלם נאמר כי ויבא אליו ית רב ויאמר אליו ולמך האלבים
 כחלום קליה ארץ כחלום הוא אחר וירא אלבים אל יעקב
 עור וכן כלית ארץ ויבא אליו ויבא אליו ויבא אליו
 ופני הנראה אפיק ככוחך ופני כלם אליו ויבא אליו עובדינו
 כחלום היה ית חזקתו ארץ היה חזקתו אליו על בן כחלום
 ויאמר ית אל אפרים וכל נאמר וירא ית אפרים ויבא אליו

ומה גם ש... על ידי רוק על ידי צדקם יהיה ליקר
 השפחות האלה ומשוננים ומאד ולא אחד ואחד כך
 כל השפחות והזנים כך כמבורך ונהג על פי הדברים
 האלה להן כוונתו ית' להבטחמו אצטמור שיעשה המצא
 ויקבל שכר שהוא כרום חלילה דק כא להגיד לו מה בין אסא
 שיהיה להלל ואם באולי ועלה על לב הרעה את כל מה
 ולומר מי יודע אם על ידיו בן פתחה אמנו לעשות הדבר על
 דות הכרכות אשר על בן צא אצטמור והעיד אלה עשה אפיהם
 דק להם שהיה דבר ית' כלכד ולא על הקטנות וקטן ויהיה
 אצדס כאשר דבר אליו ית' ידכה על מה אצדס אלו וכל עשרוב
 נבטחור וקרכות היו לו רוב הדורות מאז נחמד מעם אהרן
 לקלל משל לצלותיך וכד אמר לעד כי כפיין לקללך והלאן אומר
 נעפין העקידה ולקללך ידכה כימה לקללך היה נספין הכאפין מפ
 נסיונות אהרן אה ועמד כפולין והנסיין באחריו העקידה
 ולמה הנסיין האחרון אשר כלשון הזה להאמר האחרין לראש
 אפואי זה היה נסיון גדול שולך תארצו ומחוללה ססיה
 נד ואשר שם שם לא ואם כל השפחה וכל ניב אפיו אל
 לא ידעה ו אצדס נעם אחר ללמדך שהתחילת
 אחרים לו גמור ונעם אחר ללמדך שהתחילת
 כככה ויכא אצדס אחר ויש בו ללמדך שהתחילת
 הוא כלכד ומייען לראש אצדס נעם אחר ללמדך שהתחילת
 המצא ולקללך וא אצדס נעם אחר ללמדך שהתחילת
 שהיה אצדס משוננים בדעה איד כולל

ויקרא בשם ית השם גדול והטורא והאז ויסע אכנס הלוק עולה
והשין הנכס וקום באורה ~~הוא~~ עולה כולו כן מנודג כדכוס
וכזה נכא אל ביאור הואמר שהכעני ~~הוא~~ הלי לוי ויהיה
בפסקוק אחר הדכרוס לדוראכך // עולה ויהיה חסוק
פסקוק אמר לפרק בחזון וכד עם אמר הדכרוס // עוד מוודג לחסוק
זה אמרם לא שועני וכל הכרוקום אמר היו בעולם אנקרא
חסוקים כיו אם זה עני שארז כפסי קיחמוד אצי // עוד מוודג רזיה
ויהיה אמר למכו נחמן לפניך חסיד היפד ונאמן קיפן //
עולה שלשה אמור חסידאג נור בתור למה לי // הביאור הוא
שלייק בעל
הואמר שכל מקום שאמר אחרי הדכרוס מופלג אחר סמוך
למה דייק לאמר מה דכרוס בעלמא היו כי סמילך לקדן אמר
הדכרוס // עוד דייק אמר כוחזה וחמה ~~הוא~~ הכואה ~~הוא~~ היא ולמה
כל מה שדבר ה עם אמרם לא אמר וחמה ומה נשכנה מקום
הוא למה הכי // עוד חקוק אמר דבר ית למה אמרדיך לוודג
אחזה עוד אמרו קו אל הירא אמרם זכה אלו הסקו אינה נראה
לעל שקמקסה לבעל הואמר אבל לכארו ולכרן לעטן כרוך
עיון נאמן ועזר אלהי לרקנו על עטן דרוסינו דכני הואמר
לענין דכרוסינו חלל אמרו אמר שהכד אמרם אהה לביס קיב
סופו כלכו אמר אמר אמר זכור צדקה / גם שעשה השיה עילוי האש
גדולך ופורק נאמי ועט אהיו עטן ~~הוא~~ בנה אלפיס זכור
והיודע מה שנוק אמר אמר למה ~~הוא~~ הירא אמרם וכה כי הוא דרוס
אדוק טקטוען קיחמוד ~~הוא~~ כן לעטן דרוסינו שאמרנו לעיל
לעטן הירא ~~הוא~~ שיהיה קיחמוד ~~הוא~~ למה אמרם ללך וחלל להאמר
להעמק

לה נאמר ולטובתך כיוון שהפרש יש להנאק ולטובה זכרון חלמה היא
 דק כמו שיש בעהז הנח החמון והטובה האקטו ואלנה כך יש לעהכ
 הנאה שנהנה וחזון השכינה והטובה קבלה שבר הטוב לראובק עין
 בעין עין לראובק וכו' וזהו שבינו חזל לומר להנאק בעהכ
 ולטובתך בעהז עושר וכבוד ושם טוב נחזור לעעטני או חזון הפ
 הכ סדר עולם כי היוצא לשורה החלה יציאה חכמה ואח"כ חכמה
 ואח"כ חכמה שהיא ארכו ובהפוך הוא פסוקא פנראה איכרא לאון
 ארון עולם לשכר עלותו לשכר יצרה חזון עם לאמר לכו נהנה
 החקום אשר אומר אלך ומש אחר הדברים ל האלה דבר ית דבר
 כחחזק יוצא כחזן כי הנבואה היא דחזן לאמר לנשמה דברים דברים
 שלא יעצב לכה וזהו שאמר היה דבר ית אל אכנס הגם כי כתיב
 לשון קושי דבר ית ולקמן אמירה לאמר לשון כך יען היוה הנשמה
 חקוקה פמא הכבוד יעצב לה להפוך וחזון השכינה כי שם כיתה
 למא דבר ית לשון שעל כרחק הלך כשליטה אדוניה וכאם ל של
 לא תהיה כפתי נפשי לאמר כלשון יק לנחם אורה ולדבר על לכה
 לאמר לך דיו לעבד לביות כרבו כי הנשמה אינה ידועה מולך כגוף מה
 השם הוא ואינו נראה פך הנשמה וכד וזיה לך לביות בחזון אכר רסו
 רס על כל דמים אולם בכל כן הנשמה אולמה בכל אברי הגוף כיה
 פראת אלים ואין וכל אשר נהם בו אם בעבור האדם ובגיות הנשמה כגוף
 יקרא שם כי בן אדם כחך עולם אדם ולזה שלח לגוף ולמה ככפך
 לשון כפסוק חסדני עולם שילח ביומה הנשמה וזו היא הנשמה
 דווחה לאדם היוצא מחקוהו מאצטן האדם העליונה והנשמה היא
 כמא הכבוד וחכמה אפיק אכיו ששמים אל גמול אשר אראק זה
 הגוף שכן האין נשמה גוף אשר אראק יוצא שיהיה צדוק לעשוק כמא

כיהם שאלים איה תקום כבודו והוא ראה תקום כבודו וכסאו
 והכעני את כארץ כראתו לעיל יראה שכל המלאכים ניקבאו יחד
 לעשות כבודו ולשכחו לפני השם ומהו והכעני את כארץ וכל המלאכה
 כולם ניקבאו על נפש יחיד יראה מיוחד סגולה את אחרו נבא
 כארץ כרוך ית זאה צדיק וכשחעו השם הפי המלאכים נבא
 לראות לו ומש ויבא ית אל אכוס נבגלה כבוד ית אל הנשאה
 ויאמר יראה הלא אחריה אלך לקלך להנאכך ולמוכך טוב זיך
 וטוב קצת ומש למרעך הזרע הטוב הורהך ותעשיך הטוב
 שעשית לבן אהן לך את הארץ מרא העליונה ויכן אם תזכור ליי
 הנראה אליו יראה אחריה הנשאה ופון כל העולמים ואיה כחה
 חיו אשר חיה כחה עטור וללוק מעלה וכולם כסבר כנים יפוק
 קבלה טוב אככהך זמכהך הורהך נדה אינה העיני אם נא
 מצאיתמן בעיניך אומר נא לפניך לעמ חמער מה חידושים
 שנתה לי ית וחידושי הוא אומר וית שחע ומש ויכן אם לחנה
 ליי שיהו מדיוק עתה הורה ולשגור כרשאו וחידושו
 ונעק משם הורה אל ה ית ששם כל נפשות הכדיקים
 מקום יראה משת יהו נראשית לניה אל מן עדן והוא בית
 ית אלה אלה העם כבודו וית לשון השכן מייקד
 שני שותק קדושים ויהי ויהי וכל הכדיקים נבא
 עתה רשעים ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי ויהי
 ויכן לחנה פעם אחרת ויקרא שם על יתק ויהי ויהי ויהי
 שברה שכל הורה כולה שותקו אל הקסה ויהי ויקרא שש

בא בחלק כי הוא חסר פק כח ועמ ולא יעמוד כל עתו לפי שהאשר
 זה מינה חזקה לאה נפש לא תחלם חסרונה הן מאד שכל חלטה
 הם לריק הן מאד שלא יוכל להק לצדקה ומצור כי כולו הוא
 ואולי יספק לו לעצמו בשלמה והמינה השניה כי המאכל
 חרובה והשניה יתירה גורמין שינה יתירה ועל לה קפול הרדוק
 ואפי' בעת שהוא פנוי קצת לא יפנה לשניה כי קשה לעשיר אינו
 מניח לו לישון ולא לשניה מאנה ולא מקרא מרוד בעיבול רוב המאכל
 והכחיה הנה היא הנורה לכח כחשך לו מן החוררוק אשר פנה כולו
 חזק דעה ואני בעני כחובותי לביה אלהי אחר כי חרבה בעניו
 ולכלתו רדוף החוררות אשר זה היה מינה חזקה להכניע לביה
 ולהיות לבו שפל צורך וכא בעני לכלתו חסר לבבו הנה פלגן חזק
 הכנות לביה אלהי שאלורס לבני הית שונח את אלהי ומכניס למה
 אחר שהיה רב אובל נכח ראשיו ויש נספה כלל השפע כי האוכל כח
 החרובה הוא נכח והתחלה להתראש כח הניר שהוא התחלה לקניעה
 ולא עוד אלא שרוב האובל גורם שיהיה נמפה כלל השפע כי הפשיע
 שפע נכפשו לאכול היא גרמה לו להמפה בלא השפט שהוא היות
 את עצמו מעלמה אחר כל ימי עני רעים דוקא היותם לבד כי חידו
 ליל כלילו עושה לו אחר מאכל טוב וכדכתיב חזק שאחרו בני בון
 הערבים האכלו בשר כי לחדה חזק דרך אהל שניוס לחם ומפיק
 וכלילה בשר ומש כל ימי עני רעים דוקא היותם חרוב העני החמור
 אלו לכחוב הנה לא יחשו יחיו לרעים אבל יחשבו באלו משקה
 חמור ולא ידאגו כי עניו לטוב כל חדה מונה ומש ומנה לביה
 חידבו אחר טוב הנה אכלו גזל וחטא אלם בורא ייח מאכל
 ומחלה כח חזק חרוב ומה שכתב קמרה שאהיה מונה
 להשיג אורית וכנהר השני בחינות החידושי מנה חזק חידו
 ואהבה שם חזק חסום ושם יבא שיחיה האהבה חזק חידו
 שאיני חכמים את ייחבונה לבי על דרך סן אשכח וקמרה חזק
 חידו חידו ואהבה ייחל שם חכל האדדין הנזכרים ובן חזק חידו

אלא היה דודק אחר המורדות והוא שוירר למלך סדום באותו אס
וחוט ועד שרוך נעלל וכדכ. לא היה נמצא גונה לכך שלא באהר אט
העשרה את אכרס שהכונה בהפך הנראה שנואה לומר בכר יע
ידעתי שאהה מלך חסיד שלא באהר אני דש העשרה את אכרס
שידוע כי יול מנוש ולעשר ולזה אולי הוצה לקחה אהי שאי נח
שלו ומורדות למה לי חספיק לי מה שאהיה נבדן נבדן לי חייגער
כפי נבדכר יול שנקל ונס הנקרא עליו והחושני העי חסיד מאויכי
אף חצרי ידנמטני זהנה נחד גש אהוא ית הוא העכר ולכן למה כ
דמה לקבל הגנות ששכ ונס ולא נמצא לאור לכך אלא שהיה נדיב
למשפט עין הוא ששק וטמופ עין שהיה בו אוקכ לאורחיס הוכה
חמד ולא היה צד עין כלל לאורחיס גס כי דהיה לעפ חו וראיה
לדסר גס כי גדל הכאפ מאז חמולה והעככון שלו לא היה מן
הנאכ אלא שראה שנתבעו האורחיס הלכא אליו על אשכ פתח
האהל לראור ולהביט העוכר ושכ ומאהבה אליו ית הוא אהיה
חנרקה וכד וירעככ אכרהס אל לבו מאר לאור חמק שחלדי
לא פקודאורחיס כלל והכזה חמר לא פטלה חכד זמשחלדי חלוד
הכנסת אגחיס חמני על שנגלה עליו מלך מלכי החלכיס הקטה
אל יענא אכרס אככי ופחליה שלי אורחיס שלך ומש ויהא אליו ויל
שהילל ומשאלו אליו // עוד ויהא אלוד יול ולא נמצא שדכר ואמר
למשפט עין עוד אליו מיומר נחמה לי והילל זמשחלדי חלוד
שמש ויהא ויל אל אכרס נמשחלדי חלוד זמשחלדי חלוד
למשפט עין וושכ פתח האהל ויהא חלוד זמשחלדי חלוד
ועברו אפחיס אס לחן להפיק רוצנל לקיים חכור הכנסת אורחיס
שהיה חלוד ככל חס ויוס חוק כל וושכר ואכ מה לי אס היה
פתח האהל או כהרן אהל או חוז לאהל // עוד אור כחוס היוסלג
הועלר

אלוהוהווא רואה וגו' אינם דואים לפי שהם עולים ואפי' הם
נחלים ומשנה שליחה פרה ג' דנדורים וכד' או מאר וירא
אלו ית מאר אברהם עיל שלם ולתי היו קעופלים ואפי' הם
באים אלנו משלתי האמר שאין באים אלנו לפי שפדלתי
ההם אמר לוי הקנה עיל שלם ולתי היו בני אדם עולים
באים אלנו עכשו' אמר ופחלים שלם נגלים לך הדר וגו' אלנו
ית וכד' וירא בשפינה וירא בחלמפים ונמה יתוף כ' פעמים
וירא וירא ו' או נאמר וירא אלנו ית דבר ידוע הוא שמין הנבוא
שורה אלם תפוך שמהם כמו שאירע לאלו' שע שהיה חקעצב
על כריות אליו או על ראיה ידורם בדפתי אם אפי' אלנו ואם
אנאך ועתה קחולי חננין ואברהם היה חכמה חכמה ולא
היה ראוי שהיה שפונה עליו ותפוך עכב ועכב וירא אלנו
// ולמה נראה אלנו באלונים אחרו רחל שפשוו שילוף אחר
שמה שנתנו יש לעבן תקוה כמו שאילן בורחין אוקו ובוסחין
מורחין עושה פרי יפק ומוב פק אחר שנתול אוליד מרע פשר
ונעים ושאם יכרה ועוד יחלק // ואמפור דרשה פעם א'
לך עם שהי הוליה כמעט' לך זא'ק // או נאמר
כד' האילנות ראיית כהן ובחמנאודי אפי' אפי' פרי איל
ווא הנקרא בערני בא'לונ' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
כד' כד' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
הק' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
על פניו ואח' יתי מדבר עליו ועכשו' שני' הוא ינא' אפי'

עמוד עכ"ל וזכירך להטין בדבריהם ומי עד שלא נחול היה נוסף על
 פניו ואח"כ היה מדבר עמו ה"לל כדפ"ק ובקיצור כשהיה מדבר עמו עד
 שלא נחול היה נוסף על פניו והיה אומר המיכה קודם ואח"כ התמוכ
 אמנם בהקדמה אחת נכא אל הענין אל נכא והוא כי ידע ישראל
 קדושים ומהוריים הפתח שכלם נפשו המאכלת חנוכה שיהיה
 עולתם על פי מדותם איהיו יחד מוליס ומכד נשאתם ומכד גופם
 לאכן אמר כל הגוים עוליס ידעה כללותם הן נפשו הן גופם ועל זה
 אפשר שיאמר כי כל הגוים עוליס ככל הן כזורה הן בחומר ולזה הן
 בחיבתן שדבור הן העוליס אמור אף בחוליס אפוקי הן
 הם היו מכד המולתה מכד כורתם אשר ממנו חוצנו ומחברת כור
 אדם נוקרו לכ לאכן ישראל אנקראו מדע קודש מצבתו אפי' איהיו
 עוליס כגופם מוליס יחשבו כדעתן הנודר הן העוליס חובר בעוליס
 ישראל אין העולה קיויה אל לא לשם גוים המכנה שאמרנו ובזה ענין
 המאמר קטן שאמרנו כי הקפה וזה לגלות למלאכי השרת מעלה וזה
 המולה איך הפינה הגוף דפנה נפונה כדמיר העולה והמולתה
 הגוף ח"ט עד שלא נחול היה נוסף על פניו לשה מימיה
 להמיר פניו כי ידע מהכית אל האלהים והשנית שאל ידע פניו
 וחלום החומר והגבירה שכל לה שפיל בה שגה ח"ט היה נוסף על פניו
 והנפילה וחלושות בחו החולותי במחור היא סיבה לשה חסרת
 מדבר עמו והוא שדקן באומר ואח"כ הייתי מדבר עמו
 ולא קודם אמנם עכשיו שנטול אינו זכיר שום הפנה אל זה
 במצא אפיק אפיקה וזה להורוק כחך ומעלתך של חילת
 ולזה בראה לומר אמור ובדפ"ק ועל כל מה שכתבתי
 קשה כי ידע יתכן מוליס עולה והם הפתח והפיקוחם קל פירוש
 אפיקוד שכל כל מוליס והם ישראל ועל ידי מי אקורט פקודתם
 פירוש ואמר בעולה זל על ידי הגוים העוליס אפיקוד על המוליס
 ולפי דרושוננו יאמר על כל מוליס בעולה שדל על ישראל שיהם

נחשבים למולדים אפי' כשרם בעולה וערלים כגופם עכ"ל יחשבו
מולדים מצד קדושתם ומקרה כשרם המורה ומכנים למה פירו
הדאבע"ל כפסוק אם יהיו כחוננו להמול לבם כל זכר שלא נאמר
אם המולד כחוננו כל זכר אלא אם יהיו כחוננו והמש"כ בענין קרה
וקבלה עול מצור וג"כ המול לבם כל זכר ולי' נראה קדוש לדבריו
אם יהיו כחוננו עמולים מצד קבלתו עול מצור שאם ישרם
נתשבים כחוננו עמולים ומוכנים להמול לבם כל זכר ויחבו למול
לקמול שאם יאור לבם המילה החזונית הגופנית להפכים פ"ס
הפנימית ומה"ש לא נכפל לכת אה אחותינו לאיש אשר לא
עולה לאיש עול לא כתי' לאיש אשר לו עולה ינכה לאיש אשר
בעצם ולא שונה לו עולה והיינו מה"ש לו דהיינו הגמי אשר אפי'
כהיותו המול לו החשב לעולה והמעם אשר לא נכפל לכת אה
אחותינו לאיש אשר לו עולה כו' חרפה היא לנו ידעה כשהקרה
דוצה לחרף אותנו וחרף אותנו מאמר לנו שאעפ"י שאינינו
נימולים בחזונית אנו עולים מבעולה הפנימית דהיינו עולה
ה"ש כו' חרפה היא לנו ועל פי זה נראה וכו' השווה יחול
כשר עולה ולא נאמר יחול עולה אלא יחול כשר ידעה העולה
הפנימית אשר מצד הכושר היא היא אשר הקרא עולה בעצם וראשון
אחנם עולה היא עולה כשר מ"ש וכו' השווה יחול כשר עולה
ול יחול הכשר שהוא נר"ל בעולה בפנימית שהוא עיקר
העולה אשר העולה הזאת לא יחול כקטנותו אם בגדולת
פלו או ואולי כו' העולה היא ענין מוסבה על גבי המלכה
אשר עולה ומה"ש ומה"ש לכתוב עולם לא תקאו
עולה ע"י ענין המלכה היא כלב שנה כוכל הגויים כו'
וכל ישרא"ל עולה לכתוב המילה החזונית היא תלויה במילה
הפנימית ונזהר שכל אל ביאור המלכות שהכענו פ"ל פ"ס
שאל אל ר' הושעא אם המילה היא חזונית לכתוב הקרה למה
לא

לא נהנה לאדם הראשון שיל מה היה כלכו של פילוסוף לטאול שאלה זאק
וכי לא היה יודע צוק לנו וכיוס השחיב יחול כשר ערלתו // עוד לך
אושעה מה שאל מחנו הפילוספי והג השיב לו למה אהו האיש והג
פאת ראשו ומינת פאת מקנו שבראוס שהם ללא צורך // עוד גסן
לפילוסוף למה לא אחר לו אמנך אני שואל היכן הם והראשית דגן
אני מענין הוילתה אני שואל והושיאני לדבר אחר מה ענין הוילתה
לעלות הראש // עוד מה הכין הפילוספי שהשיב לך אושעיא מפני שגל
עמו כשימור וכיכל עשה עצמו שומה שהשיב דברי שימור // עוד
לך אושעיא למה חרף אורי לאחר שיקמע ראשו וישפר יליו ור גלי ומה
לו עוד בחייו לא היה יראק שיתבעם עליו שהממשלה להם ולמה ינמכ כצע
// עוד לפילוספי שחחר ולא לין מילטא אהינא ולמה חקתנה לך אחר לו
כך ולא היה שומע כך דברים // עוד לך אושעיא למה לו ענין החמוס
וכיוצא // עוד השלים הלקח למה לי בחל סג // הביאור הוילתה שחשב
הפילוסוף דברים
לאחר לך אושעיא השל ג אולי ינמו דברי כאמנו ויודה לדברי הפילוספי
ידרוח אחרים לא הנה ער כואו אל הענין ויראה מה שיוב לעני
לקופמו לדבריו והוא השל פלי דיוצר בגין כלים וחכווק וכיוצא
מהכלים הטוכר כטוק אם הכלי שלם ילך כשיווי הסלם ואם יחיד שבור
השכר מעט או מאמני הכלי הנמכר אפי פחוק משווי כל ילך
ובשית כוא היוצר קוא ככורא וכרא ויצר את האלקס בחבוב עכל
והוא נחשל לכלי שלם ואיך חתכו את העולה שמשל לכלי שבור
ואת שאהט החולה למה יפרא מהול ולא יצמער הארץ מולו את
כשר מרלמן ומה גבול בחווק ועושה למה למה למה למה למה למה
ראשון לבראשית של אה שער בקמול לפס כל זכר אהם כהם
כועשה ה מה היה שנוגד כדל קציעם של פילוספי אמר אושעיא
נהחכס לוכפי ככרו שלם וכל להמור יחיד מעתה למה לך אושעיא
לפי דבריו נראים שכל מה שפרא השית בעולמו אחריו לטבות ככל
מכל זמנך איך תעבור על פי יית שפראך כמעט אחר כשער ולא הראש

ולא שער זקן ולחך וצלה ראשך שגשית כראו והניח פאת זקנד
כזה המשל נרחבם לור אושעיא למחר לו מה שגשית למשל
קטב למשלך אם יאמר לו אדם הראשון בשית כראו מהול לא
יאמין ואם יאמר לו השית צוננו וציוס השליני יחולל אפי' יאמר
לוי שקר אהר אומר שלא היה כקוצ ואקם הקנתים וכרפתיס
לכמות עינים ולהעיד שקר כיו לא יאמין כטו כרעה למה אומר
למה המשל סיבין הוא לעצמו וכשמעו הפילוסוף כך אומר ככל
כלכו אולי יפוקה ואוכל השית הפני שגדל עמי כשימוץ וכל
דבר שנתגדל כשימור כשומה כחטב ואין מוכ לגדל אהרן למה
השית אושעיא דברים נכוחים דבר בעהו מה מוכ שיקטע
ראשו וסנר ידיו ורגליו שנתגדלו כשימור הוא לוי אין לגדל
דבר שנתגדל כשימור למה מה אהרן חו עלכן הפילוסוף אהרן לו
עמיתו ונהרעם ונתלבון למחר לו לאמין מלויא אהינכא לעטן כ
למילה שאלכא ואה אהרן לוי דברים שאינן כדו לשמעם ומשמעו
האושעיא אהרן לו אל יחד אפק בעצדק סין הוא מנהג לדברים
נכוחים אבל להוציאך חלק או אפטר אמנס לכי דכריך אשר
אמר שכל מי שושנה דבר מאשר כזא השית כפר בה שאין
ראוי לשנות כל עיקר מכל אשר כרא אם בן אופה החימנים
אין ראוי לשנות ואמר למחון ולעשות מקם פה למס לאכול
והחדל שהוא מר וחריף מאד דנס שיהקנו כלכש ענה מרוב
חריפות כשואכל דאנס מלכו יאמער קרנה ופלו שמתוכיו
יאמגסן והקמותים שדס מרוב מנהג ראש השית כשאלו
אוי ויניחו אוקם כקוד כד שיש מויס פלי שילך מרידותס
ועל ונתקנו ואלו וכפתי כדס שדאס הקנה כד אם לא יקנו
לא יוכלו למשל והיס אכ על כרחף כריך אהרן להודות
גם שהשית כמס כד אם לא ישנו ויהקנו אפטר למורה

עד שיטנו אהב כפקידים ויתקנו אי אפשר לאכול חקם אס לא
 יתקנו כך האדם נכרא עכל וצריך לתיקון להחול כשכ ענלקו
 שכן אברהם אבינו לא נקרא שלם עד שחל שנה הרהלך לכב
 והיה תהלים באדם הראשון נכרא חקול שנה וירא אלהים אה כל
 אשר עשה והנה טא"ב טא"ל טא"ב חקול שנה ופרא אורה פוטא
 הוא טא"ל אדם נשאר קושיא משלים תלכא לחק"ל אהכ שכל
 הוא יוב והדברים שאמר ר' אושעיא לפילוסוף נקושכ דעש והלך
 לו ומה ר' אושעיא תלמידו מספר כלים מה למך אחר לרס מה לרס
 אמרו לו רבנו לפילוסוף דחיק בקט ולנה מה פלוד חוששים פלוד
 קשיב לרס ל' משלים חלם פאניגור שצריך האדם ללמד דער
 איך יתנה האדם פעלך שלא לדרגאוק פוי הגאוק הוא לפי השירה
 כילו הגאוק ולו יאוק הגאוק פוי ית מלך גאוק לכס והוא שפול
 גאים עדי ארץ ורעז למך החמים כשהם מרועים מרועים חמוצ
 ארץ וכאמתם יגדילן ויעלן גובה ויתגאו כשהיות הנשכר
 ויטעו לצד מה ולצד מה לאמר אנחנו מתחיק האדם ואין מורא
 כחוננו אשר חלכים ואדים חכעננים כרענוגי עולם והכל
 הכל לפנינו פוי כל שלחן שאין עליו לחם הכל מסתלק לן נבוקם
 קוצדים אותם ומשליכים אותם על הארץ לקיים בשפול גאים
 עדי ארץ למ' כי לרס טמה אלא אגדים אותם אגודות
 ומשליכים גכ על הארץ לקיים והוקע אותם טגר שמש ולא כי
 לרס טמה ומשליכים אוקם לערן ולשין אוקם צבה חקול שנה
 עולם משליכים אוקם לערן ולשין אוקם צבה חקול שנה
 פעלים וכאכעיס למ' כי לרס טמה אוקם לערן ולשין אוקם צבה חקול שנה
 על לוישקן ומקפכים רס ולכין רס טמה ער חקול שנה יפק יטה
 ואחרית התיקונים כגס כל ההתקאה והלכות והענינים כאכולם
 מינה גאונים ומשליכים כי כל מקום שיש גאוק אחרית וי כחשכון

מקרא אחד אני דורש דכתיב כי פל אבות
א טליך והארץ רפאים תפיל כל המשתמש
באור תורה אשר תורה מחיהו וכל המשתמש
בשמשו פניו תורה מחיהו וכל המשתמש
ביון רחוקה רק מצטער אלו מצאתי להן
לפניהם התורה והתם הדברים ביי אליכם
חיים כורכם היום וכי אפשר לידבק בשכני
והכתב כי יי אלהיך אשר אוכלה הוא לא כל
המשיא בתו לתמיד חכם והעושה פרקמטיא
לתח והלמה תח מנכסין מעלה עליו הכתוב
כאלו מדבק בשכניו כיצא בדבר אתה אומר
לאהבה את יי אלהיך ולדבקה בו וכי אפשר
לאדם לידבק בשכניו לא כל המשיא ברו
לתח והעושה פרקמטיא לתח והמהנה תח
מנכסין מעלה עליו הכתוב כאלו מדבק בשכני
עכלה

מורערת זאת מעלת ג' דולר הלקת הלקת העושה צדקה להתייחס
אל הזורע זרע אשר יזרע ככלו בחיובו הראשונה כולו
שהזורע צריך ראשונה לזרע קרקע חסוד למרוע בו שיהיה מקום
כמוח ומקום ולדושן כי אם יצטח לבו לפי נכון למרוע זרע צורך
הצורך צדקה צריך לזרע עני ונכ רוח שפל צדקה העולם ירא צדקה
למכור בו ולמא פיזר נתן לאכיונים ואין אכיון אלא הרקב לכל זרע
ועוד הם אכיונים מרוכזים הנצ צריך ליתן כפיזור וריבוי וכדברי רמב"ם
פרק לעני שמפיק לו מה שמחזיק הכף אחס האכיון והוא ככל צדקה
שלחה לו לצדקה כי ראוי הוא לכל כבוד וצריך גם מה שיכיל ידוע שרש
זש וידוע שלח לאכיון וזש פיזר נתן שול פעם אחר פאר ירצה שחפור
המעוק לפעם אחר וזש פיזר נתן ולתק מעם לשניהם שחפור אינו
כמו שערן אחרים או אינו כי זה המעוק הבא ענייה וזש
שיבן המעוק אחרים או אינו כי זה המעוק הבא ענייה וזש
פיזר נתן לאכיון וזש פיזר נתן שול פעם אחר פאר ירצה שחפור
דבריו בושר ופושפט פיזר בצדקה פיזר בצדקה פיזר בצדקה לכל
אחר כפי הראוי לו כפי צרכו כפי צרכו כפי צרכו כפי צרכו
נפשו ויש חפור ונפול עוד כפי צרכו כפי צרכו כפי צרכו כפי צרכו
כפולה ומקום להעלה כדקה שאוסל הפירות בעהו והקין קיוחכלו
לעזב פהש שדעה מתן אדם ירחיב לו ולפני גדולים ירחיב ירצה שחפור שיבן

האדם לצדקה ירחיב שאין דחפה אלא אהוד צרה להרחיב לו בעה"ג גם עושר
גם כבוד ונמצא כחש' דודל' צדקה וחסד ונמצא חיים צדקה וכבוד ואין רדיפה
אלא שהיא דחוקה וחמנו והוא דודל' אחרים ירכה שבעה דחוקה ואין ידו
משגב ועכ"ל הנהגה המוכ' להוציא כח ותולדה לקיים מצות הצדקה ואין קיום
מצות הצדקה בתיקנה אלא בשעת הדחק ולפיכך צדקה אגרא ולצדק ולפני גדולי
ונחמנו בחקום הידוע ולי הוא קטן ולי הוא גדול שנת' קטן וגדול שם הוא ניכר
לי הוא קטן ולי הוא גדול וידוע הוא שהע"ג גלגל הוא שחוזר בעולם
חש' דודל' צדקה וחסד ונמצא חיים צדקה וכבוד ירכה שהש"ת השלים לאדם
מדה כנגד מדה אם הוא טובן בעין יפה ונמצא חיים ירכה ומצא שיהיה
בני אדם הראויים שהם עומקים בקורה שנקראת ע"ן חיים היא ואמר למהזקי
העיקר היא למהזיקים ולי לוועדי תורה כי אין קוץ אין תורה חש' ונמצא חיים
אחר עור צדקה וכבוד ירכה כמדובר לשל פי הע"ג גלגל סמו שניחם כך
ירחמנו עושהו על זרעו אחריו שאם יגדוס המלך לגיו"ג ע"כ להרפנסמן
הצדקה וביה כבוד ונש' צדקה וכבוד // יאו נאמר דודל' צדקה וחסד
ונמצא חיים ירכה צדקה חסונה ומתים חסר אחרת וכשתפסור הא"ל
ומתים ישאר מתים ירכה הצדקה לתי אהר' נובן לע"כ שהוא חשוב כח
ואהר' וחיה אהר' כפשו כחובן ונמצא חיים לנפשו שהש"ת יהיה עמו
ואכ"כ בכל דרכיו ובכל מעשה ידיו חש' ונמצא חיים ירכה הצדקה עולה
מאג"ס חסד ונש' הוא דודל' אחרים ונמצא עמו ה' שהוא אהר' ונש' חיים
חסונה ומתים שעולה בח"ך חיים // או נאמר ונמצא חיים שדש"ב וארי"ך
יחיו שאם נתן כנס' א' יתן פעם אחרת ולמה הנמצא כל צווי הצדקה כפשו
כפול נתן ה' פריו חפתי הענק העניק ירכה שאם נתת פעם א' חסד
ליהן כע"כ כוב' חש' ונמצא חיים כחזק לעניענין שהצדקה מוותר
להזרע זרע שאם מה השנה זרע יזרע שנים רבות כל יושבי
לשנת' שנה אחר שנה שאם חש' ונמצא חיים ופסק ונמצא חיים חסד
כי אנו נחמנו ונש' יבא אנו נחמנו כי עינינו שבע להרחפה
לאשר יקנה לשונ' אנו נחמנו כח הנותן צדקה בעין יפה
פעם אחר פעם ירע בעינינו מליבן צדקה לעולם וע"כ כוננת
בהש"ת שהוא יפתח לו את אוזניו המוח להק' ממנו אהר' בעתו
ולכרך בכל מעשה ידיו כי הוא מוציא פרוסה מפיו להק' לאמון
וכוננת

תפוע זה הגפן כשזוהרין אותה הוא יורר גדל ויותר עושה
פירות וכשאיין זוהרין אזתה אינה גדלה ככ ואינה עושה פירות
כך ישראל וכד // אחר עוד העשיר לא ידעה והכל לא ידעו
יזכה אם העשיר יקשה לבו ולא ירבה לעשות צדקה לא חפני
זה יחזק גדל כי הוצה פרחים לתקום ותקום אחרי שאלו
כי הוא מן והפנים לכל כדוהריו אשר הוא זה והכל לא ידעו
כי יולחם והו // או נאמר העשיר לא ירבה העשיר גמור זה
פ'תה יל' לל' יזכה אם הוא פוחת ידו חלטה כן פורחים לו
חלטה עלה ומש כהוה תפתח וכן לל' כגמורו ידך וכל קולמו
גמורו קלח // או נאמר העשיר והלל גמורו לקשר אה שית
תקשה אותם ותפקד עליונים לחמה ורחמונים לחמה יש שהע
עשיר ורש נפשו עושה כולם יול לא אחר עשה אלא עושה אה יפול
כיון עשור עני עשיר ועשיר עני אכן עשיר כחך יל ועני כחך
יל ואחר יל יזכה הכל ביד אחד ותיוחד ופזד נבין כמקוי ושעיה
קנניא כה אחר יול שמו השפט ועשו צדקה כי קדושה ישועה וכד
אשרי אנוש יעשה זאת וכד שיל למה לא כללם יחד ויאמר שאלו
צדקה כחש זיהי דוד עושה השפט וצדקה גם עשיר השפט
וצדק // עוד מה צריך לתת מעם כי קדושה ישועה וכד הרי ככל
על חייב אדם לעשות צדקה והשפט ולה כוונך לתת מעם פישועה //
עוד שני שמו אנוש וכן אדם כח יספיק אשרי אנוש יעשה זאת
דימוק כח גם אומה וכן אדם ולא אדם עצמו לו שיהיה זה כל
אם פיתח על השפט שנקרא זאת למה תנא וילך אדם ויאמר
אשרי אנוש שומר שבת וכד ואם כוונת על כח השפט ויאמר
לקרן מה הוא אם הוא קדוש אדם ילך אדם ויאמר ויאמר
כדוהר // עוד דבר שלשון השפט ועשו לנוכח ואחר אחר
כח השפט ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
אשרי כח השפט ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר
חכל החמה // עוד מה כח לחזקו אושר וי שיש לו כל החילוק
הללו

הכלל שומר שבת גם שומר ידו מעשוק כל רע פשוטא אשניו ואשרי חלקו
כיון שאין כוחטא ומה גם אספי אולח זאת הוא הקורה אכ הוא חקים
כל הקורה אין כחוקו בעולם // עוד הרי שחורה שבת ככלל שומר ידו
מעשוק כל רע אהחלל אתה שבת רע בעיני ייח הוא אמנם לענין
קאמר לא עב לעשוק ושפט אלמ לשומר ולבונמו ועשו צדקה לפנים
השורה הדין לך לשל אספי כא עע א להפרנס חן הצדקה לא האלו
חתי כרעין חתי שוקין הוא כריא חולם לעשוק חלמכה וחמול עכמו
על הציבור קרי זה אין ראוי לרבלו צדקה כפי השפט והשכל למ
העשון כן אלמ אמרו משפט זה כפשוטו והמירו אורח חטונם פנינם
ועשו צדקה לכל הטא לימול יטא וימול זש ועשה צדקה יען כי קדושה
ישועתי לטא אף אספי לא יהיו ראויים יען העה דומה לערכ שבת ומלי ש
אמרו כערב שבת יאכל בשבת לבן אשני אנוש יעשה זאת יצאה
הצדקה היא טובה לכל חקום לאיזה שיבצה ליתן יתן אכן אשרי
אנוש שיעשה צדקה ועם לומדי קורה שנקראת זאת ויורר טוב מאד
לבן אדם שיחמיק כה שלא ופסיקנה ששכרו גדול שאעפי שהוא אינו
עומק כהורה החשב לו כאלו לוותר יחם ולילה יען הוא המיכה לעוסק
כהורה ולא יסמק גרמא חפוליה להיוה מרוד לבקש לחפש האכל
אשר יאכל לאס אין קמח אין קורה גם יאלי מעלה אלה החחזיק ילי
לומדי קורה שיחללו כל עונותיו אפי עכל עת כהן אנוש מוחלן
לו יען החשב להחללו הוא לוותר כהורה וזאת הורה לעל עת ופאיה
לכפישושי שבת חללה לחללו לו יען קורה קוריהו איל יתפד זוכא
לאמר את השבת יעבדו שנה שבת לחמיק יכו לוותר קורה חללה הוא
לוותר ובלוה יאמר חללה שבת חללה לו עלתק שעכחון הוא
החמיק יבפר עובו מ אן נאמר שהכניא בא לוותר לחמיק חקונים
אשר יעשה קארו חו כהם להכניע יאהר והם יאמר כהם לויכעו אלו
הא הנסור הבוטש אלו יכו כחשכון משפט הפסוק שבת כנגד שבת
ומורח העפירה אמת השפט // והר הנתיק צדקה שבת צדקה

מכניעו כחש דקל אשרי כס זורע על כל חיוס אשרי קס ישראל
בזמן שהם עסקים בתורה ובגו יכרס למור ביום / והג העומק
בתורה חותיק יזכרו אם פגע חבול וכד וקס כאן אמרו משפט ליוס
לן השפט והעונש והכ ועשו זדקה שעל ידי הזדקה יחסר
יזכה ביוסף ועל שני דרכים הלל אמר כי קרובה ישועה לזכ
יזכה שם האמת והזדקה זו לזכוס את האשל שלא נובל לעמוד
פגרו טוב לכו לעשות זדקה להבניעו על ידי הזדקה שיהיה שלום
לגו חלחלה זו כחש והיה מעשה הזדקה שלום לזכא כי קרובה ישועה
לזכא יזכה אתם מינכם עושים החלחה אלם אני יזכא עושה ככל
לזכא ישועה וזכה כחש זופה רשע לצדיק וכד יזכלם ועמכנו
כידו סדל יזכרו של אדם חקבד עליו ככל יוס ואילו לזכא הקנה עמרו
וכד יזכ קרובה ישועה לזכא לזכא שיעכס מידו לכן אמרו משפט
ועשו זדקה ופי הימא אין לדו סבך בעמלכו כיון שית עמרו לזכא
וזדקה להגלות שם אם אני מושיעם אני מדבר זכדקה דכ להושיע
ואכן לזכא שזכוס האשלם באנועשיתם אמר עוד אשרי אנוש ועשה
זאת וזכה התיקון הג להכניע וזכה לקרא בתורה שבקראת זאת וזאת
התורה בחלוקה לעל ואמר אנוש לדמוז כח התורה שאפי עבד עם סדור
אנוש גם הוא אנוש ועתיאש להזכא רפואה העלה לחולו ואיש אשר
כמה לא ועל לזכא לזכוס את האשל שכבר נעשה השדה שעל הטיח
זאת עושה בתו אין לו רפואה כי אם לקרא בתורה אמר עובד עמל
כזאת התורה יחיה בחמא לזכא וכן אמר יסעק בתורה שיהיה לזכא
בתורה בחוש העומק מותלן לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל
התורה זו אמר עמל וכן אמר לזכא ראה מעלתם של החתקים יזכ
לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל
אזכא עובד עמל לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל
אזכא עובד עמל לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל לזכא עובד עמל

אין רכונ לראיך בקושיות כי כולה חקשה אולנס הועיק וזא ילי
 כולם וכו' יודע אפכה גער הדנין והלעצן אים יאמג דרס או טעם
 צדיק ראיך פזורה להביא שהפסק בעמלו אולג הטעם שהדרשן אול
 וזה המאמר שהצטרף דרשה אובו בדעצקאן ייזא אלקים נתן לי לשון
 לחודים להביא המאמר בזה הפסק וזא אלו ייזא ואלו הם הקושיות
 שהקשה בפסק וירח אלו ואינו אומר לחי עמא אלה למצדקת
 נראה לומר זא אטרמגא ייזא אל אכנס פלג האמר ייזא אל אפרס //
 עוד כאלו מורא וזה לי באלונ מורא וזה לי במקום אחר //
 לזה הביחמתי זה המאמר על דברי ר' אלעזר שאמר עמי ארבע אינים
 חיים והייתי אומר שדברי ר' אלעזר היה על הגוים שאין להם חלק
 לעולם הבא אבל ישראל כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא כמזכיר
 ומכאן לזה ר' אלעזר ראיך הפסק כי כל אורות מליך כל קטש קטש
 פארה של תורה אור תורה לחייהו וכל שאינו ושרטש כאורה של תורה
 אין אור תורה לחייהו וגמי דעל בורניא קאמר דלא חיי דלית פסוק
 לאוכייה דהיא אילנא דחיי ומאן כאכל האילנא דחיי ומי לעולם ומאן דלא
 אכיל אכן כאדם החורבן ועמא לארעא נוטל כבה תורת דלא ידעי בין אם
 לבוש ומשה נותן לפהמה לחמה והכתי ונתתי עשב כסדר לביתך ויתת
 בהמה אכיל לחמך אלא ודאי אינון עמי דאכמך דדוין לפהמה דלא ידעי בין
 מוצא לאוריותא לבושא דלא עסקי באוריותא דרס לית סמבון אכל גמ
 חפן פדלחתיקין לילפי אוריותא ומאיכא לבו הפסקא וירח אלו וזא
 למאן ארגלי לזא אלו וזא דפכ אלויד כמאן דזא ואת דרש קושטא
 לדוכרי מאן אמר יודעין לחי הוא ומי אמר לזא כאלו פור אש למדק
 נתן יתיה לזא חקיקו וזא חקיקו שנתאמנע דחזות כח דרוח
 וס' כמבוק שהאש כמורה של הורח עין חיים הוא לחחיקים כח דחזות
 הבורים אהחזיקו יגי לועזי דרוח גב לחייהו דכח דחחיקים כח דחזות
 בתחית החיים ומתבלים בעמם למל יה ומי דזא חקיקו כח דחחיקים
 דתבלו ואמר אלקים ייזא שחור בוכים פרה פירמקו לחילי חכמים האל
 דחחיקים לבלי פסוקים זא שר אלו וזא חחיקים דאם חסין ונתעמי

ו / אן נאחר עם אל דול יודע ית תלומים בשם שדה
תלומים כך שוקיהם תלומים הכונה באל משה בן מאה
ועשרים שנה אכפי היום מה תלמוד לומר היום אל היום
אלא יולי ידא אין הקדה לחמר יודים של ידוקים אל
כל און הקצוב ללכלל כציק יחיה ושלום שניו ית ונהיו
תו שדה ידא אלעהיו שני חנה בתחילה לא נקצרו שדוקיה
למעט מברת מאן דאלר שעל שחמה דינה של אפרהס
מהה תקיבור שנים בא הכתוב לומר לך שכל שניחיו שה
הקצובים לה מיום הולדה היו אלו ולא יותר ועל פי דרך זה
אומרו והנה שדה בקריה ארבע היא חבורן ופד לל מהה
בשוקה על פי ית אלא שאין כבוד לומר בא שה על פי ית
אין תלומים נאחר כמרים בחפרש שם שם גזרה שיה כרה שם
מהה הדין ובה והנה שם מרים וכוונת הכרה ללמוד מה הלש
ששם הוא בהצנח שם ידא שם דוקא מה לא בעלה כולש יעקב
אחותה הפעם ואמר דלל סבור הית לומר בעלה ובעלה לא
כא הדין שמה מה לא בעלה זכר מרים בא מהה אפן שדה כה
בקרית ארבע מהה לנד לא בעלה ואמה ברית ארבע היא
חברון שקשה לה קורא עתה שני שחור אלו אפן לל מהה
בבשוקה על פי ית הנקרא בה אורות מא בקנית ארבע שם בן
ל הנקרא בה אורות היא חברון ונתחברת עם השכינה בעת
היא יאירק מאן דאלר שסקאמו שנוניה על שחמה גין על
שם יפולט כן ויקאית שרה קבא שנה לא שאלה תלומים
עוד לא שניחיו שרה שחמה קבא שנה לא שאלה תלומים
אלה קצרו והוא על הלש שחמה קבא שנה לא שאלה תלומים
חייב קצרו שחמה קבא שנה לא שאלה תלומים
לש חמה קבא שנה לא שאלה תלומים
זהם אש חמה קבא שנה לא שאלה תלומים
היו קפן אפן עוד קצרו כשנס היו לה ופד למה מהה קצרו מלנה
בשכול

יתושכו שני פרופים הולכין שין זה את זה הא' בן יורד שאול לא
יעלה זה שני תוריד שאול ויעל ותקל תירדו לא קשיא כאן קודם
שנתקל זה חנה ובאן אחר שנתקל זה חנה אהנס ימי כוונתו
אמר כי כשיש חצרות קדושה ומצוה כנשמה אשר לעשותה
חובה לנשמה לעלות למעלה ולעוף אל דודה כי החצרות הנם
כמו כנפיים לנפש הנה אז אעפי שיש לה לכלוך חטא ועון לה ענינה
בגדינס הנה אז הוא ית' תוריד שאול ויעל שאעפי שטובה הוא
להגביה עוף מה הרחוק עכס העונש להוד' יורה לזמן מוגבל אהנ
זיעל דקדק בלשונו ולא כת' תורידה שאול ומעלה אלא ויעל כי
בהורדה שאינינו טעם כנשמה יסדיך שה שית' תורידה בעל
פריה אהנממו שתקבל צונטה אין צריך שהקסה יהיה מעלה
אלהה מעשה קעלה כטוב כל דבר לשון לשורשו ויסודו קט
מעל עליה מאליה היא וכי תוא כסדר הכהו אומר ותוריד שאול
וזהו רע יורד מעל מעלה ואין הקפה מבנה שמו על הרעה תרון
קושטו פטימא פי הורדה לשאל לתיקן בגבשהו ובאן שגמר
לה טוב מאד ודרשו חול טוב זה גע מאד זה גדינס וקפס
שגמר יורד שאול לא יעלה פי באשר הגדיל האשמות אשר לא
תואכזר כד טוב אז הוא טעם הירידה על ולבך יורד הוא העצמו
שאל ולא יעלה עוד ואפשר שפסוק זה הוא באותו אשר אין
החצרות כלל שעליהם באה יורה שאול לא יעלה וזהו
ידתו שאולה וכי כיוס שגמר עליו ובנפשו הירידה
בוא מאותו עליה כי שגמר שגמר שגמר שגמר
לעל שמים לבדק סומ' שגמר שגמר שגמר שגמר
וקפס שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר
שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר
דין דכ' שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר שגמר
דין לו לומר שאלה הדין דכ' וכי עוד לה כת' שית' שגמר

מצה

והגיע אליה // עוד תיפת שבהם טרונות היפת שבהם היו פתח די לו
 לומר שנתונות באו אצל // עוד שאמר אכעיל נחום הקודש לה ל
 אם הוא נדון בקדש אם לאו בשם שמה שהדפדפו הנאמרי כנפוא
 כרוח הקודש פאומהו // עוד קשה לכל מה חידך עלה על הדעת
 אאלך הדשעים החמאים כנפשות יהיו שוים לצדיקים לאב והר
 הועלו הצדיקים כצדקתם יהיו שוים לצדיקים ואיך יעלה על הדעת
 סך עד שהוצרך לומר יכול אף לרשעים ופד // עוד למה הוצרך עוד
 לשמור ולקו לין דכתיב ופד היה לה להחיותן עד שיושלם הדיבור ולא
 לעשות דרך נשים לה לכל היות לה חיותן // עוד דלפי דעתו קרא
 לרוח הטהור כדשעי עמיק קשה כוונתו משפמו הרשעים כתיב
 א' אומר יקלענה ופד וכתב א' אומר ונדרת למטה לאבן הא כיצד
 הביאור כי בעל המאמר נתקנה לו איך אומר ותי יודע רוח בני
 האדם וגו' ותי איכא ספיקא כהאי מלרא לא כח לית בני
 האדם דפשיטא שיעלו למעלה וכן פשיטא אדות הטהור המצדק
 היא למטה לאבן // ועוד היפת היא חיותה הולל העולה למעלה
 היורדת למטה לאבן ומאן היא היא ופיאה כי דרך כל דבר לשון
 ולחמור אל שגשו דרך השל המורק אכן למעלה ירד כנח ואכס
 למטה יען כי המכע שלה כך היא כי היא פסדה ויסודה דעפדי לה
 הנה כסד ולכן נרד למטה לאבן יסוד האש אשר דרבו לה וזרעו
 כי גם כאשר יעברו על ידי השמן והפתילה בעוד כח המאמר
 נדפדפה עצה ולויד בחמרון המושכן והעווארו יאומרו על
 אש וזרעו חבד ולויד חמרון שמשלות עסבני ישראל
 ובענין המאמר הזה יאמר שיש בה פאשר יאמר
 סודך לה עתה יאמר ויענין ענין עולם
 אל מקום מחכמים והשופר
 כנעוריה ומשאלו נשאו תיקים
 יאמר נשאות של צדיקים הס' העלון

ואין צדקאון פאמאן ישל תורה ואין שחתך בשחתך אל קדוה שנה
פיקודו נתי ושרים משחתו לבי אשרי מוי שעמלו בתורה אחת
עוז אלהי רצון חרב שיהי ודעה בעת פמירתו של אדם מן השלם
וישק לשחתו לכפי הקצה לכה לך וחסכון מעשיו ואם עסק
בתורה לשחת תורתו האירה לפינו שנה כי נר מצוה ותורה אור
ומש שחת לאיש מענה פיו ודבר בערו מה טוב ידבר כחמן
אדאם עוסק בתורה בעהז יהיה שחת לאיש מענה פיו כשהו
דורא ומחלש חידושים ודבר בערו מה טוב כשילך האדם אל
כית עולמו ושוחעין שם מענו חדושו חלואים חלואי שחת
אלס זה שעולה אל טוב הוא וירא אורו כי טוב הוא ומש וירא
אלהים את האור שהיא תורה שעסק בה בל טוב כפי יכול אומר
טוב וכלו שחת האדם בעוסקו בתורה בעהז פקודי ייז וכדכך
ישחת שחת שמענו חידושו חש ויכלל וישחת ייז פתיחושו
למשיו לעולם ומש ויהיו חיי שרה ובעת יבא הנשמה ושחת ויגל
חידושו יאמר ושחת שחת לכה הולמכיס ומה שנה לחידוש
אלס השלם שדרש נפלאות הרחמים ועש"ים שנה אהסודות עליוני
אקבל לבי ישראל חש שחתו נורא האלהים ושלע שנים ודבר
אל תמה כיצד דורש חורש חכמא מתקן הדברים על כולין אל
שם שירד ייז על הרמיה כל הנשמות שעתידין לנא בעולם כולם
עמדו בקרמיה וכל אה נאל חלקה אס רב ואם מועט ומש ושכע
שנים וחידושו שחידש כולא עולם שגהן נפלאות יום מעמד ומכין
נאל שכל הנביאים והאדוקים והנשמות המהירות עמלן נהר מוכי חש
שני ח"ו שרה שכל נבאי ישראל נבאים ידועים וחידושים שבתו לכוון
העולמים חסו כללות ליחוד ובין ותחת שנה כקדוה אלהי
תחתו ואל תהיה שחת לכוין חש ונא שחתו נהר שחת
כאן לאיש אשר לו שחת שחת כולא קדושים לכוון ומפרו
פמרתו גם האדוק ישכח לאדון הפל ומש אלכע אדון לכוון כורא
עולמו היא חלון הוא ייז אלהים חסדיו נחמד לביס ורחמיו
נעיתו אלך כפען ולא לכוון על עצמו הוא אומר חסדי ייז
לא

נח

לא תטנו כולם כלו רחמיו וקט כאלו כלל אדם זכו זכור
אשר גבר על יצרו והכעסו כי נכעו נכעו על זוגו ויבא אברהם
ומאמר זכר אמן אמן כולד רשאו זכה ה' סגן סגן האל למפד
לשרה לחפס מולות פרושים לרושים לטס שמים זכור
הוא ולבכיה ולא להתייתר כוונתו תמיתה היא ויאמר
ויבא אברהם למפד לשרה ולבכיה ונשאתו יהיה כלה
אלהים אשר זרא לכוון העולמים ולואכו
וזה גם בחייו בזכותו העלם

עולמית חטא כן

דומא סכס

העולם טחון כשכיל חנינא בני וכד וקט למפד לשרה ולבכיה
למענו מולח פשע לודו לטענו שכעו זכור העולם ובס
למענו כרכות כלולות תהילות
הכדיקים אשר יקום ואשר
חלקם כעהז ונעה

סדר תולדות יצחק

במדרש

מה אבינו יעקב שנתן
נפשו על הבכורה דתנינן
עד שלא הוקם המשכן היו

הבמות מותרות ועבודה בבכורות ומשהוקם המשכן
נאסר הבמה ועבודה בכהנים אמר יהיה רשע זה עומד
ומקרב לזכר נתן נפשו על הבכורה ההד כי לרם
אעשך ורם ירדך אם לא רם שנאת ורם ירדך
ועשו ה' אמתה אמתה ונאמר כי נחמן אמר
זה דם בכורה וקרבת ד' ל' אמר זה דם של מילה
רבנן אמרי שנאת דמו של אדם שנאתו ההד ויאמר
קללה ותבואה ל לוי בשם ר חמא אמר ולא חפץ
בקר בכורה ולא חפץ בכורה עכ"ל

זאת ליחידים מגולה היות פפסו של עליה
קונו ית' מלכד היות נפסו קדושה ומהודק

מדרש

ככל הדברים אלה הוליד את יצחק כולי עלמא ידעי לאברהם הוליד
את יצחק // עוד קשה כי אחר שכל לספר הולדו יצחק שהם יעקב
ועשו זה לו להזכיר ולהאריך בדברים מולת זה דהיינו ויהי יצחק
ובה כי שבת אין שייכות להזכיר זה שאירעו חלון הנשואין ויהי
יצחק וכל ושהיה עקרה // עוד קשה אומ' לו לאשה כחולת הקולמו
שכל הולל בקחתו לאשה את רבקה בת ברואל והיה מקצר היבת לו
שהיא מיוזבת // עוד אומרו בת ברואל האומ' וכל דדי ידענו זה
הדפ' של העלה ואם כוונתו להגיד שבה של רבקה שהיה בת יצע
זכה ולא למדה מהעשו והיעים אין כאן מקולמו כעת קלה אלא
שם שלקח יצחק ויבואה האלה וכל // עוד א' שהיה כן הרשעים
שנה זה כלל חרנו // עוד אומ' ובהר רבקה אשה או דבקה או
אשה // עוד למה כינה אותה בשם רבקה ולא אחר ובהר אשה
שם לנכח אשה ולא אחר לנכח רבקה אשה // עוד אחר
אמ' למה זה אמ' כי היא קראתה אכל ואם הוא אס כן גדול
צעקה עיבור אומ' ובהר שיימ' א' למה אמ' ובהר אס
למה לכה לדרוש את יצ' על צעיר העיבור ומה הדבר הנוגע לחילוק
עוד השוכת וכל זה שיי' כמנ' ושני לאומ' וכל שהיה די
שני גייס כמנ' ולאום הלאום יאל' // עוד ור' יעקב צעיר הם
לחלום כמנ' הלאה לה לידע אם יב' יעקב צעיר הם אפטר
להר ששם הלחלקם כמנ' גם אחי צארה יען יב' יעקב צעיר
שלא כמנ' העולם לכן הם כלחלום איש אחריו // למה אחר גביעשו
ויקראו ובי יעקב קרא // עוד ויארה יצחק את עשו וכל היקפן עולה
המיתה כאכינו יצחק יארה את עשו הרשע ושם שמה למה לו
הש' ציד לפי החרג' שהרשע אה' ויארה את עשו וכל
ש' שהיה צד אה' יצחק כפיו כש' ויאך העשיון וכן היקפן או
מן הולת עיחא אלא שהענין ק' שיי' אבינו יעלם חוטנו ויק' בשעור
עמ' יקפן שלא יגלה אל מולו אלא כדיו הנביאים ואין להאריך
עוד

שלא יזא חזרעו אפי' גר אחד זה מעט שכלן רבקה הכרת הכדוקה
 גם את עשו שיתגדו מלחמו ג' רבים וגם כמול הפרש אחי יצק
 אם יעקב ועשו כי זה בא ללמדנו שלא הפונה לוהר שפניו יול הווק
 לכן הרשע אחי רבקה היתה אם יעקב ועשו א' צדיק וא' רשע שרוב
 הבעים דומים וכד' שאם לא כן לא היתה אם עשו רק אם יעקב לנדר ועשו
 יזא משפחה א' כגש מעאל מהגר אכן שאלתינו כחוקמה עמדה שאם
 היה ווקר טוב שזאו יעקב ועשו ורנקה למה לא עשה סך הקנה לא צדקה
 שיזאו יצחק משמעאל חשרה ויהיה קועלק לוי שמעאל ג' שיזאו ג' רבים
 מלחמו אמנם פשר הדבר יען ברנקה היה בלי לקבל גם את עשו למחוק
 לא חיה לכן גם לא חיה בתואל שהיו רשעים לא כן שרה אמנו צדיקה
 בת חרן הצדיק שמה על קידוש השם על פני הרוח אכיו בחור לשדים
 ואף גם מן שהיה לפי חלוק עליו אם יפול עצמו לאש עד ראותי אברהם
 שנכנס בשלוש וזא בשלוש עכ"ל לא היה עובד ע"מ כנחור אכיו שנא
 אלהי אברהם ואלהי נחור הוא חול אב' חרן צדיק היה גם לוטא אחי שר
 צדיק היה שהרי מזכור אפה לאלאכים נפסח גם היה מכניס צדוקים
 ואברהם בהתפלל על מקדום אם יש שם עשרה צדיקים וכד' כותב על
 לוטא כן אחיו נחזא ששרה היתה בת צדיק ואחות צדיק אב' לא יכין שזא
 מחנה כן רשע לכן לקח אברהם את הגר לא כן רבקה שהיתה בת
 ואחות לכן שיש מקום לצאת עשו מחנה דומה לאחיה ושפיר הדבר
 הוא כך ואלה תולדות יצחק בן אברהם חוסיף על תולדות אברהם עשאו
 א' צדיק וא' רשע אמנם הפרש גדול כי עדים שאלו הם תולדות שפיר
 נקראים על שמו כהנה קלא אח עשו ליעקב חלילה ומכטן לא כישל
 שאם אח ליצחק וצדוק אברהם אלא יצחק לכו כהנה כישל
 יקראו אדע לא שפיר שפחה כחוקה ז"ל אברהם הוליד את יצחק
 לפי שפיר שפחה כחוקה ז"ל אברהם הוליד את יצחק
 הוליד את יצחק שפחה כחוקה ז"ל אברהם הוליד את יצחק
 טובא שפחה כחוקה ז"ל אברהם הוליד את יצחק
 כנו אלא כן האלה ולד'

מיוחס אחריו מש אכרס הוליד את יצחק אחר שנקרא אברהם הוליד
את יצחק לא קורס שאכרס אינו הוליד אף אין הולדות אכרס אלא
יצחק לבד לא כן יצחק הולדות שניהם כאחד הולדות יצחק מיוחסים
אחריו אה עשו ליעקב נאום ייז והמעס כמדוכר לעול וכי תהא אכר
לא יפה עשה יצחק לקחה אשר זו שאכיה ואחיה רשעים כו שאה יצאוג
שניהם רעים וחמאים לויז האר ואפשו לוהר שעל כרחו גשאה לקיים
מאמר אכיו ושלם מדעהו היה ועג גם שלא יש מקום שחר ליקח אשה
שפולס מה עמוין מש ויהי יצחק כן ארבעים שנה ל כינה וכדעה גדול
עשה מעשהו ולא המעהו הכחורה לבחור כיופיה גם לא דוכה ל
לקחה שאכיו לקחה לו וזה ברמה לי לעד כי הכל הולך אחר החיובם
פוי לייז היתה לו כהמש וואחר לבן וכתואל מייז יצא הדבר וכו
ומש בקחה וכד לא כהו שאכיו שלא מדעהו לא כן אלא מדעהו ורכוני
דמח בקחה את רבקה כת כתואל אחור לבן אעפי אהיו אכיה ואחיה
לו למשה ידנה לו היתה מוכנה לאשה היא ולא אחרת שהרי נאמר
לאברהם כי כוצחק יקרא לך זרע כי יצחק ולא כל יצחק וכוכמי שהגיד לו
אברהם דבר ייז הנוגע אליו בעתה עקידה שנא ייז ידנה אשר יאמר
לויז וכד כהמש קל ידנה מה שהיה נאנו לויז אחר היוס אמש אהר לי
כי כוצחק יקרא לך זרע והיוס אהר לי לשוחמו הרי שחע יצחק דבר
ייז כי כוצחק יקרא לך זרע ולא כל יצחק אכר היה צריך אשה ההוגבלו
לויז אה צדיק וא רשע ולא יהיה גם הוא כאכיו וווליד אהר רשע כשפת
א ויעבר יצחק לבנוכח אשה כהמש דול שאמר לבקנה פלגנים שמה
גיד ליהן ל יהיו מן כדקת המאמר דומתפלל לא יתעל וכו
להוליד רשע מאשר אחרת אהר לי לויז אהר לי לויז אהר לי לויז
רקה ימשך הועלת גם אהר לי לויז אהר לי לויז אהר לי לויז
דס א צדיק וא רשע וגם אהר לי לויז אהר לי לויז אהר לי לויז
מייז אהר לי לויז אהר לי לויז אהר לי לויז אהר לי לויז אהר לי לויז
יצחק

למאן יעברו לו טאטמענהן יוגר ומכקת ולרפקה וימנה ית לך
שכ גויס גייס גתי אנטוטטמס ור' שגס העשין יתביורו גריס על
די זען גמאנך תועיל לו לכאדיק אק יושני טמנך גס ושני לאוליס
מלעדיך פירדו ינאב מלעדיך ולחון יפירדו לא מלעדיך כו שגס יטנו
אחיס יתדעדי. שיהיה לעשו מלעד יעקב אסיו שטעלדו קאוליס
ולאס מלעס ואלא כדלל כשזקס זה נופל אהלמה החדבה אהלמה
מחדבה של ירושלים ומה יורה בהיותם יחד מלעדיך שבוט מוכרח
כשעבר זה קס זה חכרו הנופל ורע ועבוד צעיר מקדבר קשה
באזה מענה רב יעבוד צעיר אס היו נולדים כל א' לטרו הדיון טפט
עצמו אין מענה אישקענד הרע לצעיר אהלנס עתה ישטענה א'
שכלל גדול מחדרו עשו כבוד ללידה וועקב צכור לויזיה כוש
הל' לאלל השפופה ופ' טיפה ראשונה היה יעקב אפ' כלי שהרע ועבוד
צעיר הוא רבן להיוק יחד בהדיון א' שגס הצעיר הוא רב ולא יתמעל
דבר א' ורע יעבוד צעיר אפ' כג' לותינו מה שגס עתה יעקב שהו
רב יעבוד צעיר ידאק יעקב שהוא רב כבוד לויזיה ועבוד לעשו
שהוא צעיר לויזיה נחאזא שאס מכה יעקב יקרא הצעיר הוא ועשו
יעבוד לו ואס לא מכה יעקב יקרא הוא רב וועבוד לצעיר זה עשו
לויזיה נחאזא כו על כן באו שניהם יחד כפטן רפקה כדל' שגס
א' הי' כלו ככורה א' כבוד ללידה וזה כבוד לויזיה ומש יעקב מכה
ביום מ' בכורת ל' מאי בכורתך ולא אחרי בכורה טרס גס אח' כ'
ועד וועבוד אק בכורת ל' יעקב וכ' בכורתו ככינוי דא לומר לו
זכרה אק בכורה שלך שגס ל' בכורה אחרת וועבוד אק בכורתו שלו
ומ' על בכורה יעקב גס מש' ש' עשו אק בכורת ל' יעקב ל' כח ככתי
כ' שגס לו בכורה א' כ' עשו אק בכורת ל' יעקב ל' כח ככתי
וכזה נהרן קוטיא גדול ל' עשו אק בכורת ל' יעקב ל' כח ככתי
די פשוטי א' עשו אק בכורת ל' יעקב ל' כח ככתי
ל' עשו אק בכורת ל' יעקב ל' כח ככתי
ל' עשו אק בכורת ל' יעקב ל' כח ככתי

נתן נפשו וסוף פיו וטוול יכא הדבר אמן שאל על הוראק הלפונקס וה שיתן
נפשו עליך וה שיב לשש כו לצדוק יאקה להקריב פיו בקורבן ויבקרני
ה עולמוק כולם כאחד יקנו להם פנודע לזעעי מן
ולא יאוק לה עשוק פועל פמה אלא עליה

צדוק וושר

דרוש שני לתרשת תולדות יצחק

במדרש (ואלה תולדות יצחק
בן אברהם עטרת
זקנים בני בנים)

האבות עטרה לבנים והבנים עטרה
לאבות האבות עטרה לבנים שנ' ועטרת
בנים אבותם הבנים עטרה לאבות דכתיב
עטרת זקנים בני בנים ו' שמואל בר רב
יצחק אמר אברהם לא ניצל מכבשן האש
אלא בזכותו של יעקב משל לא שהיה לו
דין לפני השלטון ויצא דינו מלפני השלטון
לישרף וצפה אתו השלטון באסטרולוגיא
שלו שהוא עתיד להוליד בת והיא נשאת
למלך כדאי הוא להנצל בזכות בתו שהוא
עתיד והיא נשאת למלך כך אברהם יצא
דינו מלפני נמרו ליסודף וצפה הקב"ה שיען
עתיד לעמוד ממנו אמר כדאי הוא אברהם
להנצל בזכותו של יעקב ההו לכן כה אמר
יאל בית יעקב אשר פרה את אברהם יעקב
פרה את אברהם עכ"ל

אמונה

אומן דיוק האדם אזהר מולתו ודעו כנפשו וסוף
שכרוב ואהבה לרעך כמורך ואס זהו כלל הכללות
האומן יצא בין אחים אשר וראו ורחווייכ להוצא העיד אכ
הוא א' ממש כו הלא אכ לה
כאק אשר כמאבן הוח
ז' אמן חצי נשדו ופחול
חצי נשדו חוד כל שש
נא קמך ופד כו אמר
למלא נא קמך ופד ופד משה עק

בצרת אחיו כצרת עצמו ומש ויש אל נא רפא נא לה כיון דולל אל נא
רפא לך נא ואם ללמדנו שצריך האדם להקדים החנונים לשאלתו בחזק
ה' אל נא נא רפא לך אכל הרגיש ונצטער כאלו הוא וארון חוליט בכת
והיא חולק בפועל ומש אל נא רפא נא לכולנו ככה ולא בפועל כיון כולנו כשר
אתך ועל מה באחד כיון אחינו כשרנו הוא כיון אחינו כולנו כשרנו הוא כחשב
והערתה אם העצא העצא בין אחי למתיו בגדלך ומה שאתה עושה
בין מרים וטפרט אם העצא העצא האתה והאתה כיון שנים עם היוקם
ככרום זה לזה והעצא השנאה כיניהם וחוויתך וכתוב סבוק ועכ"ל
העצא העצא האתה עזה כינידים העתה יאסם האח דבאגד נאחיו
על אהב כולך וכולך והעתה הככר האשמה והכנייה אשר כנגד כחיר
האבות נאחיו כשרו דוא עשו פעמים בלקחו בכורתו המורה לחם ונזי
עשאים וכן לא יעשה בין חרמים כש' בין אחים לה פריד נחלה ונוסף עוד
ענין לקיחת הברכה בחרטה אשר הכלנה חמנים משמוע דזק הוא האיש
דתי וישר יושב אהלים המהלך בתוהו פאיש נדקם וברככו חלא תוך
והרע ועוקבא חלילה בן אורחוק כל כוצע בצע חלילה כיון אחר לי
כילוסף א' ואני כצידון אחר לי כא אלי ואדבר עתך שאתם והקפאריס
בעצמם לאמר האתה אתנו והורגינו תורה אחר והקורבנס אשאל
במק אהבם אם לא א' לא' למצוא חשבון ראשונה שהאלהים נתן לנו
ולכבו אינו עשו הנכורה והנרבה ונא אביסם יעקב ולקח טהרה הנכורה
והנרבה שבן כפי' אומר כא אתוך בחרטה ולקח פרשתך דשניק חק שעשו
בני יעקב כשכנס שהיו אורחים והפני כסול א' הרגו כל החרדינה הגדולים
הכל קטנים אם שכנס טן חלור חמא שכנס כולם חק חמא ששלמו דעה
חק מוכה השלישית שנאלו את מצרים הנה נראה שתי יעקב
אבותיכם גנבים אתם ונחמה כל מעשיכם ולקח חטאת שלכם
האומר ונפזים כי חרפת א' חרפת א' חרפת א' חרפת א' חרפת א'
ועל דברי יחזקאל ודבר ודברי ש' וסל אחרים ודברי קורבנס
הנה ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר
נאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו
נאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו ונאחיו

את אחיו ופד' וכן לא יעשה כין אחים עוד תעיה גדולה כיצחק איך
היה תהלה רחמים על עשו בנו הרשע היושב ונטל ואיש שדה ועל יעקב
איש קם יושב אהל שם ועבר ועוסק בתורה לא תהלה עליו רחמים מר
מעשהו ונפול לוהר היות ישעיותו הפולחנות אצל יצחק ופולו שהוכיחו
ול כאומר כי יד קרא ייז וכו' הקול קול יעקב להיות שם שמים שגור
כפיו כי רחוק לוהר שעשו הרוב רשעותו לא עלה שמו ייז על שפתיו
כי לא חפץ בו כי אם כעלה וכן לא היה שם שמים שגור כפיו זהו גנבת
דעת יצחק שיחשוב כי יזא ליצחק שם ייז על שפתו ולכך מבוקר לנו לא כן
לי יעקב לכך חובה פניות שם שמים שגור כפיו אלא הנכון הוא על
שקדו שיניע רשעותו ואפי' החמידות של היצחק מעשרו את התבואה
החלה וכוונתו להם לא אהבו מצדו בעצם כי ידע שפיהו כפיו ולכן לא
נכון רק מצד קצת בחינת טובה ומשום פושה אהבו שהיה חכמו
מאצו ומתקטן בעיניו להראות עצמו כשר וחמיד בעיניו ואם חזר
הדיון והקושי מה ראה יצחק מאצו לברך את השונא הוא עשו והגבירו
על יעקב לו ייז שהיה לו לגלות אומן אמו ונדאה לוהר חזק הוא כי
חלילה לילה שעלתה על דעת יצחק לברך אלו הכרבור לעשו שברך את
הצדק ברקטן ומדקן בעלת הפולחנים דבר אכל כוונתו היתה לברכו שם
לפני ייז לפני מותו אשר ישים ייז כפיו יברך וכלי ספק שאם היה בא
עשו לא היה חכמו לו אחת מפי אלקי חכמה הזאת הנאמרת ליעקב
וייז ידקח ברפתך פירושו על חלק א אשר ככלל ברפה זו ולא יעלה
ברעה שכולם היתה חוכמת לעשו אלא שבבא יעקב ויצחק הרמז ברית
דיו ודמיון דמיון גדלו עד שברכו אורם כל זמנו ויצחק אמר היה
השואל בקרבנו כלי ספק והחשבות האדום ואמר ליעקב שמו
שתי ולא האמת בו כי ידעת כי ייז וזהו קדוש כבוד ידע
פניו הוא ולמה אמר כסודו אמר ייז אמר על שפתו
אמר ייז בעיניו וזהו חכמו וזהו חכמו הוא הוא דבר
ואמר כי ייז לברך אתו שגם הוא ציד כפיו ולמה

בני

ע בקש לקבלו אלמקדמה הכריתו ואמר גם כרוך יהיה ופנה כפא אלפיאו
 ויהי פוזקן יאחק ותכהין עיניו מראות שיש לעשרר אומרו ויהי פוזקן יאחק
 הילל תקוצור ותכהין עיניו יאחק ופלה לנה לידע אם היה לעת מקנהו
 אם לאו // עוד אומרו מראות חיות שידוע הוא שהעין בואה ואם ככה
 אינה משוע אלמ מראות לבן אחרו רמל מראות כעשטו שלגשו עשו
 גם מראות נשבוהה בעת העקידה // עוד ויאמר אליו בני ויאמר אליו
 בני חיותר ותן הראוי יאמר ויקרא אה עשו בני הגדול ויאמר אליו
 הנה בא זקנתי // עוד אומר הנה בא מקנתי הנה חיותר גם בא לא יאחק
 // עוד אומרו לא ידעת יוס מורי ונני לא ידע ככל אלה שיוס
 היתה נעלמה מעיני כלחי // עוד אומרו אעתי שא בא פליך
 ועתה כפל עטן כמלות שונות // עוד אומרו אופן הצידה כפלו
 בתרבו כקטרו למה ולמהו כלי הלחמה והוא הלוחם צידה
 ומה גם למה הזכיר לו צידה ולא אהו יקח מהנחלא כידו
 אהו כחית // עוד למה הזכיר ולמעמים כהי לביכו ויזכרו
 להיותו בני כהו שברך יעקב אה בניו לא כמחיר ולא ככסף
 האור האכל // עוד אומרו כעבור הכפך נפשי לפני מורי
 הילל תקוצור ואכרפה לפני מורי הקושיור הרה כמאד האד
 ולכן משכה עמי לכהוב עוד קושיור אמה כפיאור יתכן
 הכל והקורא יבין הינוכס מקור הדברים הנאמרים כאמר
 ושמעת מורי קרב מוכיה דלוי מלה כנעורי וגם מאמה
 פקוב כעידו שאמר הוא שידע יאחק כרשעות עשו ולכן
 יאמר למה יתן עניו שהיא חלקו מעת שחלקו העולמות
 יעקב עבא ונעש עניו עקב עשו ולא אה יעקב שיפקר היל
 כס וקאלים עמיתו כעניו כעניו כעניו כעניו כעניו
 קלוס עיניו עניו לא כעניו כעניו כעניו כעניו כעניו

לו תקוהו כחן ושמעאל דכה ביה על פני כל אחיו נפל לזכך אחר
ישחק אל עשו לברכו כמרס יחור שידע שחחו לא יגורנו ועמל
אחרי מורו סר צלו מעליו לכן דכה לברכו יאכל חלקו בעדה ולא
יכול אחרי מורו אכיו חש ועקה שא נא כלך תליוך וקשרך וכד
כאיש ההולך למלחמה בכלי מין חרבו וקשתו ולא תלכש בגזיק
שאתה צודה בהם בגדים שחולדת הנחרוד שבהם היה צד כל
החיות כלי מורח ועל אל לא העשה מללה מלחמה עם החיות
ככל מין גם וזא השדה וכד לא לתקום שאתה רגל ככל פעם
שהחיות חכירות אורך ויבאו אצלך ולא תצטרך לכלי מין
אלא וזא השדה רחוק מלקומך הרגל וצוד לו ציד שלפוס צע
אגד ותמכה לה תבדך שאין לך זכות אחכ כיו איש דמים ווליה
יהעב ייך אבל על ידי חכמה כבדך אורח חש בעבנך אשר
תרכיך נפשי כמרס אמות ירצה לא על עצמי והנאתי אני
מאוך דכרזה כדי ליהנות מהטעמים אל לא להנאתך ולמוכתך
שתמנה לברכה וימכיס לברכך בזכות החכמה אבל עשו לא עשה
כחאלא וילך עשו השדה לצוד ציד להביא אפי מן הגמל ולא רצה
למרוח כחצות אכיו אל מן החצו אפי כעפיה דגמל אכ לא
קיים חצות אכיו חש ודפקה אחרת אל ועקב פנה לאחרי יונ
אחרת אל ועקב מה שהלך עשו להביא אפי מן הגמל שלא הלך
ככלי מין אל לא להביא מן הבא ביודו אפי מן הגמל ולא קיים חצות
אכיו כח לאתד ליעקב אחריו כן ילך גם הוא לעשות מעשים
גם אם לא נכטוה ולאכיו גם אם אכיו יודע לצוד חמלוה
לחמה שלא כיון אכיו אל לא יעשה לו מעשים חמלוה
איהיה והסתיר דבר הכיוון יקם חמלוה אל לא חמלוה
מעשה אב אביך חלמה ליעקב לאתד וכן סלח הפלית
אחריה פנה הביא חמלוה וכן אכיו כן לו דמים אחרים
קטנה למען דמיון ליד כיו לצודוקא חמלוה שומר חמלוה

והראיה שהלך עשו להביא מפל מקום נראה שעשו הפין כונת אביו
 שזל הבואה לו ציד חל וערה שלא מרח עשו במזאת אביו אכונת
 יצחק שועשה לו המעשים וערה פני שועע בקולי לאשר אני מזאת
 אובך ויש בידך כח ולצות אהך לכן שכתב ולא אמר בעבור יברך
 וכו' אלא ואברכה לפני יצחק כדמותי אם תהיה הגון לברכה ודרי ערה
 שהיא לא מרח ואברכה נכון דערו להביא מן הגמל שועע בקולי וקח לי
 משם כגדיו עמוס ופד פהש דאל מוכיס לך מוכיס לבניך שני שיערי
 יום הפורים דרי בידך כבוד אהך גם מברון יה' שעל ידי כן תהיה
 ראוי לברכה מש בעבור יברך יוצר עשה חמה חופה בני בעבור
 יברך שהיא ראוי לה תכרך וכן היו דברי יצחק אל עשו בעבור תכרך
 נפשי יצחק קיים מזכות בעבור תכרך נפשי שהיא ראוי לברכה אבל
 בדבר רבקה ליעקב אמר ואברכה ולא בעבור שאינו מזאת אלא לשאת
 ממעשים לא צידה אלא כיון יצחק לדקדק בצידה בחרכו בקטבו אלא הבואה לו
 חל ואינה לו חל לפע חורו ולא כמרים חמות כחש יצחק כמרים חמות יען
 המרים חמות חוכן אפי' חמן רב קולם החורה נקרא כולם וחור אבל לפע חורה
 סמוך לחורה כחש רשי אל בפסוק ומאת הברכה לפע חורה סמוך לחורה
 ואם לא יברש יצחק לאמר הן היום גדול לא ער האסף אבי לכן נאמר לפני
 חורה סמוך לחורה ואם לא עכשו חורה והנראה לו להחיל שדקדק
 בפסוקים בהקדים שידע יצחק דקדק חוש הם ויש אהלים ודעת עשו
 אוש אדה גם ידע מה בעולמות עשו נאל חלקו בעה' ויעקב בעה' כ
 ומא היתה אולה בלבו לברך את עשו כרכה העה' וליעקב ברכת הברכה
 איש כותב ידו אמנם ערה נחמד לו שכהו עינו שלא כדרך טע
 שזרע טבע הוא מרוכזקנה ושיבה כחשה ועינו ישראל ככדולמוקן
 גם באחיה השלונ' כתי' קחו עינו לשיבו לא כן יצחק לא כהו עינו
 חזקנה אלא חיל ויהי כי מקן יצחק ותברן עינו לראות לא מזוקן
 ויראה יצחק שחמלק חור ידו עינו לא יוכל לראות מרוכ אולה
 וכן השמש בעצמו כשמש חור חזקנה חזים אנה לא

והכח האור הוא כהו עינו ק"ש ורבהן עינו מראור מכל לאיה רצה וגדולה
כהו עינו והטעם הוא כה"ש ר"ל שהצומח נשכינה צ"ש עת העקידה ודאק יוכר
מלה שהורג את אור גדול שראה פני שכינה מילא את עינו ויצחק
נפתק אם מה שכהו עינו היה על כנו עשה רשע שכל הטעמיד בן רשע
או תלמיד רשע עינו כהות כה"ש ר"ל וטעם הדבר שאסור להביט פני אדם
רשע כה"ש באלו שם אחר למלך יש דאל לולי פני יהושפט אתי נושא את
אחיט אליו ואם אראך וכה"ש ר"ל מכאן שאסור להביט פני אדם רשע
והנה עין יוש אל יראו להצילם מעבירה והכדיק שיש לו כן אות תלמיד
אין יכול להמלט מהביט פני כנו או תלמידו אם לא על ידי כהות עינו
ינצל מאסור זה וכן היה האמת דזכח כהו עינו וחמה ראור פני עשו
כנו כדי שלא יראנו עוד ק"ש מראור לשני דכוונתו מצד ראור גדול
כשעק העקידה אור גדול טוגה עליו והחשיך אורו גם מצד ראור פני
עשו כנו לכך כהו עינו מחמת ראייה להורות לנו שלא לחסרון כחך
בראות כהו עינו והנה נגע כלבו הדבר לוור אין זה כי אם על פני שיצא
להרצות רעה שאין שש שגור בפיו וכבר ידע ברשעו ויעקב אי שגם יושב
אקלים וזה אי שגור מלמטס את הכריות גם לא קבל את האילה כח"ל כפסו
אם לא רם שנאלץ וכו' אפי עשו אונא את הדם אלמא רם בהת מילה אפי אין
ספק שעתה הרשיע הרבה יותר מראעתו הראשונה שלכן כהו עינו יצחק
אפיו ק"ש ויקרא את עשו כנו הגדול ויאמר אליו בני ירצה להיות בני גרות
לא כהיות עני שכל הטעמיד בן רשע עינו כהות מה עשית פעק וטעונה
האמר עבירה גדולה האספק על חמאתיך פשע רב שלכן כהו עינו כדי
שלא אחיט אליו ולא אראך ויאמר אליו הנני ירצה הנני בעטן שאני על
ענה ככחי אז כחי ערב לא דומפתי עלה שמועה כדי שכלל על סבת כהיות
צניח ויאמר הנה נא מקנתי לא ידעתי יוס מותי ירצה אין לוור שכהו עינו
האמר וורוב מקנה כה"ש כיעקב ועיני ישאל ככדו מחוקן ובאחיה השל
פני קחו עינו משיבו אין זה בעיני יצחק כי הנה נא מקנתי ענה מקנתי
אמר כהו עינו ועדין ככחי פני דרך מנע לא ידעתי יוס
ירצה לא יצטרך אם היוס ירצה פני יגועין ובה כהות רב

גדול כי בער שם לכבוד מאיר אור גדול ומסתלק כן מותק האדם והיום
 והמפתח כחם ורוחם ומסתלק וכן היה דבר יצחק נהרטה אורו אור
 גדול ומסתלק והוא יום מותי נהומץ רוחי וימי ואחור היום יש לא ידעתי
 יום מותי איני יודע אם הוא יום מותי עתה גם אמר לכוונה שם לא יעדר
 ידעתי יום מותי איני יודע אם כהוק עיני כח מחלק יום מותי שזכה אני
 להקריבני על גבי המזבח ולהמיתני ומאותו יום מותי כח אלי כהוק עיני
 ופמץ רגלי שפחתה נשמתו של יצחק והר ממש בעת העקידה והקדשה
 החיוקו יש לא ידעתי אם יום מותי בעקידה גם אלי כהוק עיני ולכן כח
 אלי מראה גדול על מה שראיתי כשכונה והוא נשמתו שנדבקה עם
 מה דספק אני ומסתפק אם אהר גיהור לי או אם יום מותי בעקידה
 או היוק יום מותי עתה לכן נהרטה אודי להחסיק עיני והוא עכ פשוטי
 אבל אין לו מר מחלק מקנה ושיכר שהנה נח מקנתי ולא קולם ואין עטק דושם
 הזקנה כרגע אין זה כי אם מלך אלה או לרשעה עשו או לראוק פני שכינה
 או קניע יום מותי לבקן להקן כל דבר צריך להמדרו מיד ולא להדלל לומר
 מחר כי לא הדע מה ילק יום אולי הוא יום מותי ולכן כהו עיני מראוק דאיה
 גדולה יען הוא האמץ גם להקן מה שאין אהר ראוי להרסק צריך לעשות
 חכמה רבה בכבוד אב למכור לכהיה כי ידעתי אינך כדאי להרסק לכן
 שא נח בליך וכד ולא הלכש בגדיך החמודוק שאהר כודה כהם בלי יגעה
 ועל ומורה אלא כחרק וקשר הבא שם וכודה לי ציר לשמו לכבד אכין
 ועשה לי ומשמים לשמי גם הכיאה לי לשמי לא על חנה לקבל פה קרבו
 שתקבל כדו שבשכר מאה תכין עצמך לכהיה ועל אשר נסתפקתי
 כהו עיני כסתק ומאנה הנחם נפסי לברך אהר כן הוסמח אהר עיני
 אפיו צריך להאכילט ומעמים אשר אהר כהו להטור לכבי אלו
 ולא יכנס לבני שמה גיהור לי מאה כי אם אמור לכבי אין כח אם
 שבעתי בשכינה ועבדתי את אהר לך אשם צזה זזה על ויחמתי
 ובפיות כהו שוחל יעו חמתי ומתה לכהם לכהם להם חמתי
 אני אבקש לך כבוד ויחמתי לך מאה כי אם אמור לכבי אין כח אם
 שבעתי בשכינה ועבדתי את אהר לך אשם צזה זזה על ויחמתי

התראה נפשי לברוך כיון שגדלתי רעה ככה יודע עיני על זה חכמה
זו אטה עמך לחבור ולא לחוסר זש בעבור הברוך נפשי והנה ידע
יחך שחלק עשו הוא דעה וברכה הראויה לו רצה לברכו בהכלת דעה
וכונה להשיך לו טובה ושפע כלי שיכאז מלנו גרום העגידים להקציר
החט ברושלאטון בפסא ויהי יחך כן מל שנה לבינה וכל יחך לברך
אה יעקב פירק עהכפי קא רבא לכן רבקה הקנה הכל בעצמ טובה ליעקב
ערום יערום לוהר אכפי עשו כבורך כלי שיכורך גם הוא ברפס עהכ שאם
יכיר יחך אה יעקב יפרה וברכה דעה למה אהר ליעקב לרהור אה אכיו
זש ורבה שועק כלבר יחך אל עשו פנו שלהיורו פנו כהו עינו ולך עשו
ה אדה וכל ידע לאז כלכל רבקה שועק באמור לו שא נא בליך וכל לברכו
אזו קיא אמורה וקרא ודברי פיוס לברכו אל לא גם ברבר
ברבר יחך דבור קשה בתחלה שאמר לו בני ידע להיורק בני
גדלה לי כל דעה דמאק שה עמרה בן רשע כלור זש ברבר
יחך אל עשו פנו שלהיורו פנו כהו עינו גם היה שס בעור
שהל עשו ה שדה לצור ציד לה כוא ולא לקח בגדי נחוד אהר
ארהכיות שס לא דמה לכהוב השדה לא מלאה לכה להלכיש
יעקב פגדי עשו פנשטא יבא לכה שס ולא יחצאס אה אלה
ברקה אל יעקב ככה לאמר ידע הקדוה אמורה אחר לאמר לו
אהכ לקצא אל האן וקח לי חסס וכל וטה האמורה א לאמר לו מה
שבר יחך ק שות אל עשו שחמיקו לא שרשע למעור עינו
לכ חסכ במאק על יעקב הכדיק שהכירכו שסס אהיס אער פ
פיו ואהכ נפשו אהכו ומוכ בעיני יחך לברך אה יעקב ואף
אה יבורה פקול קול יעקב בעין מונה יברכו והמירה
הכוו ש נא בליך וכל שלם באלה סלך יעקב שלם יאהר
מורה לעשוק כל העשים ק למה יחך ומה לא יחך
לפני מורה ולא יחך
כפ כלי שבעבור זאק

והיה תרבה לנו אהר ואכרזת וכה גם אהר לפני ייך לפני מות
 יען כל יאמר יעקב מה לי לגנוב כרתי של אחי עשו הרי גם לי יתן
 כרתי אשר כרתי העין העה"כ למה לפני ייך לפני מות אהר ואת
 לכרתי כרתי סוללת לפני ייך בעה"כ גם לפני מות קודם מות דעה
 קודם המיתה אם דמי לך לדרוש אהר שיהי יחד כרתי אשר לפני ייך
 בעה"כ גם כרתי עמך כדי לקנות כרתי העה"כ ואת יעקב אל כרתי
 אמרו עשו אהר ששעיר ואנכי איש חלק כחש רחל לשון אשעירי
 ורקדו שם חלקו כל מהאל ויקח חלקו בעה"כ ואנכי איש חלק ידע חלק
 ייך עמו יעקב חבל נחלתו אני אמר כשלי והוא כשלו אולי יעשו כרתי
 ויהי עיניו כהרעקע דנה קשה אהר כהרעקע כל"ף הדת יי
 הדתיון ומן הדתיו יאמר חרעקע חש שלכן אמרו רחל כהרעקע ונד
 ע"כ וכ"ו גם אהר בעיניו אין לו הכנה שהרי אין לו עינים ומן הדתיו
 יאמר והיה בפניו אפן עלפי דרכו אהר יעקב דנה אני מחזיק את
 עשו אחי לרשע שאהר שנה עיניו בעכונו שהעלוד כן רשע ואני מחזיק
 לצדיק אם יחושני אני והיה בעיניו כהרעקע אם יהל המרתון כי
 ויאמר שעיניו כהו בעכוני לא כשכיל עשו שהו חת ורועה ועוד
 ע"כ אמר היה בעיניו למטות עיניו כהרעקע שהו עשו אהר
 אני חש רחל כהרעקע ובעוד ע"כ הנל הנה מעסה העה"כ
 והדבר קשה למה יחשב המרה באניו לעובד ע"כ ולמה אהר
 כרתי זה מהרעקע הוא עשו חת ורועה ועובד ע"כ שכן אמר הדת
 על עצמו דנה אני הולך לחוק כי לית דין ולית דיין ולית עלם אחון גם
 הרשעים כתייהם קרוים חקים גם קודם עובד ע"כ והיה בעיניו כהרעקע
 אחי שעלו נאמר שיהי עיניו עתה אהר כרתי ע"כ
 כהרעקע ע"כ עשו ויהי עיניו וסן היה באהר ש
 נהרעקע ע"כ ע"כ חש וקסאתי ע"כ למה
 כחש רחל אהר כרתי ע"כ
 ויהי שמי גמתי

כני ומהני רחל עלי לכת ולמחר לאפיק שאתה צדיק ועשו רשע הוא ניה
שאלו שפחד לא ידוניהו אפיו אלם לחוכה שם קדבר כפשוטו
שוקללתי על שמה באפיו מה וועילו דברי דברה שהיא צדיק הרי
מה לאפיו אלם ודאי לא יקללנו על שחפץ בדרכה אלם על שגדע
לו כרשעו הכפוי עינו לכן אמרה דברה עלי למחר לאפיק אתה צדיק
ולא גרמה לך כבוד עיניו אם הלך לעשות כפון אחר לא לך צדקה ככבוד
זש וילך ויקח ויבא לאו והתחכם לדבר אביו בדרים שויסכלו פי
אחר באומריו אכני עשו כבודך עשיתי כאשר דברת אלי כהש לעול
לו נאה להקרא עשו יען אני עושה כאשר דברת אלי כהש למחר
הורה שלמה השם ועבר ופסוק הקול קול יעקב והיודים ישי עשו
והנה יעקב בבואו נכנסם עלו רוח גע שכן אמר יצחק ואה רוח כני
כניו שנה אשר כרכו ית הוא שנה רפוחים גע אמר יצחק להקלה
ראת ית רוח שנה אשר כרכו ית על הצדיקים העתידים לצאת ממנו
לכן יראו לצדקה גם אם אינו צדיק על עצמו כשכול הגרים גם שאל
הקב"ה טובה כלנו ויש לו גע ועוד נרפת העה"ז ויתן לך וכו' נוסף
על רוח שנה אשר כרכו ית יהיה לו גם כרכה עה"ז גם כרוך יהיה
כל על מלקו של עה"ז גם כרוך יהיה בעה"ז גם יש בא אחיך כמחנה
א: קב"ה בקר המנוחה לך כרכוק העה"ז שם ידעתי שהיא יעקב
דתי וכו' כרכתו המנוחה לו לעה"ז גם וכזה נכא אל באור המאמ'
לעני עמרת זקנים בני בני האבות עמרה לבנים והכנים
עמרה לאבות ולבא להכנים צדיק לדקדק א מה הוקשה לו
מקום הפרש גם כפסוק עמרת זקנים בני בני בני לך שם יחד
עוד אמרו קנא והנר מפני כבוד עמרה לבנים וכו' עני
מרה לאבות ותמר לפרט המנוחה לפרט המנוחה לפרט
עמרת זקנים בני בני האבות עמרה לבנים וכו' עני
עמרת זקנים בני בני האבות עמרה לבנים וכו' עני

עוד חולר פני צעם משכ כהנה אלם הפנים עממן עבודה לחכות
 וכן אמרו רמל בלשונם הפנים עמרה לחכות // עוד חוק נמשך עם
 דרשהו מאר כפמק ואלה תולדות מה שמהו אהכ מהו יצחק כן וע
 אנה ובר לענין עמרה זו ותפארת פנים אמותם // עוד לדברי ר
 שמואל בר יצחק לא נכלל אמרום ופלא אלם כזמננו של עמנו והמשל
 וכל אין צורך מפור ועקב פואם הכרה יצירת יעקב או יצירת יצחק
 מפרחת לוא לדרכל שמש לא ינצל חוק יבא יצחק ויעקב לעולם
 ואפי עשו ושמעאל יצילו את אברהם מכבשן האש ביון שעתידין הם
 לבא בעולם ואין מוקשיה אמלי כלל שהיו בהכל שהרגו קין באחר
 לקין קול דגוי אחוק צועקום חלוי מן האדמה ואמרו רמל דלוא ודס
 מדעיותיו גם בטכרי שהנג משה כהו ויסן כה ופה וירא כי אין איש
 דמה שאין הוחלת עמיד להתעורר חטנו אקאם יהוה לו פנים אים
 היה חי ומהו עצמו עטן שאלהו ית ויכו עתו וכחיה וכלן שעה
 סוגרין מן אחרתו אלם דעות ית ואין אנו משונים חוק יהי יציעתו
 אלה ובבתי דב ביד האדם אלם צריך להאמין הדברים שהכתוב וכלן
 ביד האדם גם אם יודע ית אם הכדוף ואם נשע כן הדבר הזכיר
 הכחיה כיד קין אקאם היה עמיד להוליד פנים כן דבר אברהם וכו
 היה אפשר לומר על ית נאמר אקאם עמיד להוליד אקאם ויעקב
 לא היה זכותו מציילתו אהנס מה שיש להקשות הוא חוק עמנו
 שלא היה לאברהם זכות להנצל אם לא כשכיל יעקב והרי באותו
 שעה היה חומר נפשו על קדושתה ית ואוק לא יעמוד לו אלוהו וכלן
 גם לא המפיק זכותו העמיד לקיוסם של הורה כולה אפי ערוהו
 קטנותם גם להיות נשד במותו ובפרט עקידתו
 ועוד למה לא אמר עמנו לעדו הדבר הזה כהנה
 עמנו

שהיה נחפזת יעקב וכן ככל צדוהו למה נאמר נצדקה כדקדוק בענין
אור כשנים לפני // עוד איך נדרשו כל הפסוקים של הפ' לדברי
ו' שמואל בני יצחק // אמנם הדראה לו לעד שהוקשה לו בפסוק
ואלה תולדות וכו' מה שהקשינו

לעל אומדוהו בואו מוסרף גם הפל שאמר אנהם הוליד את
יצחק גם בפסוק משלי הוקשה לו אומדו עמדת מקנים בני בני
ולא אמר ותבאר בני בני אבותם כמו שאמר בתחלה או וקפאתם
אבותם על בני בני הנאמרים לכך פירש האבות עמדה לבנים יוצא
פירוש הפסוק יצחק בן אברהם לומר שהיה יצחק מתפאר לומר אב
בן אברהם והבנים עמדה לאבות וא"ש אברהם הוליד את יצחק שהיה
מתפאר אברהם לומר שהוליד את יצחק כדין ובזה תיבץ ותיקן פירוש
רבות הפסוק שאמר ואלה תולדות יצחק בואו מוסרף גם בני
ותופות אלו יעקב ועשו היו עמדת מקנים אברהם וכו' שהבנים
עמדה לאבות כך בני בני עמדת מקנים שהיה מתפאר אברהם
בפסוק שהיה מתפאר ביצחק ואמר נא בני כן היה מתפאר
בתולדות יצחק בניו שהיו כמותו יעקב כדין גמור גם עשו לא
לתפאר בעה אלא אחי חות אברהם אס כן ואלה תולדות יצחק
כיון נאמרים את מקנים אברהם משה עמדת מקנים בני בני נחמא
שפירש משלי ופסוק שניהם התחילו בעמדת מקנים אלא שדל כחו
דש בתחלה האבות עמדה לבנים כדי לפרש אהפ יצחק בן
אברהם מתעמר באביו אברהם ואהפ הבנים עמדה לאבות שכל
היה הוליד את יצחק והתעמר בו שקולידו ומש ויהי יצחק בן ח
וכן לקן נכרו ש תולדות יצחק היו עמדת מקנים אברהם והדו
ואם לתפאר בעה למא אהפ יצחק אהפ יצחק אהפ יצחק
אהפ יצחק עשנו עשנו עשנו עשנו עשנו עשנו עשנו עשנו עשנו עשנו
ואהפ יצחק אהפ יצחק אהפ יצחק אהפ יצחק אהפ יצחק אהפ יצחק

הפסוק

הנערים עד היוקס פן שלש עשרה שנה לא נולד עושה עשו כיומיו
השנים הולכים לבית המדרש ואמתי יצא עשו לתרבות ועד כיום אחר
אברהם ב"ש ר"ל אמתו עשה ה' עבירות ונמיד עדשים כ"ל יצא
להברות את אביו א"כ צא וחשוב שנותיו של אברהם קעה שנה ואכה
כן מאה שנה כהולד לו את יצחק בנו ויצחק כן מ' שנה הני קמ' שנה
נשארו נ"ו שגדלו הנערים ועל אורה שעה לא יאה אברהם העשיר
בעים של עשו שאין לו שובה טובה שהבטיחו הקד"ה א"כ גם תולדו
יצחק היו עמרב זקנים אברהם כהו שהיה מתפאר אברהם כוזחק דאו
כני יצחק בך היה מתפאר דאו בני בני יצחק כהה נאים הם הולכים לבית
המדרש שניהם יחד והוא המינה שנתענבה רבקה לילד אותם בעבור
אברהם לא יראה מעתה עשו אלא יתפאר ויתעמר כהולדות יצחק
אחר ר' שמואל בר יצחק לא נאל אברהם מכנסן האש אלא כמדות
יעקב ולהפין הדבר הקשה אילך לא עמד עליו זכותו ומכוח יצחק
כני נזכיר וזה שאלו ר"ל כפרש' אהות על פסוק חמש שנים וכו'
שאברהם היה לו געועים על ושמעאל ולא הופיתו לכך יצא לתרבות
כעה לא עשה בן לוצחק אלא אוחזו תומר ופן עשה יצחק ליעקב
אוחזו תומר ולמדו כל מה שלמד המשם ועבר אבל עשו אהיה
ולא עכבו אביו מומיו לכן יצא לתרבות ועד לא יעקב עשו כני
אלא מיומר את פולס לכן יצאו פולס צדוקים א"כ הני פיונים
אלא יפה עשו אברהם ויצחק שעל ידם יצאו לתרבות ושמעאל
וישמעאל וידוע שכל מי שיש כידו לתחוב ואינו תוחה נענש
עליו לכן עתה באור בשנים שומר עצמו אברהם לוישרף עתה
היותו קורא משם יואל עולם ותקובח עם נחירוד והק' לוי
השובות ופירכות נבדו אחרי היותו חלק הארץ והרד ב' שנים
ובמדידת אב"ל כ"ל הנערים וה' ואין אדם יודע
לעשות השובה א"כ יצא לתרבות ושמעאל נבדו
לשם לא פ"א פ"א פ"א פ"א פ"א פ"א פ"א פ"א פ"א פ"א

על ואכן לעשה ידו אדם לכן שפרתי הכלותים אשר לאפי לא יגע
טור שגם נמרוך לא היה עובר כלותים אלא השתחוה לאש ואם
אחור יאמר לו יורה לאלהו אמ ישיבהו אברהם שרצה להכין
בנכרים ולי יצא ארון הארון לא בן עשה אלא עירק עמו כין ודברים
למקום מעצוריו ופצצתו נמרוך שפיתו אברהם במעצוריו חקר
לפניו קצרון ואמר אי חנפה נק אס הופל להנצל מאש האלה
שלי עמם לא היה חתרה אברהם טו לא היה חפריתו נמרוך להשתחו
לא ליהוה אלא אש הושר בעינו ועשה אפל מאחר שרצה לערוך
השופות עמו נקאלא להפילו במא להראות את גבורת האלה והוא
אב שפס בונתו למוכה לקרא כולם בשם ואל ולהביא לחומר לפס
קעג עליו לה שלם בן ועשה לפניו ושמעאל אלא שיהיה לו געגוע
עליו וצא להרבות ועד לעבוד עץ שגמ' וקרא שרה את בן הגר ופד
מזק ואין צחוק אלא עץ שחש דהל אס בן אדם ויומר את האחרים
שמי כהם הועלק אלא ספנה עכוה ואינו ויומר את בנו לבן
קמל עליו עמק ששמעאל גם ליצחק הקני עכזהו שלא ימר את
בני עשו וזהו לך להוביות את כל העולם לא את בנך אמ הכילו
ויצא שהוא הקן וכרמה להוביות כל בעני ואהבם שיחוס חומר
לכן יצא כולם צדיקים משה אל בית יעקב אשר פנה את אברהם
לומר בית יעקב כל הבית בכללו שהיו צדיקים זה פנה את אברהם
לא בן לא נצל אברהם מככשן האש וען לא היה בית אברהם
פולו גם בית יצחק בלו בית יעקב שלא את בניהם ושמעאל ועשו
שה עמרת מקנים בני בניו הוא יעקב אשר פנה את אברהם אף
הם האבות אברהם ויצחק היו צדיקים גמורים ולעשה ידוהם
קאר בהם בעהם עכף היה עמרה לומר עקם להכילו מככשן
ועשו ושמעאל שלם ויצחק להכילו עמרה
לומר עקם להכילו מככשן
לומר עקם להכילו מככשן
לומר עקם להכילו מככשן

בניס ולא אחר קט בניקס אפן כא לומר אגס אם אבותם של אלו הם
 אברהם ויזחק הוצרכו לעמדה בני בנים להנצל בזכות יעקב ואשר
 ואלה הולדות יזחק כן אברהם ובה פואו האומיק וזכה ואלה הולדות
 יזחק יעקב הכדיק הופיסו על זכות אברהם להכילו גם אם הוה
 יזחק וקעמר פאפיו לומר שהוא כן אברהם ואלה הולדות הוא יעקב
 הופיק על אבות אברהם עצמו להכילו כפי שאברהם העליב את יזחק
 שאם לאפן הוה נשדף ולא הוה נכול אם ותפארק בניס לאבותם
 וזם שלמה פלד פפיו אהיה שלמה עמדה לאפיו שהוליד כן צדיק והיה
 דוד ותפאר בשלמה בני וזם פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר השפט
 בעת פלאו שהי נשים להשפט בניהם מאר אומרת בני החי ובה חכמה
 אלהים לידע חיו היתה אם הולד זם פי בני צדיק יהגה חכמה אלה
 כלנו שידע חיו היתה אם הולד ומחכמה אלהיו לשוננו דבר השפט לומר
 הוא אהוב כל מה אבות הרוה שלמד ולומר כגון יזחק שלמד השפט
 ועבר ולומר אהב לו יעקב ובזכות יעקב נצל אברהם פלד השפט
 בהיותו צדיק כן צדיק אשרו חיו שזכה לעסק בהוה והשפט לומר
 יהודה **אמר** ל יהודה אשרו חיו שעללו בהוה עושה נחת ליוצרו
 גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו השפט
 שלמה בחכמהו טוב אם השפט טוב ויוס הוה חיוס הולדו לומר
 הדבד ויתנו לך ספר הדבד ודע שאתן ספרן של צדיקים לעבדיך ואת
 שול מה ראד והד שמה י יהודה שאמר אשרו חיו שעללו השפט
 עוד אומר עושה נחת רוח ליוצרו מה עמל וזם להקטף מה עמל בתו
 עושה לו נחת רוח אדרבה כל השוחה במעונו הוא והוא הנותן נחת
 רוח לאדם אם בחלבוך אם בעשר ופיצל האדם ועשה נחת רוח ליוצרו
 // עוד אומר רוח חללה ונתן לה משילו לאדם שיש פורוח ברוח חיה
 הוא שגא ורוח האדם אשרו חיו אשרו חיו אשרו חיו עוד אומר גדל
 מן האדם שיש פורוח ברוח חיה ונתן לה משילו לאדם שיש פורוח ברוח חיה
 עוד אומר נפטר בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו השפט

יה אב עק יעשר במוב אחר שאת ולא נדנה ממנו / עוד אומר ועליו
אמר שלמד בחפזו מוב עם משמן מופ וכד וכו לא אמר שלמד בחפזו
כי אם זה כל דבריו וכל השליו של שלמד כולם בחפזו אב בחפזו חיותו
/ כל הדיוט הזה פיצר וכן חזק דפסוק מוב שם וכד / עוד אומר למוד
הורה הרבה ויתנו לך שפר הרבה ופלא צריך אדם לעבוד את קצו
אלא על חכמת לקבל פרם והואל הוא אומר ויתנו לך שפר הרבה /
עוד אומר ודע שאתן שפרן של צדיקים וכל ידועה מוצריך להבין
ועק ידועה הוא אומר ודע יוכן מצריך ידועה גדולה / הביאור
הא והראיה ר יקורה איוב אחר כי אדם לעמל יולד וכד ופסוק א
אומר כל עמל אדם לפיהו וכד ומדבריו של איוב יוכן כי עמלו של
אדם הוא לאומ פארן על מזונותיו במעט אפיו למה כא ר יקורה
לאמר לא כי אלא כל עמל אדם לפיהו וכי הוא כי כל עמלו הוא
ליתן יתן פיהו לאכול ולשתות כד פסוקו של פסוק למא אשירתי
שעמל בתורה כו ראה פסוק אומר כי לא עלה לחם לבדו יתיה האדם
כי על כל מוצא פי יא שרוא לעמוק בתורה יתיה האדם כי הוא חיוך
למא אשירתי שעמלו בתורה שמתחיל תבוא לחמה ומע עושה נחת רוח
ליוצא יובן עם מע הנביא או יחזיק בחטו יעשה שלום לי שלום ועש לי
שם כעמל היונו רוסא היינו סיכא אברא יקורן מפסוק אחר מה אנוש
כי כעמל יקור תנא יא אדונינו מה אלהיך שחק ככל הארץ ירצה
למה השית לתת התורה לישראל עיניו המלאכים לאמר חמדה
לכונה חשק ימי כנא שית רוצה אתה לתת לאדם מה אנוש כיתזכרו
מלו מלא חמאות ואשחות אשר אנחנו שלמים ראויים תנה קודך על
עמים ואל תקן אותה לאדם כי לא יעמוק בה אלא לתתיה ולקנמר
עמו עומק בה לששוק רש איוך בחקותו ובעת אם יעמוק בחו שאמכ
ליתן יתן אמי ותמו המלאכים לעבוד אלהיך ולא אלהינו אלהיך
שמים מה אלהיך ותמו המלאכים לעבוד אלהיך ולא אלהינו אלהיך
עומל עמו ישת
עומל עמו ישת

ה' ענין ישמעלע זעקתו חסדן קולו בן זקנתו נשמע ודהעך אחר
זאון יראו יעשה ומהו ארבעים אלהים זכאנו זמר על זכו וזקיוס
טנה ורננה אחר ויקם לך והיכן חזינו כאיה לדבר ויועקב אמר
הזילכי נח חיד אחי ופד ושמע ייא אר קולו והזילו ועוד כשנדאכך
אנו של עשו עמנו ונצלע ניכבו הקפה זרח לו השמש קודם חזנו שנה
ויזרח לו השמש והע על זכר ידע העשיר הטובים טנה אור ומש
טנה פקתו שמש טנה הורו זעכור קדוש חסיד תמים אושר ולא על
ועקם בלכך אלא על כל הכדיקוס בדורס ומש אלה דלקה לך בלוא לך
הארץ אלה יהיה לך לזכה בכל קדוש הנחלא זכורו קחיד כחידש
האור חשקו אהבם ללמוד הבורה אנכור לחזים חדר שוק יסין
מכנה אחר לטן הארץ לו לא שיה הנה אחר
סינין אגדור חזים ופד נשאר חסדוק פשמים זכרים
נחלים אשר זכאנו חסדוק אלהים חורט וזורש חסיד לא
זכאנו אחר אשר יהיה זכור דרך ישרה דרך אלהים
לא יסין וזון ושחאל חדרק ייא נס ייא לא יחנע טוט להולכי סם
כרמס אשרי חוס כומח בו שיהן לו כלנכסו וכל עכרו יחלא
מח אלהי לו לא שיה הכדיק אחר זכאנו חיד יתנו לזכרו ויחלא
לעצמו אשר שאל הכדיק ויערב יחאק לזכ לנכח אשבו פי
שיל למה אחר לנכח אשבו ולא אחר זעכור
זון וזל אחרו שיחאק כזויג זון ורפקה כזויג זון וכד וזעל
כפין כאחרו ויערב לו ייא למה לו ולא לך או יאחר ויערב לך
הואיל ששנים ועודים מה ארזה לשל פיזשטו שמעכר
יוצר חספקר מעטן הכדיקיס וחמ לנכח וכד אכל לעטן
זכאנו ויערב לו ייא וחז לשנה לשכרם ולא יקין עבדו ייס
לזכ לזכר ייא יחאק לזכ לזכר
לזכ לזכר ייא יחאק לזכ לזכר
לזכ לזכר ייא יחאק לזכ לזכר

ונאמר בוקר וחולקה ונפטה ויקה מעונתה וחוקה אונה יפולה
 להראפק כד הגוף והנשמה והגוף יען כי הנשמה מהורה
 היא והנשמה חקום מעור לשנה כו בגוף מקור והנה חלק מוח והנה נעים
 שבת אחים גם יחד ולזה הגוף נדלק וכוכב כי נקפדהו שמש מעל אחיו
 שכל זמן שהנשמה בלונה כו עומק ברוך ומובה וחזק וכעך אנפיד
 לא החרים יהללו יה ומה גם הנשמה כראותה יושבת בגוף כדיוק
 ושלח הכוחה יוגר חזק ענין כדלל יפה שעה כקשורה והעשוי מוכי
 נענה חכל חיידיעלכ ולזה הנשמה כוכב על הגוף פדיה צדיק והגוף
 על הנשמה כמדובר ומש ויעלל יחלק והגוף יככה עונה תהילת
 יחקה יגדל זעקתו חונן קולו ליל לפני יל לבכח אשהו לפיכך
 נשמה כי חמה ומה אוחל לה שחקים קשמה והוא כי עשרה
 היא כבוד ושיבת עפר קדוה לוח הרימה קוא זכא אלי וכנאות קדוה
 צער הגוף לא הוכל להראפק כי נכחו החויה עליו והכך והתחיל
 להקצה לאור רחם עליו כי איככה אופל וראית כמדן חולל חק
 הגוף ומדו ויעלל לו יל והנשמה יאמר עמך גורבק לחמהו למען קדוה
 ואל יגע עליו תוליעה לזה או יאמר ויעלל למפנע זאה גורבו עכ"ל
 שבוט וזקקו ורהר רבקה אשהו זרען גורק האלהים לחום קדוה
 קדושה היא אשהו שגורתו גגיד זרעיד והלראכא הכנים קדוה
 זכאלאכיס ועידו גורתו רזאיה צדק צדקתו ואחונה העשרה
 כנאמר יוגר חכל כרוך קטרו לחמהו כזכות גורק והאמר אם
 לזה זה אכפיו ואכינה קענה אוחק מוחל נוגה ארבה חכוחו כי
 שקד לחירהו מגאוה הרתיק חכוחו הרבה אלה נשמה כבוד
 ובלק לכפוש אה יל יראה עשר לכבודך יל וכבוד גורק
 לקורק ליש חזק ומש שחק חלה תהילת יל או נאמר
 ב פעל יל חכמה יל יחד כדו
 בין ופעל
 עכ"ל

סדר ויצא

במדרש

דבי חושעיה אמר כבר
 כתיב וישמע אל אביו ולא
 ומה תלמוד לומר ויצא יעקב
 מכאר שבע אלא אמר אבא בשעה שברש
 לצאת לחוצה לארץ מהיכן הור שחז לא מכאר
 שבע אף אני ל הדיני הולך לבאר שבע וסנת
 לי רשות אני יוצא ואם לאו אני יוצא לפי צדי
 הכתוב לומר ויצא יעקב מכאר שבע ויצא וס
 לא יצא משם אלא הוא והרי כמה חמורים וכמה
 גמלים יצאו ואת אמר ויצא יעקב ו עזריה
 בשם ר יהודה בר סימון אמר בזמן שהצדיק
 בעיר הוא זיוה והוא הדדה יצא משם פנה זיוה
 פנה הדרה ודכותיה ותצא מן המקום אשר היתה
 שם ונז' ותצא וכי לא יצא מן המקום לא היא
 והרי כמה חמורים וכמה גמלים יצאו ואומ' ותצ'
 רבי עזריה בשם ר יהודה בר סימון ורבי חנין
 כטס ר שמואל בר רב יצחק אמר כשהצדיק בעיר
 הוא זיוה והוא הדרה יצא משם פנה זיוה פנה
 הדרה נחה דתמן דלא היתה שם אלא אותה
 הצדקת בלבד אלא הכא דהוה יצחק ורבקה
 ר עזריה בשם ר סימון אמר לא דומה זכורו
 של צדיק אחד לזכותו של שני צדיקים
 עכ"ל

אמר דברי דוד הראשונים והאחרונים פצטחו קוליד כוונת
 אלהיו וכזה על כל אשר הפנה הצלית כי הכתובן מעלה
 גדולה שבטכרר יהיה לאדם לפלטה גדולה והש כן פצטחו אבותינו
 פצטחו והפלטתו פלוטר פזכוק הכתובן עצמו פצטחו והפלטתו וה
 אזעקו והקדו עילו כזעקה אם נענו כזכוק הכתובן לזא אלק
 ויבצלב שניק פולמז סינה לשונו ואמר ונתלמן לצדודיך ש
 ו כי כהק אז ענו ונתלמן לצדודיך שניק ולמז כיון ש
 ונתלמן לצדודיך שניק ולמז כיון ש
 ונתלמן לצדודיך שניק ולמז כיון ש

שכונ ארץ עליה בידונו שהכמתון אינמח האדם יהיה על צד החסד
לא על צד הגחול וכמה נפין מש ירחוק הנפוא עה באוהרו כרוך כ
הגבר אשר יכמח כויל והיה יול הכמתו וקלל חלקה הכומח כאדם נאול
חרוד הגבר וכה וקטקכו אחר אשר יכמח כאדם כלשון עתיד וכן
יסור לבו כלשון עתיד ושם הוא לשון עבר // עוד כרוך לחקור אם
הכמתון כאדם וגם כשאי אם יהיה ככלל ארוך או לאו לפי פשט
הפסוק נראה דלא קאי בארוך אלא דוקא באכומח כאדם וחן יול יסור
לבו דוקא וכן פי' הרדק ואני אומר כי סוג הכמתון הוא הכומח כאדם אשר
כל פניוהו כו שהוא הולך עיניו ולבו אלהאדם הזה ולכן כיון שעושה
המפלה עיקר מעפי איכמחך אלה שחל גליה עיניו לעולם עבד ארוך
הוא יען אשר לא החליף השומה לכמתו כויל ככל לבנו ויסמוך קכר כאדם
מש ארוך הגבר אשר יכמח כאדם והם מעם לחביון ששם כשרזרועו ועזרו
ועשה עקר חכמו ודם הנה כויל לי דחן יול יסור לבו לעתיד ולכן מעפי
שכמותה שכמח כאדם ושם פשר חרועו והיה חכוםך למה קכר סחור
כך כמחך חלך זה אינו כאו לך יוק בארוך עכץ על שם שעמיד למור
החשיה לבו ראוי לכך כאולור לאכן העושה עקר מה עקר ומפל חמול
הוא הגבר אשר יכמח עקר כמתו כה מעפי שכער פנה קכר אל כן אדם
שכמחלעור האדם יגיעלו והם שכמח כויל הנה מהור ידום זה יומיק אול
ועוד מעט והיה יול הכמתון לגמרו שלא יפנה אל אום אדם אלכל הכמתו
היה יול יקל לו דרך ואופן להגיעלו השגתו יול וכמתו שכמח כואכל
כל פעמיו וכמתו כה שוק ולא כוולתו לא לוינה ולא חקכה וסן חורה
היכר הכמתו שהוא הכמתון כהחלט כלי נמוך אנה ואנה והעד על פי
עד פסוק אשרי הגבר אשר שם יול הכמתו ולא פנה אל רבנים ושמי ככ
כידוש הוא אולרכו הכמתו הוא הכומח כויל כהחלט ואינינו פונה זה
כשם ושמו ככ חכוםך אל הכמתון פי הנה דבריו הנעיולים מש כרוך כ
אשר נקחיל לכמתו כויל ואי כהחלטו לכדו באולור ולעד כהחלט
וקיב יול הכמתו נאול הכמתו כויל ואי כהחלטו לכדו באולור ולעד כהחלט
וחל אלו כרוך כויל יול כהחלטו ככ חכוםך יול עושיהם כל חכוםך כהחלט

סו

ג' יעדה טובה ומופך והיה יא חפטה כלומר שכפ יכולה כוונתו יהיה הוא
עצמו כוונתו מ' והיה יא ויה אמן הפה יכולה לדבר קרו נכרר מדכרוט
היות הכתוב ראש פנה לכל דבר שבקדושה לשום כוונתו ועוזו ואלעזר בו ית
כחו אפודשנו ועל אכמ' בחור שבאפוק ובמה נבא אל ביאור הפ' וראוי לעורר
הזכירו יציאתו ולכבו לחון והיה די הזכירו לכתו לחון ויאמר וילך יעקב
לחן ותלל בידו שיציאת הכלים מן הקום עושה רועם גם לדברי ח'ל
שנתחבא יל' שנה בחורש אם ועבר יובן וזא יעקב כי היה חון רב וזא
חבאי שבע לכד דהיינו הזמן שהיה נאם ועבר ואה' וילך חרנה //
עוד צריך לדקדק אמר ויקח מאפי הקום וכו' וישכב במקום מקום
מקום למה לוי // עוד במקום הקום מיותר כי ה'לל ויקח אפנים וישם
מראשיתו וישכב ודי // עוד צריך לדקדק תכלית האמה בזה ~
הבבב והנורא // עוד צריך להבין עולים ויורדים כי ה'לל ויורדים
ועולים וה'לל מלאכי האל עולים ומולתם יורדים ללותו כה'ל וביעובי
וה'לל יא נשכ עליו // עוד אמר אלהי אביהם אביך ואלהי יצחק לאמר
אביך ויורר היה כוונתו כי הוא אביו // עוד למה נאמר לו והיה יעקב
בעבר הארץ ולא נאמר לו ככונתו השמים // עוד צריך לדקדק ויהי אפי
עמו ושארית ה'לל ואמרו כל אשר הלך והיה הקד יורר או לפחות
והנה אפי עמו לשארית כיו ושארית לשון עבר אלא שה'לל מה ששארית
// עוד קשה כי מתחלה אמר שישאריתו כעצם ולא שונה והנה אפי
אכסוף הפטוק גורע ואמר כי לא אעזבך // עוד לשון אם עשיתי בלתי
צודק כי ה'לל עד אשר אעשה את אשר יצוה לך הביאור ~~היה~~
מקומו יעקב יעקב
סמוך לבו כוונתו ויא ילך אנהוא כי אם על פי ית ימע כוונתו
אנפרט כוונתו בע' וכיון שקכל יעקב הכוונתו מאביו ומאמו
וישמע אל אביו ואלו לחשבה הוזהר לעלה עליו הכוונתו
כאלא עשה וילך פנה אדם אבל ענין לא יצא מפחדו מאביו עמו
ויורר אפיו אחר ~~היה~~ יציאה אלא משמע וכו' וילך
אין כיון שאמר ~~היה~~ צריך לידע היכן חון אב

את עצמו וחול פונטא כונחא פחדש סס ועפר יל שנה אפ לזכרו קס
הולל וזא יעקב לחיית סס ועפר והוא אומר לחאר ספע זריק לזכרון
הדבר אחסם לעד פי סע פעמים נאמר וילך פדנה וכה יא וישלח יצחק
אל יעקב וילך פדנה ארס אל לבן בן בקואל וכה ויהי וישמע יעקב אל
אביו ואל אחיו וילך פדנה ארס ואחכ וזא יעקב לחאר ספע וילך הנה
נפעמים וילך אכן כשני פעמים הראשונים אחר פדנה ארס וכאחרונך
לא אחר פדנה אלא חרנה והוא דקדוק עצום שלא מלאכי נכל הספרים
קושיא זו ולא רחוקה אוחלה לאל חזק החסד שישיס בסי דבר להטיב על
מכונתו האונה מכונה ומקוקה סיכנסו דברי באקני הקורא אכרא חזאנו
לענין שאלו אנתכא אל הכלים כדזו ישראל ושואל להחליכו על שאלו
כאורו והואיס כך יעקב כששלה אודו אביו נאמר וילך פדנה ארס נאמר
שעל לא הלך הפתחו מעשו אחיו אלא ירוק אחריו ויבדדו אלא עשר
עשר כתי שרצונו לילך וקשר חנעלנו כדגלנו ואחז בחקלו לעיני עשו
ואש אודך וירא עשו כי ברך יצחק וכו' ירצה שלעיני עשו עשר עצמו שקולך
אכל חכא אל כית הכלים כהר יחיס ואש וילך ויתכא יעקב לכית כלים
ולא ילך וכי הווא אולי יקרו עון כדבר שלא הלך כחשע שלא שחע לזכרו
אשר לזכר חזרו ואשר וישמע יעקב אל אביו ואל אחיו וילך פדנה ארס כיון שקבל
אמר אביו ואחו העלה עליו הכרו כאלהלך וראיה לדבר שאמר פעם אחר
ויכא עשו פי רעוק כנוק פנען וכו' וילך עשו אל חתלה כר ישמעאל וכו'
ירצה וישאל עשו דלך אחיו ולא חזאו ולכן נתייאש חזנו בחשכו שהלך
אלו ארס ויעקב אחר מעמד אס זמן מה הלך לדרכו וזה וזא יעקב
לחקוס שחור וזה הדבר החזא כהוד כעניני בני ארס שקס וראיס מאויפי
עמארו חפור ש כעטן רהב הזונה כעטן החנבלים ששלה יהושע או נאמר
כתיבה יעקב שהלך עשו ליקח את חתלה כר ישמעאל והיה עמוק כשחוק
ובשואיו יצא יעקב כלי פחד ולכן חזר ואמר וזא יעקב כחזא חזכריו
כיון שני פעמים וילך הא' שלא ~~היה חזק וילך חזק וילך חזק~~
כשני הליפוק אלו אומר פדנה ארס וילך חזק וילך חזק וילך חזק
פדנה ארס הל שנתן כפי ושמלי לזן ידעו וזא חזק חזק כענין חזק חזק

הנשמה לא תפוד והגוף קדוש כי הכלים הם ישיני עפר אבא הקיילו
וירננו מ' וישפכ וישפכ אבותיה בחקוס בגוף הדוא על כאן דרושי
זוטר ובהם אחרים אשר נגדו ופזג נבא אל המאור שהכענו
למה לא הקשה והפסוק עצמו למחר דכה וילך חרנה טק כורך
להזכיר וציאהו להבאר שבע ותופרה הוא אחי אפסר לפתו לחון
אם לא יאמר חכמי שבע אשר גר שם יאחק אכיוו ומא' גם מו יכה להקטו
הפסוק הקדום מה צריך לתפוס והפסוק רושיק דקרא וישמע יעקב
אל אכיוו ומלמולו קולל אלמא כבר כתי וילך חרנה מה קל ונא
יעקב ו עוד היכא ותיא בקרא דבר הרשוק ואיך אחר אף אע
הולך שם אס ניתק לו רשוק ובו דהו שס פיהו כה' אה' פמון
אדצדיק בעיר הוא מורה וכו' ואף אס שם היו יאחק ונבקה איננו דואה
חבור צדיק א' לפ' צדיקים א' שם סיבה מה צריך ללכת שם ו עוד
הכול שאמר לכך הוצרך לומר ונא יעקב חכמי שבע הרי פוקתה
דרשקו ומד קל ונא יעקב וכו' ו עוד מה דרוש עוד ונא וכו' ונא
השם אלמא הוא הרי ספר דרשבו שהלך לשם לויעול דשוק מה
עוד ודורש לומר איציהה הצדיק עושה דושם והנא ליה פ' דרשוק
הפסוק א' ו אחנם הוא מוכן עם הש' לחעלק סדלך יעקב ונא
שבע ונמלון כתיק שם ועבר ושוכ חזר ל
שבע ליטול ראוק לצאק לחל ז' הויני הולך שם שבעוולדו כתי
ועבר אחר יעקב ללכת פעם שניק לצאר שבע ז' ונא יעקב ונא
שבע וילך חרנה לא יאמר חכמי שם ועבר וילך חרנה אלמא ונא
למש יאמר וילך חרנה אחריו שבה וד' שנה בבית שם ועבר חזר
שבע והשם יאמר ללכת לחון ונזג כבין למה הכריח דרשהו אה' הפסוק
וישמע יעקב וכו' ולא חסיפיה דקרא דכה וילך פדנה אלם או הפסוק
עצמו שמיים וילך חרנה אלמא יזכיר וציאהו כי הנה חון לן הכרע חכמי
הלך ליטול ראוק כו' אע' הפרש הש' לחעלק שדמכיר היציה למה
לומר לא היו כפוע' וציאהו והליכהו א' קדי נדנב חכמי שבע
אך ללמדנו דרשוק וילך חרנה ונא יעקב ונא
וישמע יעקב וכו' וילך חרנה אלם ונא
לומר דרשוק ונא יעקב ונא יעקב ונא יעקב

יבאו ולמה לבס לזאת יחיד נק בנינו גם למה תלך הזיאה נכר
לכדה ולא אחר ויבאו מן האקוס ההוא נעמי ואתי כלותיה אלא

אלא לומר לך שזיאה לכדה עשה

רושם לא יזיאה דוק ועיפה

סדר וישלח יעקב

במדרש

ויירא יעקב מאד וישן לו
פנחס בשם ר' אובין שני
בני אדם הבטיחו הקב"ה

ונתייראנו הבחור שבאבות הבחור שבנביאים
הבחור שבאבות זה יעקב שכל כי יעקב בחר לוי
ואמר לו הקב"ה והנה אנכי עמך ובסוף נתיירא
שנ' ויירא יעקב הבחור שבנביאים זה משה שנ'
לולי משה בחירו ואמר לו הקב"ה כי אהיה עמך
ובסוף נתיירא ויאמר יי אל משה אל תירא אורלו
אין אומר אל תירא אותן אלא שנתיירא רבי
בכיה בשם ר' שמואל פד נחמן בשם ר' נרמן
ראוים היו ישראל בליה פימי המן אולי שנסמכה
דעתן על דעת הזקן אביהם אמרו מה אבך ויעקב
שהבטיחו הקב"ה ואמר לו והנה אנכי עמך נתיירא
אנו עאכו הוא שני שהנביא מקנתו את ישראל
ואומר להם ותשכח עשיך נוטה שמים ויוסד
ארץ אמר להון אנשיתון מה אמר למן בה אמר
יי אם ימדו שמים מלמעלה אם רתיתם שמים
שמשו והארץ מתמוטטת מנטיית שמים וארץ
לא היה לכם ללמוד אלא זתפחד תמיד כל היום
עבליה

היה

קאלם השלם הגוי ירא וחכו כהשק אשרי אדם לפחד
הגוי שאל למה אמר אדם ולאו אמר איש כהשק אשרי
יבאיש אשר לא הלך אשרי איש ירא אפ"ל וכוונצא במקומוק הרבה
לפני השם פירש גדול בין אדם לאיש שקיים הוא החומה מול
שןכאלם אשרי איש ירא אפ"ל וכוונצא במקומוק הרבה
לפני השם פירש גדול בין אדם לאיש שקיים הוא החומה מול
החולק הוא קדש

מחטו ככל פעולותיו איכות השע שעעם הנזכרים אשר הורכב חקם שכל
 פעולה מפעולותיו ימצא מחוייב חלק החומר כחצאוק הפעולה וחלק השכל
 כתיקון הפעולה וכליתך והחיד לא יחשק מה שהמש בשעיהם והחכמה
 והשהמש בה יקרא בעת ההיא על שם החלק שנתמש בו וקרא השכל גבי
 מה שאיש האלהים מוש בעמותו בקחתונים אוכל והשהמש בחושיו האישיים
 וכשעלה למרום נקרא האלהים אלוהיו ויהי שם עם ייחוד יוס והלוקח למס
 לא אכל והיום למשקה וקשם ישמש יותר בחלק השכל מלחלק החומרי
 וחמה חוייב שהשכל פעולתו שכול כמעשה עצמו אודית מוס זכונה
 נכונה כו קרא מחור דעה לשלמה כמו לחען השכל מה כל אשר העשה ואמר
 כל אשר תפנה שם שהעשה נאה והפניה אשר תפנה שם תפנה עלך כיוני
 אהלים השלם יחוייב שכל העשו יהיו נאים וכונקו יקיר טובת השכל כפי גדולת
 מעלת האדם וחמידותו ככה גדול השחרז בהכשלו אפי' פנקל של זקן השך
 ומכיוון נשעה וכד וחמה קמעם מצינו לבחור שפאפוק אחר בחלק השחרז
 מאת ויל אשר בחלוס דבר כו ועכ"ל לא שלולא שקמ מהיוקו חרד וירא
 חקל שנקרא שמה כהשכל כחמש לכן קרשע פהשך עם חסיד וכד
 וכד ולעומת זה אחר עם לכן גרתי ואומר עד עקר לומר שם השכל
 עד עתה זקאחר כפית לכן עשרים שנה עכ"ל לא לחרף המעשו כפי לביות
 אני עמו כל אלו השעם גרתי ולא נשקק עתי עמו לכן אל קמוה כדעשה
 אלהים עמנו דדפו והפשוהו כי אין חכיל אסל מה נקרא שמה שח
 גבורתו אשהו ואורו דלבלוק אסשר לגרום כהה מערפי אין חחיה
 כחו עשו אלא החמא מחית והכל לפי מה שהוא אדם ובחו שקפסו לעקב
 היה מחמא כחון דעזר וקסווע דאלהי לעיקב להפיל את עשו הוה
 עדקות יעקב כו לא בחול ולא בפח ונמך נשא אל ביאור דברי הנביא עת
 שאמר והיה בית יעקב אש ופית יוסף להבה זכ"ל כו יש לעורר מה כו
 להבה להכריח הקט פחמך ומפיק או אש אדלמה כו עזר אלא
 ויהו אש ויוסף להכריח אש ויעקב להבה כו ויהו אש ויעקב
 ויעקב להכריח אש ויעקב להבה כו ויעקב להבה כו ויעקב להבה כו
 ויעקב להכריח אש ויעקב להבה כו ויעקב להבה כו ויעקב להבה כו
 ויעקב להכריח אש ויעקב להבה כו ויעקב להבה כו ויעקב להבה כו

בולם כלום כח הושל אהא והלהבה והקש כולם כלום באחד הביאור
בהיות אהמכור הנכס עה חמאות אהים דא החום אהום אהיעקב
אהיו כהש החום אהיו יעקב וכד והוא עון גמל והשני עון אהיעקב
דעום כהש ואל העמוד על הפרק וכד והנה חמאנו בענין הגמל אהוא
חמור אהכלה אהן אהן יכול לכלות כהו אהחל כפסוק וכא אל
הגב וכד וכלהו אה עשו וכד והנה יעקב אהינו עה ישר ונאחן כהית
לפן כהלא כהו ועם היותו חמיו למ הורה הורה היתה לעצמו וכהו אהר
נ אהר ומה היתה כיום וכד מרפק למ הנה אהי וכד והעל שפא לפן
ועשה ולמ אהא אהי חמט גמולה כהש אה חמא חכלכלו כהית וכד
לעוהת אה אהר הכסוק כו יכא יעקב חמיו בעען הגמל וההיה כהית
אה לעשו אהר חום אהיו וכנהג אהיעקב לווים אהר אהר עשו כה
בעפדהו אהרה כהו לאהיו יכא יומל אהר אהיו הנהו פכעוהו והנהו
אהר לושמעלים והיה דהו להקלהו לעלות חיהו לנהס נהס אהיו
כולם זעהו נהנה עמהם כהמו וככלל אהרם ופרנס אה אהיו חוה
אהיו ולמה הכסוק וכהו יומל להנה כהו להכרית אה עשו ולכהו כה
אהר אהוא עשו יפלה והנה כהו יעקב ויומל למ יכלו ולמה כהו יעקב
אהר למ וכן כהו יומל להנה ולמ כהו ללהנה לומר אה כהס מעלה
אה ומה להנה לפלוה אה עשו ולעוהת אה כהו כהו לקש כלהו
למה כהיו חמש לקש כהו אה הוא אה אהירש וכלהו כהס
ואהרם ולמ אהר אהירש לכהו עשו דוקא לכהו עשו אהר כהו יעקב
יומל כהיו אה כהו אהירש יעמוד הרי אהר עשו הנהו יהו חמ
אהר אהרה והיה עם אהיו חמוכ יאהר ויהר כה חמא בערך כה
דהנהו כהיו אהירש כהנהו והנה דעה אהר חפני רשעים אה
אהר אהירש אהירש כהו כל אהו כהו אהר כהו אהירש
כה חיונו אהירש אהירש אהירש אהירש אהירש אהירש
ואהרם לכהו אהירש אהירש אהירש אהירש אהירש אהירש
גם כהו אהירש אהירש אהירש אהירש אהירש אהירש

על

עבדך הוא קיים וזכות כבוד אב ואם פעם א' לא כן עשו העוולך אצלם לכבודם
ככל עת ובפרטים רבים ועוד מעט נכון ליראתו אולי נהפונתי לדעת גדולים
והוא שנתירא מן יהודים את עשו להיותו בודק ועבדך חשב לחילול ה' שואמו
היה יקרה יעקב איש קדש את אחיו כל אלה המענות היו סיבה ויראת
יעקב והביאום חלל נה' וכזה נבא אל ביאור פסוקי חק פדש' אצל מעט
שליחות הלמנים אלו למה להחזיק באמנה כלב כדל' לדרכו היה זה לך וכו'
// עוד למאן דאמר הלמנים מהש למה נשתמש בכלי קודש ולא שלח אנשים
// עוד אחריו לפניו מה רוצה לוהר ודאי לפניו שלחם ולא למחיו // עוד
אל עשו אחיו וימפיק אחריו אל אחיו שלא היה לו אח אחר // עוד למה נקן
מטובים אל מקום שלה ארצה שער שדה אדום ונפרט למאן דאמר הלמנים
מהש מה צורך להודות להם מקומו והם יודעים יוכר מחנו // עוד אומר
ויכו אוקם למחר היו אחר פניו כה במחורן למדוני לעשו כה אחר וכו'
זכא ומפיק // עוד אומר למדוני לעשו כלל' למדוני עשו מדעי ליה //
עוד אומר עס לכן גרתי ואחר עתה מה צורך בדברים אלו להקפיד
עשו ודברי דל' ידוען לא נעשה שר וחשוב כי אס' גר נארן // עוד
באחריו ויקו לי שור וחמור על פי דברי חל' שור זה יומל' נפוס
וחמור זה ישכר וכו' למה הקדים יומל' לישכר ולמן דאמר
שור ישכר חמור גרס דכול קודם יומל' // עוד אומר ואם לך
למדוני למצוא חן בעיניך מה חן ימצא בדבריו אלה של הנחה שלוק שוא
ולמה לא שלח לו הנחה עתה ולא היה כח לכלל יראה שפחד מהש שחור
ל' וגם הולך לקראכך וכו' אם היה מקדם פניו בנחה פעם א' לא נשמע
ל' // לא אריך עוד בקושיור כי פולק מקשה ולא ימצא מעט חקוק
במקום אחרים. כמאמר חל' נמוק דפדש' ויעקב הלך
ל' וימצא חן בעיניו וימנע יעקב כאשר
ל' וימצא חן בעיניו וימנע יעקב כאשר
ל' וימצא חן בעיניו וימנע יעקב כאשר
ל' וימצא חן בעיניו וימנע יעקב כאשר

עם לבבי וישחח חלוקי הארץ לעמו מעמו אהיה שלח נאמן וידע לך שיש
בהואן מה שאין בן הראשון שמש ישקנה כל שקוא דברי האיש הקוא שועתלח
אליו לא ידע כיון וחיונו לשעמלו ומש כיון יעמדו לפי דברו עמל מעמו כיון
אמש יעקב אבינו נשאר חזק אלמ יקחו הללמכיס בונה העטן ויאמרו
לו מדד הדברים באוכן אחר או בלשון אחר כיואם כה יאמרו עם לבן
ישכתי ואחר עד עתה ויהי לי שאריו וחמוריים או חקנה רב ועבדים
וכה לא נעשית בונה יעקב שהוא דבריו ולמוריים לפיומ ולחלהל
עם לבן גרתי כמד החלהל לפדוע השמר פי עפ יהיה זרעך בארץ
לא להם לאמן אהה שיסבר בארץ כנען שקמ אנשאת נשים כנעניות
והיא ארצך ונחלהך כהוה כנעני וישב הארץ שהקחתי אתם הרי
דברים אלה קשים כגדון שעל ידי כן כהו וילך אל ארץ חפני
יעקב אחיו כהוה אברהם לו כהו שלא לפדוע השמר כיון יהיה זרעך
ואפטר שאלמ כיון הכמוק וישלח יעקב ולמכיס אשר על ידו שלחו
מה שלח וגרש את עשו אחיו ושלחו אנשאת שיעיר שדה אדום ולא נקעם
בארץ אלא ליפרע השמר הרי אהרתי גרתי לשון גרות שכמד החלהל
הגרות כיון הרי לבן לך ומארכי וכדבר הזה עצמו פיומ לא
נעשית. אך וחשוב לא תקנא כיון גרתי הרי' מלכות שחזרתי השמר
לפי ואם יאמרו הלמכיס עם לבן ישכתי לא יונן הרי' מלכות גם לא יונן
החלהל הגרות לפדוע השמר מש כה האמרון לאדוני ינשאת יאמרו לעשו
שכך צוה ואמר להם כה האמרון כלשון הזה ולא קשמו דבר קטן כלל
כיון שידקדק עשו כדבריו הימט ויפספש בהם כל הכונות מוב ודע
וזה שאין כן אם יאמרו השליחות אהה באה ולא יאמרו לו הזיוו אנשאתו
שלא לשנות אהה באהור לו כוסמ דברי יעקב שאמר להם כה האמרון
אם יבינס באה הימט לכל הפירושים ואמר לאדוני לעשו אנשאתי אהה
יש אחיה לאדוני ואני עמדו אם שכ אפן מנעני ואם לאו אחיה לעשו
שעזרתי שחזרתי כהה אהה אהה אהה אהה אהה אהה אהה אהה אהה
עבדך יעקב כלשון הזה עבדך יעקב כלשון הזה עבדך יעקב כלשון הזה
בארץ ואין לך להקנותים גרתי ויהיה זרעך בארץ לא להם לאמן
כיון אלהים עמני ואחיו עד עתה ולא באתי מניתי

ואת אלו עמו להלכה ויבא אצלך אם יראה ידו תקיפה ומוך
ולחם אהרן ואם יש כבוד כח וגבורה להלכה ויעשה שלום עמוך ויש אהרן
שהביא אותם למאור אלו שהולך לעמקיו ומקדו תמיד לעמוד על
הפיק כמו שעשה בחורבן בה כהנהגה ואל תעמוד על הפיק ופד לראובן אם
אם ינצחו ישראל יאמר לעזוב ישראל באנו ואם ידנו כפודנצר גבר
גם הוא בעופרי ישראל להקטיר פלמיו וכן עשה לפסוק שקדו אלו
לעמקו ופרקו על וספקו ופד וקנה הולמיו קללו לא שבו אל יעקב
לישט עמו עד כבנו למן אלא שבו אלו לאור ה' שאובת אליהו ויש
וישבו הולמיו אל יעקב לאמר ידע לאמר לפר שם על דרך ד' אל
פאיו כפי' ואמלמך רק אני לכי להניד לך ואחר גמר דכיון היה חר
וכן אהרן כן אהרן באנו אל אחיך אהרן אהרן לאמר להודיעך שעומד
מחדו ולכן אהרן הולמיו באנו ולא קאמר ה' לכי ידע באנו ולא
לשט עמוך פאן ויכנו השם הולמיו כולם הולמיו א' והלמיו ה' אל
וה' יעקב לבדו והלכו לפגש בעשו ולקחו חפר רכב מאד כהנהג
ה' עצמו מי לך כל החנה הזו אשר פגשתי כה' ה' אל אפגע בהלמיו
ה' אהרן אלכן יחוק אהרן ובין חפין אופס עז אל אחיו של יעקב
ה' וקיו חניתיים אהרן והאלדים עשה שיראו חלפניו ויעקב
בראיתו שלטון שאר וירא הולמיו כי לא יכול לו פלו עמר הולמיו
שה' ישנו אלכן הלכו להם כולם ונשאר יחידו אמר נהירא יעקב מאד
בראותו שהלכו הולמיו והאקו כהנהג ועבר ה' ל' חנה ידע
פכ דיתי ל' חנה הולמיו וסולם נמלקו חטע נהירא אלו על
שפגע חטע עשו אחיו ועפידה היא בינו כה' ה' אל כפסוק את לומר
אותם עליך אלופים לדאש על יעקב שקרא אפון לעשו אמר נהירא ש
עונותם שנסלקו הולמיו גם נהירא עתה חחדש כה' ל' חנה
וגם הולך לקראתך הוא בא נהירא ש' חנה זיקים חכים וח
ואמר ה' חנה אני חנה נהירא חנה נהירא חנה נהירא חנה
ואמר לכל שהיא הולך לגברת חנה נהירא חנה נהירא חנה
לו שאל ידע שהיא חנה נהירא חנה נהירא חנה נהירא חנה

ולפיכך אל אשר דרשתי כשורואן כקיסור נחמן חולת הקדחה והאחר
וישאלו יעקב הללמים לפניו ידוע הוא על דרך מירא הכעלם סמוך
הנשמה דוחק לנר הדלוק שהלהב שלו מתגעגע והשתוקקת לשוט אל
יסודה למעלה כך נשמה הצדיק השתוקקת לשוט אל גמעה ושרפה מקום
אמזכרה שהיא נר יזכ נשמה אלם וקולם פטוריקו ג' ימים קולה נשמה לראות
לקוחות טוב וקט' וישלח יעקב מן נשמה הצדיק הללמים הם החידושים אשר
חוקים בלתי לפעול פטוריקו אל פשו' אל עושה שמים וארץ אחיו שהצדיק
נקראים אלה העושים להקרה שנה לחען אחר דעה שזרה נא שלום וכד'
אדעה אכזה יגדל ארץ העלונה מעיר עיר ש' שהוא עולה ברחמים
שה אלום חקל הפוחים ששם הטיה השקעשע עם הצדיקים ובפר אחרת
למעלה אדרשן צדיק שהפסוק נבטלו יאמר כברי קדוש אשר הוא
ודגד אלונו אקודב איפטר שלשה ימים יעלה נשמה לראות חקונו
העושה ומה דחוז בפסוק וישלח יעקב הללמים וקולם ופטר שלש
לפניהם וראו עולמות קדושים כחלונות הללמים וראו לו ארץ
פניהם וקומו לפעול אל עשו אחיו אשר פטוריקו נשמה
ועלה זיכא ואחר עלייתו לערום יתקצו הללמים ורחמיים
ויחידים אשר כולקו יכאו לקראתו ויאמרו לו שלום בואך וקו
אל עשו אחיו אחרים לו עליך שלום וטואך אף חמידיים ושדים
זקתוים אכזה שער' אלה אלום אחרים לאו צדיק הבא
שלום לעושים וחד זאה שלום לזכרים הכל אשר זכרו ועשו מעלתו
אשריו ואשרי חלקו ואשרי יולדתו שככה לו גם הטיה מאדעבו
איתו אחר לללמים ולאלים פנו מקום מלשון ואנכי פניתי
דכית וכד' ומש' ויש' אהם לאמר וגם יזכ' ואלה אלהם אלהם
והללמים תקנו חקומו לצדיק אשר מעלתו זאה כה האמרו אל'
לעשו ידעה באשר עשיהם לשאר כחוקו בן עשרה
זקרו כשאר הצדיקים תעשו אית' ואלהם אלהם
אאלו שאר הללמים השומרים אשרי בן עשרה
האיבו הללמים אשר שלחם יזכ' לאמר דם

חלקם נהגו כזוהי עולם ייחודי ושרים כזוהי אבא ונגד זקנו כבוד

סדר וישב יעקב

ברכות
אמר רבא אמר רב הונא אמר
רואה אדם שיסורין באים
עליו יפושט במעשיו שנ'
נחפשה דרכיו ונחקורה פשטו ומצא עשו
משוכה ונשנוטוכה עד יי פשטו ורלא
מצא יתלה בביטול תורה של אשה הגבר
אשר תיסרנו יה וכתורתך תלמידין ומסתלה
והמצא בידוע שהם יסורין של אהבה שנכ
את אשר יאהב יוכיח עכ"ל

חביבין

שלא ל' אהבה בנים לזקום אבא בנים אהבם ליוז' וכו'
וכאשר יוסר או שאב בנו החשוב לו כן ייך אהביו
עושרנו להדרי פנו כדרך אהב להכלית אהבה
וכחמים ולא על כל נקלה חו בני אין דע יזכר מלמעלה אלא כאב
אהבן יראה להוכיחו של פנו ולהחזירו לטוב אב לנשים יודיע
בפודתו סי כל מעיניו טנו לבה לנו אחריה אהבה ולמדינתו
מתעורר ועל כן אהבנו חייבים להודות ולכרך שם על הרע
כאם שאר כן אהב רכין על המוכר ולקבלו נהגו כחש נהגו
ה כלכות ולא יהיה אדם מבעט ביסורין אלא יפושט במעשיו ויקבל
אורח כבוד כעם יפוק כי מעלת היסורין גדולה מאת משגי בחינות
הא שהיסודין וההרין עונותיו של אדם כחש נהגו ה כלכות אחר
הוש לקים נהגו כדית כחלה ונאהב כדית ביסורין מה כדית האהבה
כחלה מההקת את הכשר אה כדית האהבה ביסורין וההרין עונותיו
של אדם ופושטו של נהגו כדית ביסורין ככה אלה דברי כדית
אחר הקללות כחשנה הויה יאול בא כדית דאלי דברי כדית כדית
יזל בעטן הויה והוא א חשנה כדית דאלי דברי כדית וטען לזכור
עכשוו שהכדית הוא חוזר אל הקללות ומה כדית דאלי דברי כדית
כחלה חלה מההקת וכו' ומפיק לומר מה כדית דאלי דברי כדית
מההרין ונדאה לומר דהא כדית דאלי דברי כדית

א. תקינס הנשכר אלמנה הנותנת הולח על הקרבן והגש כד היא
 לה כדית האמה הולח אעפ"י שעיקר הנהיג טהור על נתינת הולח וקרבן
 מה מצינו שם שנחמה ונחמה כדית לולח לפי הולח מהתקרה הנשכר
 כך כדית האמה בני ימוכין אעפ"י שהכדית נתינה על שחיה הקרה
 והמכות מה אנו לחזין שנימורין שהם מחופים לכדית דכדית חזרה
 אגם דימורין נתינה להם כדית שימורין העונות ויש כדית אעפ"י שהם
 בשבאים ימורין עליו אימור כל מאי דענדון מן שחיה למכ ליה שכלה
 פעמים בעור חכמה שוק והכדית כדדוק על שכלו של אדם חזק יאמר לנע
 טוב אכל כוונתם אל באחרים שאמר למכ ידע דשחיה אוקס דיעור
 והימורין הם למטה שם כאלו היה ראוי למכר שום עון כיון אין זכק
 כאלו אשר יעשה מופסד יהיו דימורין מפורקין וישאר זך פלי פשע דשחיה
 עון ויש עוד בחינה אחרת בימורין כי החי יקן אל לבו מהקד הימורין כ
 ויעדרו משנתם לעורר כלבם השונה ויחפשו דרכיהם וישאנו אל ית
 וקבו שאמר הקרב כל דוריהם ית חסד ואהר לכוזרי כדיתו ועדוקיו
 וכזה עם חק שאמר קולס מופ וישר ית על כן יורה חטאים בדרך
 הכוונה שטוב היה לכל והוא ממוכ לכל כדיתו והיה ומוכ מוכ חלה
 או גורמת לוותר ולקמוב כטובו לכל גם הוא ישר ומלה זו גורמת
 לדקדק במשפט ישר לתק למוש כדרכיו ולא לוותר להם כלום ונחמא
 אתי חזקת אלו הפכיים זו חזן על כן הוא עושה ית פשה כיון שתיים
 אמורה וחזיק בידם של החטאים לשוכ פתאונה וחוקר להם עונת
 כזמן שכבר התחילו הם לעצמם ובכנמו בדרך התשובה ית יגזור בעדם
 ובכל שטמו ממוכ דשתי מלוג שחיה ושרא אינו חוקר לנחוקס
 בדרך אם לא בכנמו לעצמן בדרך התשובה וכלדתי קמוכ שאינה
 להמוכ כיון שכל שחיה ית מור בעדו ובמה מדוקדק
 דשחיה ית מור ונחמא יורה חטאים בדרך או
 ששחיה ית מור יורה חטאים בדרך עכנוים כמשפט וכד
 שחמא ית מור יורה חטאים בדרך וכד ולא שבו אל בדרך
 ויש חזקת וישל שאינו חוקר לפתוח להם דרך על שהם

אשר עשו וטעו ובהכעקו נפשו אל כוונתו פמקוים הלא הוא אומר חלה
אלה הולדות יעקב יוסף ידכה שעלה נדעתם שאלה הולדות יעקב
יהיה יוסף ולא אחיו אידחו והטעם למה היה שלא היה כועה את
אחיו את אחיו ממש ומוכיחן כשהיו נכבדן והוא נער ולא היה צוא
וילא מקסמה הענין גרם להם לחשוב והחטוב נכדיות והתוכח
אביה מוכיחן ודועה את אחיו הוא שבעי כלה ובעי חלפה נשואכו
והלא שפאולרפ כדכרי בעהגידה זאת ועוד שלא את יוסף
נביא דעה אל אביהם וישאל אהב כל אלה חסרו לה שריש
שמה וקנין בתדוק ביניהם או יאמר אלה הולדות יעקב והם אבם
אשר היה אהבם שאלה כולם כאחד הם הם הולדות יעקב אלו
וחסרם הם והולדות יעקב כיוצא באניהם ועלמה המילה כא כל
מיהו לומר שכונתם הייתה לטעם פן ידחו חו' חטלה ית' ועכודו
לכתובת הפנים חלילה שאל כל זאת וכתח נמי עור
שמה אפי' ומיכר הכרוב כו' היה כדעה יוסף שהביא
למה כפי שיעבוד נחלתו מהם ומהראו כטיו ולא הוא
אניהם כהן שחשבו אחיו יוסף אלא ארצם ויבא שמך את דבתם
דעה אל אביהם כלומר שיהיה אביהם והם טעו ויוכיחם כאנ לטע
יודיע ואין למכרם אהם וזה הוא שכיון הפרוט שלא כהם ויבא יוסף
את דבתם דעה אל אחיו אלא אביהם הנה קצת התנדבות לומר
וישראל אשר אהב את יוסף הנה לא עלה בדעתו דחוי פאשר חטבו
הם אלא בולם טעו בעיני הקונים ומש חפל טעו שולם טעו אכל אהב
את זה יודר מה שאר לפי שכן זקונים דוח לו פני חלל מן איו וידין את
כפי הערעם כד חכום או כפשוטו הנה הוא ששוכה כו' לעשות
בהחידות כהונה פמיו וכינוי דכר' עשה לו ולצדקי ויעש לו כהונה
פמיו שהיה מוכן שעשה לו פעם א' חקרה וק' חקרה לא יקנאו בו
אחיו כי בעלי שכל הנה אהב לו חמיר ששאלו חמיר ויעשה
לו אחרת מחודשת שבעה ק' נאו למעוק אכזר
אחיו נאו חוחלשק מהקדש מן האהב חמיר
להם שאהבו אהב אביהם חפל אחיו ידכה שחכום

אש וויסכו עוד שנוא אורו על חלוטותי התודות על כוונת חשבותיו ביום
זמן על דבריו לדבר אליהם בחלוטות שהיא מצוינות ואפקודתא ונוסף עוד
הפרדון שאמרו הם אנתחייב מדבריו כי כוונת דבריו לא חללו לפקדו למנהג
לא שהיה בתחילה לעג ושנאה ולכן לא נקראו לא בן בדברי אביו
כשאלו הדברים נבא וכך אעפ היות אחר כלשון תחילתו כלכלו כיוון לקו
הדבר ולשומרו ולכן פתר אותו כפרון טוב ולכך זיק נאז בו אחיו השום
אואינו אשר את הדבר כפקדונו אשר פתר הדבר נבא עשה לו שחרת
כי החלוטות הולכין אחר דפה פה קלוט כיעקב זאה ועוד ראו שחללוט
השליש. המה קוב ראוי לקראות חטמו לפי שהוא שורה באמצע מעלה
ולא חו כלכד על אחיו כי אם על אביו ומש זוחלוט עוד עוד פי עוזות ויגר
שאר השולחן ולהיותו ענוותן סיפר כהחלה לאחיו ולא לאביו הכל
כפי מה שלא עשהו דבר בו נחמנו על הפרדון הראשון שפרדו המלך
הדס לכך הוכרח לפסודו אל אביו כמעמד אחיו ולמה הוא שגער בו
להחניף את אחיו ולהוציא מלפני קנאה ושנאה ואגב אורחיה כהחלה
עוד חיקוס ופרד החלוט על מהכוננתו לה שתחוק לו אדעה והנה
מעקב אביו הקדוש כפאורו חמידות בניו ומעלכם הקדושים הוא הגים
שלא חשש אילוח את יוסף אל אחיו עכ"ל לא היה בדעתו אילך חשש אל
אחיו וישאל בשלום אלא מרחוק מעלה הר גבוה ונספה ועלה ומטמו
מרחוק וראה את שלום אחיו והכאן כראיה בעלמא ומרחוק וק"ש כהחלה
לנסותו הלא אחיך דועים כשכס לכה ואשלחך אליהם כשואל אב פיו
הילך אליהם חשש והיינו לכך ויוסף השיב בענוה ויאמר לו הנני חופן
לכל אשר קשלחני לעשותה זה אמר לו אחי עטן מהחלק מהקודם והיינו
ויאמר לו לך נא ראה כראיה מרחוק את שלום אחיך וכן כחופן שטעה
יעקב שחשש אילך וישב מדרכו כראות שלום אחיו והכאן וא"ל ג"ח
ששלחתי מעמך חכרון מעכה עתוקה של ימיני חכרון ואחיו חלוט שאלו
התכסלו להחיותו חכרון וישב חלפת אלהים או אולי כחלוטות
אלו חשש ונתן את מרחוקו וקדש אליהם סן ירחטן לכעקס
ועתה חשש וישב חלפת אלהים חלפת אלהים חלפת אלהים חלפת
ועתה חשש וישב חלפת אלהים חלפת אלהים חלפת אלהים חלפת
ועתה חשש וישב חלפת אלהים חלפת אלהים חלפת אלהים חלפת

החלומות הכולות ועודו לו ומשזואו איש אל אחיו הנה חורים באצבע
בעל החלומות למד בא כלומר כאלו הלזה ולמדת החלומות הוא שכא ולא
בגוף אודו הכלבים שעולה לו שעה ולחלומותיו ועתה לכו ונהדנהו אמת
בעצמו פו אנו בעלי בחירה ודכון ונראה מה יועילו חלומותיו ומה יכולה
חידו וכוונתו שפי' במפר המורה גבי וזכירו מידם חידם דייקא שהם בעלי
בחירה ודכון והשי' אחר ונראה דבר מוי יקום דברי או דכריסס ואפשר
שאחיו חלקו שתי חלוקות באחד שיהרגוהו כידיהם חוש וה שניק בעיה
כהשליכו באחת הנורות ושם יחוק חפני מלעפוק רעט והיוני דקאחר
ועתה לכו ונהדנהו החלוקה האחת ואחר ונשליכהו כחו או ונשליכהו
באחת הנורות ואחרינו וכל ונראה מה יהיו חלומותיו ~~בשליכהו באחת~~
~~הנורות נראה מה יהיו חלומותיו ואם יזכירו חסור שאין חלומותיו~~
נמתיקה קושיא דכפ בעל העקידה זל כו אחר שיהדנהו מה צורך דנה
להשליכו באחת הנורות ולומר חיה רעה אכלתהו ופש' כו אחר ההדנה
יניחנהו על פני האדמה וכשהוא ראובן דוע לבס אחר העצה הנכונה הוא
לדראות את עצמו שוכא ליוסף כחנהם במוני וכוונתו כחוס' קס לא נכנו
נפש נכנו מדבר בעדו ובעדס להטעותם ולגנוב דעתם כאומר כו הוא זכ
ככלל ודאני היה וחחוייב להכותו כפש בחנה כו עז פניס הוא אלם אפוק
סוף לא נכנו נפש מצד ידאת יז וכו נאמר חסידותינו מפני ה שומה ו
זהנה ראובן בקט לעקור את הכל מפל וכל והיוני אומר לא נכנו נפש לא
נראה ולא פודים חוש לשסוך דס נקי והיוני לא נכנו נפש וכשדאק שלא
גתק כלו דבריו אחר לך פשרה ענין שני והיוני ויאמר אליהם אליהם
אל שיטותם אחר אחר שאקם ככיס לדכותו נפש כו לא הלכנו לפחות אל
השפסו דס חוש בפוחכי כשפיכות ויד ומה אלם השליכו אותה אל הנורה הזה
אשר יחידה ואין עובר עליו להכילו כו מדבר שחם הוא ויד אל השלחו כו כו אז העין
יזכר חלום לשלוח ביד והגיד הכסוק כו כו יוסף אל אחיו כלם שלם ככא אל אח
והיו ככא כו יוסף והם אפזרים ופשימו את כדנהו את כדנהו דכסוק
אמר עליו וס' שול אומר את שול חתם חתם חתם ודא סיכל הקנא
השעה היד על בקונה הפנים ~~שימו~~ שימו
כדנהו עוד אומר אשד עליו ודא ~~היה~~ היה
לעד הגיד הכתוב חסידות ווסף כו ~~אל~~ אל
שם כדנהו הפנים לחעלה פחנהו ~~הוא~~ הוא

באופן שלא נהנו מסך של עשרים כסף סיאם נראו כדבר חלואה
ומה ומה לא לחתום הכרוז כי אם להודו ולכריס לינאל מחנו
ולעומת זה אפשר שהאנשים מדיונים מוחלים עלוהו לין הכור שחשבו
חולי סחליפוקו במחוקה ודייניו ויעברו אנשים מדיונים מוחלים ויחשבו
ויעלו את יומם אהנם אחי יומם לא דכו בחליסין כי אנה יוליכו את
חילופיהן יודע הדבר לעומת זה הזכיר הכותב שלא נעשה הדבר
ובחילופין עם הדיונים כי אם הישחשלים אשר נחלא אתם דבר
וגועם של עשרים כסף לעור בעין ודייניו ויחשבו את יומם לישחשלים
נעשרים כסף ובשהגיעו סמוך למכרים אשר שנתו מדיונים מוחלים
מחורר לישחשלים או נקשרו עתהם בעלות כפרתו שפתחו ושהלו
להכנסו לא כן הדיונים כי מוחלים הם ולא יחשבו לגבי העשות
באופן שנחבר יומם לישחשלים והם חבירו להדיונים מוחלים
וקפוחים למכרים ומכרים לפועלים והנה יהודה פיני ופיני נתן
עצמו ואחר זה כצע כי נדרוג וכד ופירשו דראשונים אל פי אחד
יהרוב את חכמו לחולק לחומנו כי בן אודחות כל נוצע כצע אשר
את נפש בעליו יקה או יקרוג לונקס חלמו והוא אויבו או יקרוג
להתפאר בנכחו גבוד והורגו כנגד הראשונים אחר זה כצע כי
נהרוב פי אין כאן כצע כסף ואם לונקס את אחינו כי אין שייכות
נקודה באה ופן להתפאר אין כאן כי ופימינו את דלו בעל כרחינו
נכסה את דלו חכמי סחר הזקן שלא ישמעו הדברים עליה בידיונו
היות שלוק העהו דגל ואשר נהחכמו השליחים לא בחפוס על כבוד
העהו עשו כי אם על ששמו אבדה דעהם ועד נאלץ יהודה נדכרו
אלה את כצע כי נהרוב וכד ואם לא היו חוששין אכרת חיי העהם היו
הונעם את יומם אל לא וכל קדושי עלון הם והכל מאהו ית / /

ופנה נכא אל ביאור המהר שרצענו שאל אומר אם רואה
היכלל יעשה השוכה ופשוטו ומה לי
ללאין הזוד ועקיד והיכלל
עוד אומר ששפט ולא מאז יתלה נקלל קורה ומהו ומהו

שיתפוט באעשיו ויחקור אם החול מכון עם עונו ואז יעשה טובה
והוא יתפוט ולא תכא עון אידיך מכון לאורם היסודין כגון
שהטא בידו ולקה כרגלו וכיוצא אף יתלה בביטול הורה כי בעון ביטול
הורה יסודין באים על האדם ועל כל גופו ועוכרין אותו כמדוכר כחש
נאלחתי דומיה וכד ומה שלא הביא לאיך מה פסוק יהוא אפסר לוחר
משום דהרס וניירי כמי שאינו עוסק בהורה כלל בהיותו לאל ידו לעסוק
בהורה ואינו עוסק לכך והביא עליו הש"ת יסודין מכוערין ועוכרין
אותו שלא יוכל ללמוד מחמה אונס ומוסר לכתל אה הורה מחמה
היסודין והכי דייק קרא הרס דקאחר נאלחתי דומיה כדא שאלם
והתאה מן הורה שאינו לוחר כלל לכך וכאנו נעכר והפא חיידי
כאדם שאלך הורה וכאן עליו יסודין שהרי זה לא התאה מן הורה
ונאלם יתלה בביטול הורה שלא לחר כל זורכו וכד הורה ליה לחעכר
ולא עכר והביא עליו הש"ת אורם היסודין כדו שיתן אל לבו ויהחזק
יובד עליו ודו כדכתי' אשרי הגבר אשר הייסרנו ייה וחרוך אורם
היסודין החי יתן אה לבו ונלהררך הלחדנו שיתחזק בהלמוד הורה
ואם תלה ולא תכא שכל יתנו עסק ויגע בהורה בכל כחו ודאי ידוע
שהם יסודין אל אה כה והביאם עליו כדו לכפול שכנו שנא כי אה
אשר יתקן יתן יוכיח כחוסן אינע ליעקב אמינו עה כל אלו הדיבור
כחשך לא שלות וכד ודאי הוא כדו לכפול שכנו להורה אלם כעהז
כד היתב כדכתי' ויקרא יעקב אלם כעהז ואלם כעהז אנא כיו יעקב
כתב לו לו ממש נשך אחר ייה ולא אחר יתן יכא כו כיה יתן כייך
עולמים שני עולמים אחריו ואשרי חלקו אמנה לשני עולמים
נשך לכו דכתי' ואל שאלו בקט יעקב לישכ בשלוח קפן עליו וכד
הייתב לך רחוק מן הפסוק למה הריסר וישכ יעקב יכא
שקב אמינו לא היה כדכתי' ואל שאלו בקט יעקב לישכ בשלוח קפן עליו וכד
מזל האנוש ככחונתו ואל שאלו בקט יעקב לישכ בשלוח קפן עליו וכד
הקן לו שכא אלם כהזל אלם כהזל ואל שאלו בקט יעקב לישכ בשלוח קפן עליו וכד
הקן לו וישכ וישכ וישכ יעקב אלם כהזל ואל שאלו בקט יעקב לישכ בשלוח קפן עליו וכד
והכדיקי

אשר יום ויום ועקב זכיה אחר ידיו ונחורו סניפי פארו אהר
תחת גלפה פנפא קוגר לאר רבה עכומה היא תללי לי תללי רב
יום ה' פרדת לחנ כל אלו הקינות וההספר והכניה חולק צער
וישם שק זמרתו וישב וישב שם שנקש לישב כשלוה עליה בידיו ומהיות
שהנפש המשכל והרוחניות להיות דקה מן הדקה ונפש חיה היא המרגישת
ומצטערת אל הגוף כי החומר בלתי מושג ומרגיש אם לא מצד הנפש
הנה יקחיו חמה שכל עונש אפי' קל מן הקלים המגיע לאדם אחר
הפרדו מן הגוף יצטער בו וילגש בו עיוור ויותר על כל האדם אשר
מצאוהו ביום חייו בעלם כי יהיו נפשם ולא שונה נפשו ולמה מצאנו
באחד חכם החוקר בחוק משלפנה חמורה וקלה משלא חמורה וכראוב
הכדיקוס כך בחרו להם הסוגופים לענות נפש בעלם מהם בקעניק
ומהם נזעזעו עדותן בגופן כלי אירגישו ויצטערו ויהיה מועות חלכס
ודלם למבחן כפלה והחורה עונש הנפש המרוס המארוס כי ידעו
אך פעולה ייא כי את אשר יארה ייא יוכיח בעלם כלי שיארהו כ
לעקב אש בו את אשר יארה ייא יוכיח יארה טלשון עהיד כי יא
מן העלם נקי ובר מכל חלאת נכתתי עון וכלכה וילך נכחו כי ייא
אהבהו בעלם ואש וישב יעקב שהיא הנשמה ישב בחמורה האכל
שהוא הגוף הכדיק מנוחי מלשון מנוח מסכים לשון יראה שהיה ירא
את ייא מויד ירא שמים אכיו שם שמים ואחר שהיה ירא שמים לא
יאה ימין ושמאל מדרך ייא ולא עשה עיקר מן העלם אלא עשה עמלו
בגר בעלם מה יהיה אחיותו האכל העלוונה מפני מה כנען כל נפשו
עליה נהרן סמולופים פקעניות בחממה החוקרות אחכ אלה הולדות
יעקב מלשון מאורעות אהבה לו בעלם עכמ עכמ עכמ למחור
אשר שמו שלמד לא נהנה אלא נהיה ר' ולא קטנה אלא כל ימיו
עשק וחסק בקורה גם השיג עשק לו כנען בעלם שיליו
א נשמתים ויגמר אומר ויקם לו ויגמר עמנו וראובל עני האכל

סדרה מקץ

במדרש

ואל שדי יתן לכם לפני
 הדין י יאמרו לך לון
 סוד קראת בנרות חל
 שדי יתן לכם רחמים ויתן אתם להחלים לפני
 האיש הקדוש ברוך הוא שנ "איש מלחמה יי
 שמו ושלה לכם את אחיכם אלו עשרת השבט
 אחר ואת בנימין זה שבט יהודה ובנימין
 כאשר שכלתי שכלתי בחרבן ראשון שכלתי
 בחרבן שני כאשר שכלתי בחרבן ראשון בשב
 לא אשכל עוד עולה

היות

אמר כי החכמה החיה את בעליה ורעה לחכם יותר
 מכל טבוות החלמה כי האדם אשר חכמה לא חסר
 כל כחש תלך דעת קניה מה חסרה ושה עק אחר בחכמה יש
 זה וזה פנינים וכל יקר שפתי דעת לפי הפטמ כי הזה וזה פנינים
 אינם נעדיי המציאות אבל יש ויש זה וזה פנינים אלו הם השפתי
 דעת יוצק איש כולל שם דברים האחד דעת משיב דברים נכוחים
 לחכין והשם שפתיים יש לפי שפתיים שושעים שאונים נומפוק מור
 ואהלות מרוב התקוק ארשה שפתיים הוא דמור השפתי דעת שש
 החלקים הנכחים הוא ככלי יקר בעק הקלר נחמא כל כך בחמה הזה וזה
 פנינים עוד אפס לומר לפי כוונתנו כי בשפתי דעת כוללים ונחמא
 זהם זה וזה פנינים וכלי יקר כי דעת קניה מה חסרה והעד עלמה
 יוסף הדריך עק כי לא נחמא עזר כנגדו ניוס אה לא מאציו ולא
 מאחיו כי הם היו נעמרו לא חכמה היא ששורה לו לפני חלכיים
 יבאכ ויקראן ויש אפרך אה בחכמה לעווקמה מי כהחכם ויצן אה
 זאת יושב ויש באה אלו יא בגבעין ואלה אלכיים שאל
 אה אפן לך שפתיים ויש אה חסרה עמדה לי
 חלק משהו יקל חסרה לי אה לא עיל
 חסרה של המופש שש
 חסרה אה אלכיים פנה
 לי כיוספת החכמה פה
 חסרה לא פה עד קלוס פה

62

קראת
 חסרה
 ויש

אמנם עליו צריכין אמר לחול
אלה והוא ראשית חבלה וראשית יתכן כי אם
לא יחטא את שיהיה לא יחטא עליו וכן ואפי' כח
חבלה יראה יתכן הלא הוא צדקה נכדוה אמר אדוני נראה
את עיניו אליו והפכה הלא לך יוסף ואלה שמע אליה והוא לא
לה ואיך אפשר הדעה גדולה ומהארת למאליהם קרו ליה רעה
גדולה וקרו ליה ומהארת למאליהם עלמה יצא כי יוסף לשעבר
חטא למאליהם ובעתן הדעה שהביא האחרון הולין
כפונק הארץ לעשותה נענש ורשא אשת אדוניו את עיניה חלה
כנגד חלה רעה כנגד רעה ועיניה כנגד עיניהם למא ואיך אפשר
לדעה הגדולה הזאת ואני חמאתי למאליהם לשעבר כענין כיוצא במה
נערה אומיק על חמאתה שעה ורעה גדולה כן איך היתה נאה דורש
ומוכיח לאחי וכערבא עלי וארבה ל והיינו דלא קאמר ואחמא למאליה
אלא ומהארת כלשון עבר כאופן שהחזיק במעוז החסידות והיא היא
שעמלה לו זה עד כמה שאפי' צניק הסודר נאלץ אין שר ציך הסוקה
דואה את כל האומה ידעה כיהחומא בינו ואלה מהם חמארו במשה
ביד כל אדם יחרום למא אין שר ציך הסוקה דואה את כל האומה ועומה
החמאוק החרומים בינו כחמאפט החמאא אשר חמארו חרומה בינו
כאחור והמעס כאשר ית ארו והאיך אינו והחבר לרשע כי לא יגור
רע ולמה שהיו ית ארו ככל אשר היה עושך דיתה הכלחה ואפי' היה
עושך דכרים ככמולוק וכלי השקפה ית הית מלח על דרך פי ית יהיה
ככמלק ודרסו חל ככמולוק והש וכל אשר הוא עושך מן אוב ופין רע ית
מכלית כאופן שהה פעולות פעולותיו ית
והעוד הדבוקה האלה ידע
היתה
כל קדוש בקרבנו
ודפשו בחושך ואפלה וכשנע
כחמארו יוסף ומהארת למאליהם

והיה קצו לצדק מצדקה לאור ומוען לשמחה ומש
שנים אלה ונכח אל כוונת הכנה הפסוקים אלה אומר ויהי לשון
שמואלין כאן בעת ההיא שמה שמה יוסף מצדקה לאור גדול אהרן
היה מקץ וי עזר אומר ומקץ הילל ויהי אחר שנים אלו או יאמר נקץ שנים
ועוד אומר ימים ימים ויוקר פי באורו שנים יוסף וי עזר אומר ופרעה
במקום דלומסקי על הראשונים אהרן הילל ויתלוס פרעה כהן המקל ופועק
ואת חכא יחוללו שט קושור הא ופרעה הוא שמה שמה חולם
הוא הוה עזר אומר והנה עומר הילל והוא עומר וי עזר אומר על
היאור אובן עליו חוש והוא חוש ואין יעמוד על השנים אהרן הילל על
שפר היאור כהן על שפר קים לא אחיך בקושור כהן אין זה מקוללו
אלוכם ידוע הוא שהקנה חדרק עם חסיליו בט עם יוסף
שקטל עונשו על חק שמה עם אחיו כהן חלה בנגד חלה
אלא שנתוספו לו שתי שנים על אורו כי אם זכרתי וכו' אהרן ויהי
לשון אשר ידע לא ה' לו עשר שנים אלא שנתוספו לו שתי שנים
אחרי זכרתי וזכרתי כפול ולעומת זה הוכח לו שגם לא זכר
ושכח דהיינו ששנים שתי שנים שיעור שתי שפחה כיה שפחה הוא
הוא חוצטל לשפחה הוא כדברי נשפחה כהן חלה ולמה נשפחה שתי
שנים ידע ולא זכר וכו' ושפחה על כפל המון היוהו שיעור שתי
שפחה ולמה אחר גמר ה' שנים הנוספות אחר הקץ הראשון ככה
והיה דאך ית ויפא לכוניע לפרעה כדי שיכא יוסף ויגדל הגדול
והיינו דקא דייק קרא ואמר ויהי ומה היה אם פי הפסוק ואמר שתי
ימים שחן הקץ הראשון ששנים וכדברי חז"ל וזכרתי והוא זכרתי
מה הענין הא שבו ענין ועוד ענין אהרן היה והוא ופרעה
היה שנים של שנים ימים ופרעה חולם
זכרו יחל ויהי שמה שמה
חולם שאין סוף שמה
ועוד לומר חן היה הענין
הוא לשון הוה שכאורו כהן

100
211 24
07/10

LIBRARY
1907

100

זעם יהוה נעשה ונצליח

דר דאנסות) בד וניך כאב דרוג הא מאה; רע
און מעה הרקה כאב ביני בטאדי בודה באטד
זק דרוק באטד; ד' בודה טוד ברוג הא; בסו
וקנאן באטד; גאוס הרקה כאב ביני בעד קועדה
בודה; חט קנאן קה כאב ביני בודה טוד; הא הרקה
כאב ביני בעד ין וערה בודה טוד; יב הרקה כאב
גודי בעאדי בודה טוד; יקר הרקה כאב ביני
בודה טוד; יד הרקה כאב ביני דהרוג בודה טוד;
טו טל הרקה כאב ביני טוד; יז יח הרקה
כאב ביני בדון הא; בסיאך בודה טוד; ככז אום
דרוק באטד; קעתי טוד; כבאס ביעט
רוג בודה טוד; כל בדעה מעוה תעבת טוד;
כז כה קנאן טוד; אמא תפילה כאן בדרכאה הוה
תא תורא פירוג דהד; כח הרקה כאב ביני דה רוז
בודה טוד אמא לאוה כן בדרכאה הית; כט כח כט
הרקה כאב ביני בטאדי; ונסלמתי בודה טוד
לאס הרקה כאב ביני אז תנקי ומעקתי וברתי
בטאדי רסי אמא לאוה כן נון בדרכאה הית;
טבת הרקה כאב תאבת רסד ספר כט

החלום בלפט פקרוסי פרמא

ספר פתרון החלום

לֹא אֵלֶּה הַדָּקָה כָּאֵב בֵּינִי בְכוּבִי וְצַעֲרִי בְאֵד
אִם מֵאֵה הַדָּקָה כָּאֵב בֵּינִי מֵאֵנָה בְאֵד
אִם מֵאֵה הַדָּקָה כָּאֵב בֵּינִי וְצַעֲרִי נְדָאָרְדִי
דֵּה בַעֲדָה קִנְדָה רוֹגֵה תַעֲבִירֵט בְּאֵן בְּרִסֵד
אִם הַדָּקָה כָּאֵב בֵּינִי הַלֵּה בְרוֹ אֲתַבְּאֵת רִסֵד
לֹא אֵלֶּה הַדָּקָה כָּאֵב בֵּינִי מֵאֵנָה בְאֵטֵד אֲמַחַ בַּעֲד
קִנְדָה רוֹגֵה בְּאֵן בְּרִסֵד חֵטֵה הַדָּקָה כָּאֵב בֵּינִי
בַּעֲדָה קִנְדָה בְּאֵן תַּאֲבַח טֹאָד דֵּהֵס הֵיָק וְצַעֲרִי
נְדָאָרְדִי יֵץ מֵאֵנָה בְאֵטֵד וְבִבְכוּבִי וְכֵלֵי
בַּעֲדָה רוֹגֵה דִיָקֵר בְּאֵן בְּרִסֵד יֵק אֵם בַּעֲדָה דֵּה
רוֹגֵה כָּאֵב אֲתַבְּאֵת רִסֵד יֵד טֹו לְוַבְסִיָה בֵּהֵר
כֹּאֲרֵי אֲתַבְּאֵת רִסֵד טֹאָג בַּד בְּאֵטֵד יֵק לְוַבְסִיָה
בְּכֵה קֹאֹוֹדִי יֵה וְטֹו מֵאֵנָה בְאֵטֵד בִּיסְתֵס הֵיָק
וְצַעֲרִי נְדָאָרְדִי אֲמַחַ הַלֵּה לְוַבְסִיָה הַסֵּת כָּאֵ
כֵב הֵיָק וְצַעֲרִי נְדָאָרְדִי אֲמַחַ יֵק כֵּטֵה חֲאֲלֵי בְּאֵן
בְּרִסֵד לֵכֵה אֵם בְּדִסֵת בְּאִיִּיד חֲלֵמַח טַעֲפֵה בְּכֹאֲרֵד
וְצַעֲרִי בַּעֲרִיִּיס בְּדִהֵד לֵכֵה אֵם הַדָּקָה כָּאֵב
בְּכֵה הַלֵּה לְוַבְסִיָה קִנְדָה בְּאֵטֵד כֹּו הֵיָק
כֹּוֹבִי נְדָאָרְדִי נְדָוִן בִּיָה מֵי נְמַאִיִּיד תַּא
דֵּה רוֹגֵה בְּכֵה בְּרִסֵד אֲמַחַ אֲקֵר עַבְרֵה
בְּאֵטֵד

